

Børnekirke materiale

1. - 6. klasse

År 1 ud af 3

Børnekirkemateriale for skolebørn - år 1 ud af 3

Du sidder nu med et børnekirkemateriale, målrettet skolebørn, i hænderne. Undervisningsmaterialet bygger oven på førskolemateriale fra Gro med Tro. Vores ønske er, at du må kunne bruge det i din kontekst som et fundament. Materialet kan bruges, som det er, men det giver også anledning til at bygge oven på med nye ideer.

Hjertet bag materialet er at hjælpe børnekirkemedarbejdere nationalt med at løse den vigtige opgave, de har fået, i at give troen videre til børn. Vi ved, at børn er skabt med en iboende længsel efter Gud, og Bibelen er fyldt med børn, der både kendte Gud, tjente Gud og erfarede hans kraft. Materialet bygger derfor på en vished om, at der ikke findes et light evangelium, ej heller et børnevenligt evangelium. Vores opgave er at formidle hele evangeliet, men med ord, viden og redskaber, som er tilpasset det enkelte barns udvikling og trosrejse.

Vores ønske har været at lave et materiale, som bygger over på førskolematerialet, men hvor vi går et spadestik dybere, opdager flere nuancer og udvider kendskabet til Guds ord. Materialets tilgang er at skabe muligheder for, at barnet kan erfare, mærke og reflektere sig igennem de forskellige historier i bibelen. Undervisningsmaterialet står derfor på to ben "det erfarede" og "det tillærte", fordi det er vores overbevisning at det ene kvalificerer det andet og omvendt.

Hvem står bag materialet?

Materialet er udarbejdet af Børnepræst Charlotte Mundeling Frederiksen og Børnepræst Christina Birk Uhrenholdt under navnet Gro med Tro. Materialet udgives i samarbejde med LFKU og UNG Mosaik.

Materialet er ikke tiltænkt specifikke kirkeretninger indenfor den kristne tro, men kan forhåbentlig være til gavn for mange forskellige kirker og børneklubber.

Målgruppe

Materialet henvender sig til skolebørn i 1.-6. klasse.

Opbygning

Materialet består af 3 elementer: Explore, Prædiken og Bøn. Det har været vore hensigt at gøre materialet enkelt, overskueligt og hjerteligt. Vi har villet skabe rum for samtale og undren, og i den forbindelse har vi navigeret ud fra en tese om, at "less is more". Vi har været meget bevidst om ikke at ville for meget på den korte tid, børn som oftest er i børnekirke. Det er derfor din opgave som børnekirkeleder at supplere med f.eks. sang og leg, alt efter hvad I har af muligheder, præferencer og form. Materialet kan bruges til både en stor og lille børnekirkegruppe.

Materialet kræver minimal forberedelse. Dog er det vigtigt, at du læser hele den pågældende søndag samt dens bibelreferencer, uanset om du er ansvarlig for hele eller dele af programmet. Når alle kender dagens formål, indhold og struktur, kan I bedre gribe de muligheder der opstår til at tale om dagens pointe.

Explore: Det kan være svært for et barn selv at afkode, hvorfor de enkelte bibelhistorier er relevante for dem, og hvordan de kan bruge den viden, de får i deres hverdag. Derfor er hensigten med Explore, at børnene på egen krop eller gennem refleksion kan erfare, hvorfor budskabet er relevant for dem. At skabe en genkendelse hos barnet, som er umiddelbar og konkret. Explore kommer før prædiken, fordi prædiken vil kunne give dem svar på, hvad de kan gøre, når de f.eks. oplever uretfærdighed, usikkerhed eller taknemmelighed. Prædiken kan tale ind i deres konkrete situation og ikke kun lære dem generelle principper. Explore kan bl.a. være konkurrencer, bevægelse, eksperimenter, opgaver eller samtaler. De kan laves af få personer på en "scene", eller hvor alle er med.

Vi ved også, at når vi erfarer noget med følelserne eller får aha-oplevelser, så husker vi bedre den nye viden, vi får, derfor er Explore en vigtig del af materialet.

Prædiken: Det har været et bevidst valg at kalde det en prædiken og ikke en historie. For vi fortæller ikke historier. Vi ønsker, at børnene får et budskab, som de kan bruge i deres eget liv, men at budskabet naturligvis tager afsæt i en historie eller et vers fra Bibelen. Hver prædiken har sit klare budskab, og vi har derfor bevidst fravalgt ekstra viden eller afstikkere. Sværest har det været ved nogle af de største personligheder i Bibelen som f.eks. Abraham, Moses og David. Vi ved så utrolig meget om dem, at det kan være svært ikke at gå med trangen til at fortælle alt, hvad man ved. Pointen er at hjælpe børnene til at lære Gud at kende og forbinde sig til ham, og derfor er en tydelig pointe vigtigere end at udøse al sin viden. Det betyder også, at samme historie kan forekomme i et senere tema, men med en ny vinkel. Prædikenen er sat op, så du kan tage den med og bruge som dine noter, mens du prædiker. Tænk rigtig gerne selv i kreativ formidling eller brug af rekvisitter.

Bøn: Vi ønsker at lære børn at forbinde sig til Gud. Nogle børn har let ved bøn, og andre kæmper mere med det. Derfor gør vi meget ud af at variere i tilgangen. Tanken er at lære børn forskellige værktøjer, som de kan bruge i deres hverdag. De mest klassiske værktøjer er

1. grib og snak med Gud
2. skriv/tegn/mal
3. stilhed og refleksion
4. brug af bønnestationer
5. bibelvers

Der er en vekslen mellem individuel bøn og bøn for eller med i hinanden i mindre grupper.

Grib og snak med Gud er et værktøj, som er inspireret af Rachel Turner, børnepræst og forfatter til bl.a. bogen "Tro i børnehøjde". Alle børn lukker øjnene og folder deres hænder. Den voksne guider børnene igennem emner, som de kan snakke med Gud om. "Snak"-delen består typisk af 3-5 samtaleemner (både lette, dybe, sjove og alvorlige emner), og "grib"-delen består af 1-2 spørgsmål, som børnene kan stille Gud. Når de har stillet Gud et spørgsmål, skal de øve sig i at give Gud plads til at svare. Vær stille i 40-60 sekunder efter hvert samtaleemne/spørgsmål. Formålet er at hjælpe børn til både at snakke med og lytte til Gud. Det er naturligvis Guds opgave at tale til børnene, og vores opgave er at facilitere rum for det og lære børnene, hvordan det kan se ud, når Gud taler til os. Det kan være relevant at italesætte, at det er op til børnene selv, om de vil bruge anledningen til at snakke med Gud, men at de som minimum skal være stille og ikke distrahere de andre imens.

Temaer

Et undervisningsår strækker sig fra august til juni og består af 11 temaer. Temaernes grundkerner er de samme som i førskolematerialet, men hvor man med førskolebørn lærer om Noa i en hel måned, lærer skolebørnene om fire andre historier, hvor tro og tillid er omdrejningspunktet. Eller når førskolebørnene lærer om Peters venskab med Jesus, lærer skolebørnene om fire andre personer i Bibelen, som også var venner med Jesus og derved breder vi forståelsen af, hvordan et venskab med Jesus kan se ud.

Det hæfte du sidder med, er år 1 ud af 3. Det betyder, at det er de samme temaer, der går igen i år 2 og 3, men med fire nye vinkler for hver måned.

Nede i bunden på hvert tema finder du en tidslinje, som hjælper dig til at se, hvor langt du er i den store fortælling.

tidslinje

Hvem er Gud? Tros- helte der fejlede Tro og tillid Ude af kurs Guds store plan Ven med Jesus Jesus møder mennesker Jesus kan alt Jesus er konge Helligånden Mens vi venter

Henvisninger til materiale

Til nogle søndage er der QR-koder, der henviser til det materiale du skal bruge. Scan QR-koden med din telefons kamera, og du bliver henvist til en Dropbox-mappe, hvor du kan downloade materialet til den pågældende søndag.

Børnekirker ser forskellige ud. Vi har forskellige traditioner og måder at udøve kirke og tro på. Forskellige opdelinger af alder, forskellige børnegrupper med varierende behov og ikke mindst forskellige vilkår i forhold til rekruttering af børnekirkeledere. Derfor er dette tænkt som et fundament, hvor du selv kan skrue op eller ned, og derved tilpasse det din virkelighed.

Vi håber, at materialet kan være dig og børnekirken til hjælp. Vores tid er kostbar, og det er ikke altid nemt at få hverdagslivet til at gå op i en højere enhed. Derfor håber vi, at du ved at bruge dette materiale må bruge minimal tid på forberedelse og ideudvikling, og i stedet kunne koncentrere dig om at være nærværende og fokusere på de børn, du er blevet betroet for en tid. Vores ønske er, at vægtningen mellem det tillærte og det erfarede går hånd i hånd, og at børn allerede i en tidlig alder får mulighed for at have et personligt og relationelt forhold til Gud, altså at troen får liv.

Materialet er inspireret af andres gode ideer og erfaringer, både nationalt og internationalt.

Vi hepper på dig og dit team. Det, du gør, betyder noget for nogen og har betydning både i dag, i morgen og mange år frem. Vi håber, at du vil lede ud fra det, Gud har lagt i dig og bruge dine betroede talenter, så de bliver til glæde for andre.

God fornøjelse!

Hvem er Gud?

Formål

Vi starter med det vigtigste, hvem er Gud? Vi dykker ned i Bibelen for at blive klogere på hvem Gud er og hvad vi ved om hans karakter. Ønsket er at lære børnene sandheder om Gud, som de kan tage med sig hele livet igennem. Første søndag handler om treenigheden og hvordan vi kan forklare Gud. Herefter berører vi let Bibelen, fordi det er vigtigt, at børnene ved, hvorfor vi ved det, vi gør, og hvor man kan lede, hvis man vil vide mere. De næste 3 søndage dykker vi ned i 6 af Guds karaktertræk.

Vi har sat de 6 karaktertræk sammen to og to, i hvad der måske kan ligne modsætninger. Dette for at hjælpe børnene med at rumme hele Gud, og dermed mindske risikoen for at børnene danner forkerte eller ensidige Guds billeder.

Undertemaer vi kommer omkring:

- 1. Søndag:** Gud er 3 i 1 (Treenigheden)
- 2. Søndag:** Gud er almægtig, men Gud er også uforanderlig.
- 3. Søndag:** Gud er hellig, men Gud er også kærlig.
- 4. Søndag:** Gud er retfærdig, men Gud er også nådig.

fidslinje

Hvem er Gud?

Tros-
helte der
fejlede

Tro og tillid

ude af
kurs

Guds store
plan

Ven med
Jesus

Jesus
møder men-
nesker

Jesus kan
alt

Jesus er
konge

Helligånden

Mens vi
venter

Første søndag

Gud er 3 i 1 (Treenigheden)

Hvem er jeg?

Legen kan laves i små grupper eller fælles fra scenen.

Lav små skuespil, hvor der bruges en masse hatte og/eller masker.

Børnene skal skiftes til at spille en rolle fra deres liv. I midten ligger der en masse forskellige hatte og/eller masker, som kan bruges til at spille små skuespil. Det kan f.eks. være "rollen" som skoleelev, søn, datter, søster, bror, barnebarn, ven, fodboldspiller eller gymnast. De andre børn skal gætte, hvilken rolle barnet i midten spillede. Når rollen er gættet, går turen videre til et andet barn. Kør et par runder, så alle dem, der har lyst, får lov at prøve.

Legen må rigtig gerne være sjov og give anledning til et par grin.

EXPLORE

Gud er 3 i 1 (Treenigheden)

Dagens tekst finder du i Matt. 3:16-17

Rekvisitter: Papir, farveblyanter, en tavle og et hårdkogt æg + forskellige bibler (både børne-teenage og voksen bibler)

Prædiken finder du på næste side.

PRÆDIKEN

Bøn med fagter

Det du siger

"Gud, du er min far.

Du er Jesus.

Du er Helligånden.

Du er 3

i 1.

Det er ikke

altid så nemt at forstå,

men det står fast,

at du er STOR,

og du at KAN alt.

Amen."

Fagter

giv dig selv et kram

armene ud til siden som et kors

lav en flyvende due med hænderne

vis 3 fingre

vis 1 finger

ryst med pegefingrene

peg på panden

slå en knytnæve ned i håndfladen

første hånd: thumbs up

anden hånd: thumbs up

klap hænderne sammen

BØN

Gud er 3 i 1 (Treenigheden)

Bed børnene lukke deres øjne. Bed dem så om at forestille sig Gud – hvordan mon han ser ud? Hvad laver han? Hvor er han? Bed dem forestille sig, hvordan Gud lyder, hvad han snakker om, og hvem han er sammen med. Når børnene med din hjælp har forsøgt at visualisere Gud, beder du dem åbne øjnene igen. De får alle et papir og et par farveblyanter. Bed dem tegne, hvordan de forestiller sig Gud. Lad derefter alle børn vise deres tegning frem og bed dem evt. knytte et par ord på, hvad de har tegnet og hvorfor. Hæng alle tegningerne op på en tavle/væg, så I kan se dem.

Når vi skal finde ud af hvem Gud er, så er Bibelen vores vigtigste redskab. Når vi slår op i Bibelen og læser den allerførste linje, står der “I begyndelsen skabte Gud himlen og jorden”. Altså ved vi, at Gud var der, før jorden overhovedet blev skabt. Og verset fortsætter sådan her: “Jorden var først en formløs masse, og hele verdensrummet lå hen i totalt mørke, MEN Guds Ånd svævede over de mørke vande. Så det første vi finder ud af, når vi læser i Bibelen, er altså, at Gud både omtales som Gud og som Guds ånd. Men vi snakker også ofte om Jesus, når vi snakker om Gud. Så hvem er Gud egentlig? Det skal vi se, om vi sammen kan blive lidt klogere på.

I Bibelen kan vi læse, at Gud er en 3-i-1 Gud. I Mattæusevangeliet læser vi, at Jesus siger, “Gå derfor ud og gør alle mennesker fra alle folkeslag til mine disciple. Døb dem til at tilhøre Faderen, Sønnen og Helligånden og lær dem at adlyde alt, hvad jeg har befalet jer.” Gud beskriver sig selv som en treenig Gud. Ikke som 3 guder, men som én gud, der består af 3 “personer”. De er 3 forskellige, nemlig Gud Fader, Gud Søn (Jesus) og Helligånden, men de er tilsammen også én Gud. De har alle 3 været der helt fra begyndelsen. Nogle gange kommer vi til at tænke Gud som den største Gud og Jesus og Helligånden som mindre vigtige, men ingen står over de andre. Ingen er altså mere Gud end de andre.

Meget forenklet sagt kan man måske sige, at treenighed betyder, at Gud kan have tre forskellige “hatte” på samtidig. Den ene er Gud Fader, den anden er Gud Søn (Jesus) og den tredje er Gud Helligånd. Uanset hvilken hat Gud har på, er det den samme kærlige Gud.

Det er lidt ligesom et æg (vis et hårdkogt æg). Dette er et æg, og uanset hvad vi gør ved det, er det stadig et æg. Men hvis vi skal beskrive ægget med flere ord, kan vi f.eks. snakke om en “skal” (knæk skallen af), “æggehvide” (del ægget med hænderne) og “blomme” (vis blommen). Det er rigtigt at tale om en skal, æggehvide og blomme, men det ændrer aldrig på, at de 3 elementer til sammen er et æg. Skallen er en del af ægget, ligesom æggehviden og blommen også er lige så store dele af ægget. Skallen er ikke mere æg end blommen. Sammen er det et æg.

På samme måde er Gud, Jesus og Helligånden én og samme Gud, men de er også forskellige og har hver deres funktion.

Det bedste eksempel på, at Gud er 3 i 1, finder vi, da Jesus bliver døbt, her er de nemlig alle 3 at finde samtidig. Johannes Døberen, som er ham, der døber Jesus, er først imod at døbe ham, for han ved godt, at Jesus er Gud, og Gud har ikke brug for at blive døbt. Men Jesus insisterer og Johannes Døberen ender med at lade sig overtale, og så står der: I samme øjeblik Jesus efter dåben steg op af vandet, blev himlen pludselig åbnet, og Guds Ånd kom over ham som en due, der dalede ned ovenfra. Samtidig lød der en stemme fra himlen: "Det er min elskede Søn. Ham er jeg fuldt ud tilfreds med." (Matt. 3:16-17). Så lige her ser vi alle 3 i aktion samtidig: Gud Fader, der bekræfter, Jesus, der udfører og Helligånden, der udruster.

Sådan meget forenklet kan man sige, at: Gud Fader er den del af Gud, der skabte os, Han er den, der får hele jorden til at dreje rundt og alt liv til at vokse. Jesus er den del af Gud, som reddede os ved selv at dø for os. Og Helligånden er den del af Gud, som altid er i os. Han er den, der vejleder os og hvisker sandheder i vores hjerter, ham, der giver os pludselige indskydelser til at gøre noget for andre.

Men til sammen er de stadig én Gud. Gud er altså en treenig Gud, 3 i 1, og Bibelen er hans ord. Bibelen er der, hvor du kan læse, hvordan det hele hænger sammen. Du kan læse Guds store fortælling, men det er også en slags "vennebog", hvor du faktisk kan læse en masse om, hvem Gud er, f.eks. hvad hans holdning er til forskellige ting, hvilke ord han siger mest, hvem han er i familie med, hvad der interesserer ham og hvem hans bedste venner var på jorden. Men du kan faktisk også læse en hel masse om dig selv og hvad Gud synes om dig.

Derfor er det vigtigt at have sin egen bibel. Der findes mange forskellige bibler, som er tilpasset forskellige aldersgrupper – der er nogle med billeder og nogle uden. Hvis ikke du har en bibel, vil vi gerne hjælpe dig med at finde ud af, hvilken der vil passe godt til dig.

Anden søndag

Gud er almægtig, men Gud er også uforanderlig

Kan det flyde?

Legen kan laves i små grupper eller fælles fra scenen.

Alle grupper får udleveret en stor skål med vand og 10 genstande, som de skal undersøge. Kan genstandene flyde, eller vil de synke til bunden? De skal afprøve én genstand ad gangen og undersøge, om det er en ting, der kan flyde eller om den vil synke. Giv alle grupper et ark papir, hvor de kan skrive deres resultater.

Når alle grupper har undersøgt deres 10 ting, snakker I kort om, hvad der kunne flyde og hvad der ikke kunne flyde. Spørg også ind til, hvorfor de tror, noget kan flyde og andet ikke kan, og om der var nogle genstande, som overraskede dem.

Til sidst spørger du, om der var nogle ting, som kunne svæve midt i vandet, altså befinde sig midt imellem bunden og toppen. (Det skulle der helst ikke være nogle, der kan).

Herefter laver du et forsøg, som alle ser. Vis dem et æg og spørg dem, om de tror, det vil flyde eller synke? Sænk ægget ned i et glas vand og se det gå til bunden. Sig så: "Hvad nu hvis jeg kan få ægget til at svæve i midten? Hvor det hverken flyder oven på, men heller ikke synker til bunden".

Forsøget går ud på at få et æg til at svæve midt i vandet. (Noget, der ellers virker umuligt).

- Fyld et smalt glas halvt med postevand.
- Læg et æg i glasset og observer. (Ægget falder til bunden).
- Tilsæt fint salt under omrøring og observer ændringen. (Uændret).
- Hæld forsigtigt postevand langs kanten af glasset, til det er næsten fyldt.
- Observer ændringen. (Ægget svæver i midten).

Eksperimentet skal gerne skabe en wow-effekt af, at noget, man hidtil troede var umuligt, alligevel er muligt.

EXPLORE

Gud er almægtig, men Gud er også uforanderlig

Dagens tekst finder du i Mark. 10:27

Rekvisitter: Lommelygte

Prædiken finder du på næste side.

PRÆDIKEN

Lær bibelverset

"Hvad intet menneske kan gøre, det kan Gud, for Gud kan gøre alt" (Mark 10:27)

Lær det ved at skrive alle ordene på et stykke papir. 13 børn holder hver deres seddel med et af ordene på. De skal nu hjælpes ad med at få ordene til at give mening, ved at stille sig i den rigtige rækkefølge. Når de står rigtigt, læses verset i kor. Et ord fjernes ved at vende papiret om, og verset læses igen – nu skal de huske det ord, der er blevet gemt. Sådan fortsætter man, indtil alle ordene er gemt og børnene kan citere verset uden hjælp.

Afslut med bøn: *Gud, hjælp os med at turde tro på, at du virkelig kan alt! Amen.*

BØN

Gud er almægtig, men Gud er også uforanderlig

I det, at prædikenen skal til at starte, går alt lyset (sluk lyset), og rummet mørklægges. Virk forvirret og usikker på, hvad der nu skal ske. Tænd en lommelygte og hold den under hagen, så børnene kan se dit ansigt, mens du starter din fortælling.

I begyndelsen var der mørkt - helt mørkt. Der var koldt og tomt i verden. Kun Gud var i verden. Pludselig med ét hørte jorden Guds røst - Gud sagde: "bliv lys" - og så blev der øjeblikkeligt lys. Herefter skabte Gud himmel og jord. Han formede månen og dryssede stjernerne ud over himlen. Gud begyndte nu at skabe blomster, træer og al natur. Gud formede og Gud skabte. Og han formede til sidst alle dyrene og os - mennesket.

Ved få ord fra Gud blev det hele til. Gud skabte alt på bare 6 dage! Han brugte de flotteste farver og udtænkte de mest geniale løsninger. Skabelsen understreger, hvor stor og mægtig Gud er - hvor almægtig han er.

Lyset kommer tilbage, og du fortsætter din prædiken.

Lige siden skabelsen har mennesket været optaget af, hvordan verden blev til. Der burde ikke kunne være liv på jorden. Det virker i mange forskeres øjne helt umuligt. F.eks. er planeten Jorden placeret helt perfekt i forhold til solen - havde den været bare en smule tættere på solen, var alt liv brændt væk, og havde den været lidt længere væk, havde der været for koldt og for mørkt til, at noget liv kunne spire frem. Mange forskere mener, at jorden og alt liv på den er opstået ved et tilfælde. Men at jorden skulle være opstået tilfældigt, virker helt usandsynligt. Alt i skaberværket passer helt perfekt sammen, og alle dele i skaberværket er afhængige af hinanden. Solen og regnen sørger for, at planterne vokser. Planterne udleder ilt, som vi mennesker har brug for til at trække vejret og leve. Det er svært at forestille sig, at der ikke står en designer bag skabelsen af Jorden. Kun Gud, som er almægtig, kan have skabt jorden med alt, hvad der er på den.

At Gud er almægtig, betyder, at han kan alt, og ingen er mægtigere end Gud. "Hvad intet menneske kan gøre, det kan Gud, for Gud kan gøre alt" står der i Mark 10:27. Han kan ud af ingenting gøre alting. Gud kan alt, han bestemmer sig for. Gud kan gøre mægtige undere, som f.eks. at helbrede og endda vække døde til live. Gud kan alt - for Gud er almægtig.

At Gud er almægtig, betyder også, at Gud fuldt ud kender dig. Det vil sige, at han ved alt om dig - han har jo skabt dig. Da han skabte dig, udvalgte han nøje, hvilke gaver, evner og talenter du skulle fødes med. Han designede dig, valgte din øjenfarve, talte dine hovedhår og formede din næse. Han kender dig til bunds. Altså er der ikke nogen tanker i dit hoved eller følelser i din krop, som Gud ikke kender til. Gud kender dine tanker længe før du tænker dem, dine følelser længe før du føler dem. Han ved, hvad der skete i skolen i sidste uge.

Han var der den dag, du kom til verden, og han ved, hvem du en dag bliver gift med, og hvor du flytter hen. Gud ved det hele, fordi han er alvidende, og han kan hjælpe dig gennem livet, fordi han er almægtig. Han ved alt, og han kan alt!

Vi mennesker, vi forandrer os over tid. Når vi går i skole, lærer vi en masse. Det betyder, at vi forhåbentlig bliver klogere, og vi er derfor ikke helt de samme, når vi går ud af 9. klasse, som da vi startede i 0. klasse. Vi forandrer os også på alle mulige andre måder. Måske var din livret engang risengrød, men i dag er det måske boller i karry. Det kan også være, at du engang elskede at lege med Lego, men i dag foretrækker du at spille fodbold. Vi ændrer os hele tiden, bliver klogere, får nye interesser, bliver ældre eller ændrer mening.

Sådan er det ikke med Gud, uanset hvad vi udsætter Gud for, så ændrer han sig ikke. Han forbliver altid den samme. Han kan det samme i dag, som han kunne, da han skabte jorden. Guds karakter har ikke ændret sig en millimeter. Han ved ikke mere i dag, end han altid har vidst, for han har helt fra begyndelsen vidst alting og kunnet alting.

Bibelen er fyldt med historier om mennesker, der møder Gud på forskellige måder, på forskellige steder og med forskellige budskaber, men uanset hvornår mennesker møder Gud, er det den samme Gud, de alle møder. Og selv i dag, godt 2000 år efter, at alt det i Det Nye Testamente fandt sted, møder mennesker stadig Gud. Og det er fuldstændig den samme Gud, vi møder i dag. Gud kan altså ikke ændre sin personlighed, han er den, han siger, han er, til enhver tid. Derfor giver Bibelen også stadig mening for os, så mange år efter den er skrevet. Gud har nemlig ikke ændret sig det mindste. Den Bibelen siger, han er, er han stadig. Gud er nemlig uforanderlig.

Tænk, at den almægtige Gud, som satte hele verden i bevægelse, vil være ven med dig og mig. Gud kunne skabe nye planeter med liv, han kunne bruge hver dag i de vildeste forlystelsesparker eller flyve til verdens ende på store magiske drager. Gud kan jo ALT, men hans yndlingsting er at være sammen med dig og mig. Det er ret utroligt.

Tredje søndag

Gud er hellig, men Gud er også kærlig

Du må ikke sige "ja"

Alle finder sammen to og to. Den ene er spørgeren. Spørgeren må stille alle slags spørgsmål med henblik på at få den anden til at sige "ja". Der er bare én regel, og det er, at den anden netop ikke må sige ja, men skal forsøge at svare på spørgsmålene uden at sige ja. Spørgeren bliver ved at spørge, indtil svareren falder i og kommer til at sige ja.

Efter lidt tid bryder alle teams op og finder sammen med en ny, og så gentages øvelsen.

Øvelsen prøves 3 til 4 gange med forskellige partnere.

Øvelsen afsluttes ved at fortælle, at vi nu skal høre om nogen, som heller ikke måtte sige ja, men som også faldt i.

EXPLORE

Gud er hellig, men Gud er også kærlig

Dagens tekst finder du i Rom. 8:38

Prædiken finder du på næste side.

PRÆDIKEN

Snak & Grib

Husk at italesætte, at vi sammen øver os i at snakke med Gud og høre Guds stemme. Selv voksne kan nogle gange have svært ved at høre, hvad Gud siger. Men jo mere vi øver os, jo nemmere bliver det.

"Fortæl Gud om noget, der kan gøre dig glad og tilpas."

"Fortæl Gud om engang, du ikke kunne modstå fristelsen til at gøre noget forkert. Hvordan føltes det bagefter?"

"Fortæl Gud, hvad man kan gøre for at vise andre kærlighed."

"Spørg Gud, hvordan du kan vide, om noget er rigtigt eller forkert." (lyt og mærk efter)

"Spørg Gud, hvordan det føles, når du mærker, at Han elsker dig?" (lyt og mærk efter)

Den voksne afslutter med en kort bøn (max. 3 sætninger)

BØN

Gud er hellig, men Gud er også kærlig

Gud havde nu skabt hele skaberværket, og han var så tilfreds. Alt var helt perfekt. Adam og Eva, som var de to mennesker, Gud havde skabt, levede i et tæt venskab med hinanden og med Gud. De blev aldrig uvenner. Adam og Eva havde fået til opgave at passe på jorden. Meget af deres dag gik derfor med at give dyrene navne, plukke de lækreste frugter til frokost og gå lange og hyggelige ture rundt i haven med Gud. Og de elskede det! De snakkede lidt om blomsterne, og Gud fortalte dem, hvordan de skulle passe de forskellige planter. De snakkede også om alt muligt andet, om alle deres drømme, deres oplevelser, og så snakkede de længe om alle deres forslag til, hvad der kunne gøre jorden endnu bedre. Alt var godt – lige indtil den dag, hvor det ikke længere var det. Inde midt i haven stod der nemlig et træ. Det lignede alle de andre træer, men det var helt anderledes end alle de andre træer - de kaldte træet for Kundskabens træ. Frugten fra det træ var den eneste frugt i haven, som de IKKE måtte spise af. Det havde aldrig været et problem ikke at spise af det træ, men så en dag kom den listige og ondskabsfulde slange forbi. Den smøg sig rundt om træets stamme, mens den spydigt hvæsedede "Har Gud virkelig sagt, at I ikke må spise frugten fra dette lækre træ? Se lige dets store saftige frugter". Slangen blev ved og ved med at friste dem. Slangen var Satan i forklædning, og Satan havde én mission, og det var at ødelægge venskabet mellem mennesker og Gud. Så slangen prøvede igen: "Hvis I spiser af frugten, sker der altså ikke noget farligt, men lad mig fortælle jer en hemmelighed. Kom tættere på... helt tæt på... Hvis I spiser af frugten, så bliver I lige så kloge som Gud, og hvem vil ikke gerne være som Gud? - Han er jo perfekt og gør altid det rigtige."

Slangen vidste nemlig godt, at Gud er hellig. Hellig betyder fuldstændig ren. Gud er perfekt, fuldkommen perfekt. Så Satan vidste godt, at han ikke ville kunne skade eller friste Gud. Satan vidste, at hans eneste chance var at ramme os, for ved at ramme os, ville vores venskab med Gud gå i stykker. Eva så nu på frugten, og fristelsen blev for stor. I et øjebliks svaghed rakte hun ud efter frugten og tog en bid. Hun rakte frugten til Adam, som også tog en bid. I samme øjeblik, at de havde taget en bid, opdagede de, at de var nøgne. De havde intet tøj på! De blev pludselig ramt af skam og følte sig så pinlige. De skyndte sig ud for at finde figenblade, som de kunne sy sammen og bruge som tøj. Den aften, da Gud kaldte på dem, kunne han ikke finde dem. De havde gemt sig, de vidste godt, at de havde gjort noget, de ikke måtte. De følte dårlig samvittighed og de fortrød, og nu var de bange for at møde Gud.

Da Gud opdagede, at de havde syndet – at synde betyder at gøre noget, der er forkert - blev han rasende. Gud er nemlig hellig og afskyer synd så meget, at han ikke vil tillade synden at være der, hvor han er. I vrede forbandede Gud slangen: "Som straf for det, du har gjort, skal du være forbandet blandt alle jordens dyr! Så længe du lever, skal du krybe på din bug og æde støv!" Men det var faktisk ikke kun slangen, som Gud straffede. Gud straffede også Adam og Eva, det var han nødt til, for Gud tillader ikke, at der er ondskab i relationen mellem ham og mennesket.

Kvinden fik som straf, at hun skulle føde i smerte, og til manden sagde Gud, at han fra nu af måtte arbejde hårdt for at skaffe sig mad. Gud blev nødt til at sende Adam og Eva ud af haven. De kunne ikke længere leve i Guds perfekte skaberværk. Adam og Eva blev sendt på en lang og svær rejse, hvor de måtte slide og slæbe for at bygge et hjem og skaffe sig mad, og Eva, hun fødte børn - mange børn - men i stor smerte.

Med ét havde hele deres verden ændret sig, intet var længere, som det burde. Synden var kommet ind i verden, og den skabte afstand mellem Gud og mennesker, men også mennesker imellem. Det kunne ikke være anderledes, selvom det ikke var Guds oprindelige ønske. Men selvom Adam og Eva ikke længere kunne være fysisk sammen med Gud, så forlod Gud dem aldrig. Gud holdt hele tiden øje med dem, og han hjalp dem igen og igen igennem alle de svære omstændigheder. For selvom Gud er hellig og derfor ikke er forenelig med synd og ondskab, så slutter det ikke her. Gud er nemlig også en kærlig Gud.

Gud skabte mennesket, fordi han ikke kunne lade være. Han skabte os, fordi han er kærlig og elsker at være sammen med os. Han skabte os ud af en ubetinget for-evig-og-altid-kærlighed.

Vi er hver og en skabt helt unikke. Vi er ikke lavet på et samlebånd på en stor og larmende fabrik. Der står i Bibelen, at Gud kan minde om en pottemager, der sidder ved sin drejebænk og former endnu et stykke ler til et unikt mesterværk. På samme måde har Gud siddet med hver og en af os i hænderne og nøje formet os til dem, vi er. Han har elsket hver og en af os med sin forevigt-og-altid-kærlighed, helt fra begyndelsen. Ved hver og en af os har Gud nøje udvalgt, hvordan vi skulle se ud, hvilke karaktertræk vi skulle have og i hvilket land vi skulle vokse op i. Gud elskede dig i går, han elsker dig i dag, og han elsker dig i morgen. Gud kan ikke elske os mindre eller mere. Hans kærlighed til os er konstant.

Fjerde søndag

Gud er retfærdig, men Gud er også nådig

Befri en ven

Inddel i hold af 5 børn. Én fra hvert hold bindes ind i masser af reb. Resten af holdet skal nu hurtigst muligt befri den bundne fra deres hold. Det hold, der først befrier deres holdkammerat, har vundet.

Parallellen til dagens prædiken er, at den bundne får en ny chance. Selvom vedkommende var bundet, så var der en vej ud, fordi holdet viste nåde og hjælp.

EXPLORE

Gud er retfærdig, men Gud er også nådig

Dagens tekst finder du i Sl. 86:15

Prædiken finder du på næste side.

PRÆDIKEN

Stilhed & refleksion

Sæt noget stille instrumentalt musik på. (Evt. "Stilletid med Gud" fra albummet "Den du sir jeg er").

Vi ønsker at give tid til, at børnene kan sidde stille og roligt og snakke med Gud om det, de lige har hørt. Opmuntre dem til inde i deres tanker at sætte ord på deres bønner til Gud. Ligesom menneskerne på Noas tid var ulydige mod Gud, sådan kommer vi også nogle gange til at gøre noget, som er forkert. For selvom vi mennesker anstrenger os for at være gode mennesker, så fejler vi med jævne mellemrum. Derfor har vi brug for at blive reddet – ligesom Gud reddede Noa. Heldigvis lovede Gud os, at han aldrig ville oversvømme jorden igen, som han gjorde i Noas tid. I stedet iværksatte Gud en helt anden redningsplan. For som der står i Joh. 3:16: Gud elsker os så højt, at han sendte sin enbårne søn, Jesus, for at tilbyde os tilgivelse.

Til slut kan du stille spørgsmålet " Er der nogen af jer, som ønsker at følge Jesus, som Noa gjorde? Og som er usikre på, om I nogensinde har fortalt det til Jesus? Så vil vi rigtig gerne bede sammen til Jesus om, at han må blive din ven.

Bed denne bøn højt og lad børnene bede efter dig:

*"Kære Gud,
Tak fordi du elsker mig så meget, at du sendte Jesus til jorden.
Tak fordi Jesus døde for det, jeg har gjort forkert.
Jeg er ked af, at jeg nogle gange kommer til at gøre det forkerte.
Vil du tilgive mig?
Tak fordi Jesus genopstod, så vi nu kan være venner for altid.
Gud, jeg vælger at tro på dig og ønsker, at Jesus altid skal være sammen med mig.
Hjælp mig til at gøre din vilje hver dag.
Jeg tror på, at du elsker mig og har tilgivet mig.
Tak fordi jeg må være dit barn.
Amen."*

Har du bedt denne bøn for første gang nogensinde, så fortæl det til en, som du stoler på og som kan hjælpe dig videre i dit nye venskab med Jesus. Det kan være en af os børnekirkeledere eller måske dine forældre.

BØN

Gud er retfærdig, men Gud er også nådig

I dag skal vi se på endnu et par af Guds karaktertræk. Lyt med og se, om du kan gætte, hvilket karaktertræk vi møder, når vi i dag skal høre om “Den store plan”.

Adam og Eva havde syndet, og derfor kunne de ikke længere være i haven sammen med Gud. Men Gud elskede stadig Adam og Eva uendelig højt. Det ville intet i hele verden kunne ændre på. Men den helt tætte relation, det helt tætte venskab med Gud, var ødelagt. Adam og Eva fødte børn, og deres børn fik børn, og inden de fik set sig om, levede der ganske mange mennesker på jorden. Men i takt med at de blev flere og flere, voksede ondskaben også. Mennesker blev egoistiske og voldelige. Mennesker slog hinanden ihjel i misundelse, de snød og bedragede hinanden, stjal fra deres nærmeste og fik børn på kryds og tværs. Verden blev mere og mere kold og ond. Det gjorde ondt på Gud at se, hvordan mennesker ødelagde alt omkring sig. Alt der var skabt så godt, var nu så ødelagt, at man slet ikke kunne ane Guds fingeraftryk på verden længere.

Gud besluttede sig for at fjerne alle mennesker fra jordens overflade. Det gjorde han, fordi han er hellig, som vi hørte om i sidste uge. Han ville udrydde jorden for al ondskab, både mennesker og dyr. Men der levede én mand på jorden, som Gud havde en helt særlig relation til. Denne mand hed Noa. En aften talte Gud til Noa. Hvordan Gud talte til Noa, ved vi ikke... måske viste han ham billeder, måske var det i form af tanker, gennem en følelse eller måske som en drøm om natten? Vi ved det ikke med sikkerhed – vi ved bare, at Gud snakkede med Noa og Noa lyttede.

Prøv lige alle sammen at lukke jeres øjne. Prøv lige at forestille jer, hvordan en elefant ser ud. Forestil jer dens blafrende ører og lange snabel. Dens tykke ben og hårde læderhud, og så forestil jer at den er helt lyserød. Kan I se den for jer? Lige præcis der, hvor I nu kan se den lyserøde elefant i jeres tanker, lige der, og på samme måde, viser Gud os nogle gange billeder. Ofte, når Gud viser os billeder eller giver os tanker, så er det “indvendige tanker og billeder”.

Nå, tilbage til Noa. Gud fortalte Noa om sin plan. Gud sagde: “Noa, jeg kommer til at udrydde jorden, men jeg har en opgave til dig. Du skal bygge en ark.” Gud fortalte Noa, at han skulle bygge arken af gofertræ og tætne den med tjære. Du skal indrette den med mange rum. Den skal være så og så lang og så og så bred. Du skal lave et tag henover, og på siden skal der være en dør. Herefter fortalte Gud, at han ville sende en stor oversvømmelse, som ville dække hele jorden. Ingen ville kunne overleve en sådan oversvømmelse.

Er der nogen, der har en idé om, hvilke karaktertræk der er på spil her? Det er karaktertrækket RETFÆRDIG. Gud er nemlig retfærdig. Det betyder, at han dømmes og belønner som fortjent.

Men Gud er samtidig også nådig. Gud giver os altid en chance mere. Han elsker os så højt, at han ikke giver helt op. Han bliver ved med at række en hånd ud til os, mens han spørger os: "Stoler du på mig?". At Gud er nådig, kommer netop til udtryk nu, i en ellers ret barsk historie.

Gud hjalp nemlig Noa med at bygge en ark, som kunne modstå de store vandmasser. En båd, der kunne redde dem. Gud sagde til Noa, at han og hans familie skulle gå ombord på båden. Mennesker spurgte Noa, hvad han havde gang i, og Noa fortalte dem, hvad Gud havde sagt. Men alle syntes, han var skrubskør. De gjorde grin med Noa. Det var kun Noa og hans familie, som stolede på Gud. Noa stolede på, at Gud var nådig, og at Gud ville redde Noa og hans familie. Så de pakkede arken med 2 af hvert dyr, en masse mad, og til sidst gik de selv ombord og lukkede døren efter sig.

Det blev, som Gud havde sagt. Regnen kom, og den udryddede hele jorden for ondskab. I 40 dage regnede det, men pludselig en dag stødte arken på grund, og vandmasserne forsvandt langsomt igen. Træer, planter og græs begyndte at spire frem. I over 200 dage havde Noa og hans familie været indespærret i arken. Men i al den tid passede Gud på dem.

Pludselig en dag var jorden klar, og Noa kunne nu lukke alle dyrene ud. Noa og hans familie begyndte at bygge huse, og jorden blev igen fyldt med liv. Fordi Gud er retfærdig, besluttede han at udrydde al ondskab, men fordi han også er nådig, reddede han Noa og hans familie, og derved reddede han alle de efterfølgende generationer, herunder også dig og mig.

At Gud er nådig, betyder, at han altid giver dig en ny chance. At han altid tilgiver synd. Det betyder ikke, at han synes det er okay, at vi synder, men det betyder, at vi altid får en chance mere, også selvom vi for 117. gang snakker grimt om en veninde, tager noget, der ikke er vores, eller bliver gale og råber hårde ord til dem, vi holder af. Gud tilgiver os igen og igen og igen. Når vi erkender vores fejl og beder om tilgivelse, er Gud altid villig til at opgive sin ret til at straffe os. Han ser på dig med mildhed og overbærenhed - han er dig altid nådig. Han skåner dig, ligesom han skånede Noa og Noas familie.

Troshelte der fejlede

Formål

Gud har altid haft en plan, og oftest har han brugt mennesker til at udføre hans plan. Men ingen mennesker har været uden fejl, heller ikke dem vi læser om i Bibelen. Med temaet "Troshelte der fejlede" forsøger vi, at nuancere børns billede af Bibelens troshelte. Ikke for at underminere, at de netop er troshelte, men for at synliggøre, at vi kan spejle os i dem. Selvom Gud brugte mennesker som Moses, Jakob, Abraham, Noa og David til at gøre store undere, var de ikke uden fejl. Vi ønsker at vise, at alle mennesker fejler og kæmper, og at det i sig selv ikke diskvalificerer os. Gud bruger mennesker, og holder vi os tæt til Gud, vil vi over tid komme til at ligne ham mere og afspejle hans karakter.

Håbet er, at børn må se, at de ikke er diskvalificeret på baggrund af deres manglende mod, deres store temperament eller deres skrøbelige selvværd. Guds kærlighed ændrer sig aldrig, og han rækker igen og igen hånden ud til os. Gud ønsker, at vi over tid skal ligne ham mere og mere. Når vi fejler, følger der altid en invitation til omvendelse.

Undertemaer vi kommer omkring:

1. **Søndag:** Moses, der ikke kunne styre sit temperament
2. **Søndag:** Aron, der var fej og lavede en afgud
3. **Søndag:** Jeremias, der følte sig modløs, magtesløs og alene
4. **Søndag:** Peter, der løj og fornægtede Jesus

tidslinje

Hvem er
Gud?

Tros-
helte der
fejlede

Tro og tillid

Ude af
kurs

Guds store
plan

Ven med
Jesus

Jesus
møder men-
nesker

Jesus kan
alt

Jesus er
konge

Helligånden

Mens vi
venter

Første søndag

Moses, der ikke kunne styre sit temperament

Byg med klodser

Legen kan laves i små grupper eller fælles fra scenen.

Alle grupperne skal bygge det højeste tårn med klodser inden for en given tidsramme, f.eks. 3-5 min.

Inden konkurrencen går i gang, er der valgt et barn i hver gruppe, som har fået en hemmelig mission. De andre må ikke vide, at det ene barn i gruppen har fået en hemmelig mission. Barnet skal diskret ødelægge tårnet for sit hold, og på den måde se, om vedkommende kan skubbe lidt til de andres vrede eller frustration.

Efter prædikenen afsløres det, hvem der var udvalgt til at ødelægge det for de andre. Formålet med legen er, at børnene på deres egen krop mærker, hvordan det kan være svært at bevare roen, når man oplever noget der er uretfærdigt.

EXPLORE

Moses, der ikke kunne styre sit temperament

Dagens tekst finder du i 2. Mos. 2:11-15

Rekvisitter: Du kan enten vælge at have forskellige rekvisitter med, som demonstrerer Moses' liv, eller du kan vælge at lave en PowerPoint (En fletkurv, stav, brød fra himlen, stentavler, 5 bøger, brændende busk)

Prædiken finder du på næste side.

PRÆDIKEN

Bøn for eller med i hinanden i mindre grupper

Inddel i mindre grupper, evt. i 1.-3. klasses piger, 1.-3. klasses drenge, 4.-6. klasses piger og 4.-6. klasses drenge.

Suppler: Har I tidligere prøvet, at temperamentet løb af med jer? Hvad kan gøre jer rigtig vrede?

Snak kort om dagens prædiken. Hvad tænker I om, at Moses slog en mand ihjel? Snak om det, at Moses følte sig diskvalificeret, og spørg, om der er nogen, der kan genkende den følelse af ikke at være god nok.

Slut af med at bede for hinanden. Hvis børnene har mod på det, så sæt dem sammen to og to. Lad dem træne det at bede for andre. Hvis ikke kan I bede runden rundt.

BØN

Moses, der ikke kunne styre sit temperament

Mon der er nogen herinde, der har hørt om en mand fra Bibelen, der hed Moses? Okay, Okay, Okay, ALLE har hørt om Moses. Moses var den her lille dreng, der blev gemt i en sivkurv, og Egyptens prinsesse fandt ham og blev hans mor. Moses voksede derfor op som prins af Egypten på et af verdens flotteste paladser.

Men vidste I, at det også var Moses, som ved Guds hjælp befriede flere tusinde slaver fra Egypten? Det var Moses, der forhandlede med faraoen, og som ledte flugten, og som, da de nåede til Det Røde Hav og soldaterne nær havde indhentet dem, slog sin stav i jorden og delte vandmasserne. Han reddede alle slaverne i Egypten, og i 40 år vandrede de rundt i ørkenen, indtil de nåede "Det Lovede Land".

Alle kunne se, at Moses og Gud havde et helt særligt venskab. Moses snakkede med Gud og omvendt. Moses slog på en klippe og vandet sprang ud. Moses bad Gud om mad og manna dalede ned fra himlen. Det var også Moses, der fik de 10 stentavler med de 10 bud på. Moses og Gud havde et virkelig tæt venskab. Gud gjorde de mest utrolige mirakler sammen med Moses. Der er så mange historier om Moses i Bibelen og derfor har Moses ikke bare fået opkaldt 1 bog efter sig, men hele 5 bøger i bibelen, nemlig 1., 2., 3., 4., og 5. Mosebog.

Lad mig fortælle jer det mest utrolige. En dag var israelitterne - altså de flygtede slaver - i krig mod et andet land. Israelitterne var ved at tabe, men Moses løftede sine hænder, og i det samme begyndte det at gå dem godt. Så længe Moses havde hænderne i luften, var de i overtal og vandt krigen, men tog han dem ned, tabte de. Tænk at kunne vinde en krig mod store, frygtindgydende og veludrustet soldater bare ved at løfte sine hænder? Moses er en af de største personligheder, vi har i Bibelen. Det var helt vildt, hvad Moses udrettede – han var en vaskeægte troshelt.

Men kan det virkelig passe, at nogen er SÅ fantastisk? SÅ perfekt? PSSST, du har ikke hørt det fra mig, men ved I godt, at Moses engang blev så rasende, at han slog en mand ihjel? Det er rigtig nok! En dag, da Moses gik rundt i paladset, så han en egypter banke en slave. Fair nok, Moses blev vred og syntes, det var unfair. Men Moses kiggede rundt og sikrede sig, at ingen så ham, og da der var fri bane, slog Moses egypteren ihjel og gemte ham i sandet. Moses lod som om, der intet var sket, og han fortalte det aldrig til nogen. Men nogen havde set, at Moses i vrede havde slået en mand ihjel, og Moses endte med at flygte ud i ørkenen. Moses vidste godt, at han havde gjort noget, man ikke måtte - han vidste godt, at han havde fejlet – han håbede bare, at han ikke ville blive opdaget.

I mange år levede Moses på flugt. Han startede et nyt liv langt væk fra paladset og fra et liv i overflod. Han blev gift og levede af at passe får. Han fortalte aldrig, at han engang havde været Egyptens prins.

Men så en dag skete der noget, der ændrede Moses' liv. Gud talte til Moses gennem en brændende busk, og Gud fortalte Moses, at han havde store planer for israelitterne, og at han gerne ville have Moses til at stå i spidsen for datidens største befrielsesaktion. Jeg tror, Moses havde levet med dårlig samvittighed og skyldfølelse i rigtig mange år. Han havde mistet troen på, at han var noget særligt, og at Gud kunne bruge ham til noget. Da Gud fortalte om den helt vanvittige opgave, han havde til Moses - altså den om at befri flere tusinde slaver, prøvede Moses at undvige. Han undskyldte sig med, at han aldrig havde været god til det med ord. Han ville aldrig kunne stå op og tale til mange mennesker. Han var ikke den oplagte leder. Og flere gange sagde han til Gud: "Find en anden. Jeg er ikke den rette".

Men Gud opgav ikke Moses. Gud insisterede på, at Moses var den udvalgte. Gud brugte Moses på trods af Moses' fejl, usikkerhed og synd. Så selvom vi i dag primært husker Moses for helt vanvittigt vilde mirakler, så gjorde han alt det, fordi Gud var almægtig, kærlig og trofast. Moses vovede at lade Gud bruge ham, også selvom han ikke følte sig god nok.

På samme måde ønsker Gud at bruge dig. Spørgsmålet er, om du tør lade Gud vise vej... og om du tør stole på Gud. Vov at lade Gud tage dig med ud på den vildeste rejse, det bliver ikke altid nemt, og du vil formentlig føle dig uværdig, forkert og ensom i perioder undervejs, men vov at stole på Ham, og dit liv vil tage nogle drejninger, du aldrig kunne turde drømme om.

Anden søndag

Aron, der var fej og lavede en afgud

Kan du bygge det?

Legen kan laves i små grupper eller fælles fra scenen.

Du skal bruge lego- eller duploklodser og en klokke/buzz-knap.

Alle børn står ved hver deres bord med en masse legoklodser. De skal bygge samme model, som den du har bygget. Tæl ned fra 3,2,1 og vis dem din model. Det gælder nu for alle grupper om at bygge præcis den samme model. De må gerne forlade deres plads for at kigge nærmere på modellen, men de må ikke flytte modellen. Den, der først bliver færdig med den helt rigtige model, vinder. Der kan derfor kun være én gruppe, der vinder. Det gælder om at være hurtig, dygtig til at regne den ud og præcis. Sæt et ur eller stress-musik i gang, så det øger følelsen af pres. Og til slut siger du: "Og nå ja, der er den lille detalje, at hvis én ringer med klokken bag jer efter 2 min., så vinder vedkommende (ikke gruppen), uanset hvor lang alle er nået". Sæt herefter legen i gang.

Håbet er, at alle prøver at bygge modellen og dermed vinde på fair vis, men at der formentlig er en eller flere, der enten vil overveje eller måske ender med at ringe med klokken. Uanset om nogen ringer med klokken eller ej, kan I tage en snak om, hvorfor/hvorfor ikke der blev ringet med klokken, og om det var fair.

EXPLORE

Aron, der var fej og lavede en afgud

Dagens tekst finder du i 2. Mos. 32

Prædiken finder du på næste side.

PRÆDIKEN

At bytte med Gud

- Papir og blyant (en til hvert barn)
- En stor skål
- Udklippet hjerter (en til hvert barn)
- Roligt instrumental musik

Hvert barn får et stykke papir og noget at skrive eller tegne med. Når vi giver noget til Gud, erstatter han det altid med noget bedre fra ham. Ligesom Aron, kan vi nogle gange komme til at gøre noget, som vi ved, ikke er rigtigt, for at redde os selv. Ofte efterlader det os med en grim smag i munden, eller et hjerte, som føles tungt. Guds tanke for os er ikke, at vi skal være kede af det eller føle os som et dårligt menneske, men tværtimod så ønsker han, at vi skal føle os frie og glade.

Du skal nu tage det papir, som du har fået. Du skal tegne eller skrive noget, som kan tynde dig (måske noget, du har sagt eller gjort, som du vidste, ikke var rigtigt). Derefter skal du lægge det i skålen (hvor der står en voksen), og når du har lagt dit papir i skålen, modtager du derefter et papirhjerter. Gud vil altid bytte det, som tynger os, ud med sin kærlighed, når vi giver det til ham.

BØN

Aron, der var fej og lavede en afgud

Husker I Moses, som vi hørte om i sidste uge? Moses, der befriede alle israelitterne ud af Egypten? Det var noget af en opgave, men heldigvis havde Gud sørget for, at Moses ikke skulle lede alle de tusindvis af israelitter alene.

Moses havde nemlig to biologiske søskende. Moses og hans søskende var ikke vokset op sammen, eftersom Moses havde boet hele sit liv i det egyptiske palads sammen med faraoen og resten af den kongelige familie. Moses havde en biologisk storebror, som hed Aron, og en biologisk storesøster, som hed Mirjam. De hjalp Moses med at befri israelitterne. Da Gud ved den brændende busk fortalte Moses om hans plan, sagde Moses: "Gud find en anden", "Jeg er ikke god til at tale. Det har jeg aldrig været. Jeg kan ikke." Gud forsikrede Moses om, at Gud var med ham og nok skulle give ham de rette ord, men Moses var stadig bange og usikker. Efter lang tids diskussion mellem Moses og Gud, sagde Gud: "Hør her, jeg ved at din bror levitten Aron, kan tale for sig. Han er i øvrigt på vej for at møde dig." Og sådan gik det til, at Gud udvalgte Aron til at være Moses' talsmand.

Aron var veltalende. Nogen ville nok sige, at han var dygtig med ord. Han var derfor også en dygtig forhandler og en dygtig leder. Han stod altid ved Moses' side og hjalp ham. Aron blev den første ypperstepræst nogensinde – dvs. præsten over alle præster. Aron vidste som præst alt om Gud. Han arbejdede i templet og sørgede for, at israelitterne var tro mod Gud – en opgave, der viste sig ikke altid at være helt så nem.

Israelitterne havde i perioder troet på flere guder på en gang, men efter de havde set, hvordan Gud havde befriet dem fra slaveriet, vidste de, at der kun var én Gud – nemlig Gud den almægtige. Det gik israelitterne godt, for Gud var med dem. En dag gjorde de stop ved bjerget Sinai. Moses gik op på bjerget for at møde Gud. Det var her, Moses fik stentavlerne med de 10 bud. Moses havde været væk i flere dage, og israelitterne begyndte at miste håbet om at Moses nogensinde ville komme tilbage. Og fordi Moses var væk, troede de også, at Gud den almægtige var forsvundet. Så israelitterne besluttede, at de ville lave deres egen afgud, som de kunne tilbede i stedet for. De gik derfor til Aron og bad ham lave en ny gud ud af guld til dem. Aron vidste godt, at det ville Gud aldrig tillade.

Aron må have følt sig presset, og i et forsøg på at beholde kontrollen og undgå et oprør, gik han med på idéen og bad dem samle en masse smykker af guld, som de så smeltede om og lavede til en guldkalv. Alle israelitterne priste, sang og dansede til guldkalven, som var det deres gud, og de skejede ud ved at drikke vin, danse upassende og synge sjofle sange. Da Gud så det, sagde han til Moses: "Skynd dig tilbage! Israelitterne er helt ude af kontrol." Moses blev rasende, da han kom tilbage. Han ødelagde guldkalven og skældte ud. Dem, der ikke ville omvende sig og bede Gud om tilgivelse, blev smidt ud og var ikke længere en del af folket. Moses blev også vred på Aron. Men Aron indrømmede sin fejl og bad om tilgivelse.

Når jeg hører historien, overrasker det mig hver gang, at Aron gik med til at lave en guldkalv. Aron vidste alt om Gud. Aron havde set Gud gøre de største mirakler og han havde også set, hvad Gud var i stand til, hvis han blev vred. Så hvordan kan det være, at Aron lod sig overtale så hurtigt? *Men så kommer jeg i tanke om den gang, jeg selv gik i skole. Vi vidste alle sammen godt, at man ikke måtte drille andre, at vi skulle være ordentlige over for hinanden. Men en dag starter en lille gruppe med at drille en af de mindre populære piger i klassen. Måske var det startet i sjov, men pigen syntes ikke, det var sjovt. Og i stedet for at sige fra og stop deres drilleri, så endte resten af klassen med enten at lade som om, de ikke så det, eller også drillede de med. Fortæl en lignende historie fra din egen skoletid eller brug denne som et eksempel.*

Og minder det ikke meget om det, der var på spil for Aron? Vi kan blive bange for, at vi selv ender med at blive drillet eller miste vores venner, hvis vi siger fra. Og i frygt for, at vi bliver det næste offer, så ender vi med at lade være med at gøre det, der er rigtigt, bare for at redde os selv. Lidt på samme måde, som i konkurrencen med klodserne, hvor det også kunne være svært, ikke at benytte sig af lidt snyd for selv at vinde.

Jeg tror, Aron prøvede at redde sig selv – og det er faktisk slet ikke særlig helteagtigt. Men Aron fik en chance mere. For Gud han ønsker at bruge os, selvom vi nogle gange ikke formår, at gøre alt det rigtige – og Gud havde stadig store planer med Aron.

Tredje søndag

Jeremias, der følte sig modløs, magtesløs og alene

Løs IQ-opgave

Udlever kopiark med IQ-opgaver og bed børnene om at løse så mange af opgaverne som muligt på tid.

Sæt en alarm til 5 min. og lad dem løse opgaverne alene.

Opgaverne er tilpas svære, så børnene føler sig en smule modløse, opgivende og magtesløse. Når uret ringer, drøfter I, hvor besværligt og frustrerende det var at løse opgaverne. Evt. gennemgå svarene med dem.

Formålet med denne opgave er, at børnene selv mærker frustrationen ved at blive stillet en opgave, som er meget svær og udfordrende. En opgave, som man har lyst til at give op på igen og igen, fordi den er for svær. Sådan havde ham, vi skal høre om i dag, det også, og i stedet for en dum IQ-test, så kæmpede han med det kald, som Gud havde givet ham. Den opgave, han var blevet stillet, var heller ikke helt nem.

Materialet finder du ved at scanne QR-koden

EXPLORE

Jeremias, der følte sig modløs, magtesløs og alene

Dagens tekst finder du i Jer.1:1-10, Jer.11:18-23 & Jer. 15:10-21.

Prædiken finder du på næste side.

PRÆDIKEN

Snak & Grib

Husk at italesætte, at vi sammen øver os i at snakke med Gud og høre Guds stemme. Selv voksne kan nogle gange have svært ved at høre, hvad Gud siger. Men jo mere vi øver os, jo nemmere bliver det.

“Fortæl Gud om en hemmelighed, du har hørt, men som du ikke må fortælle til nogen.”

“Fortæl Gud om engang, du var sur på Gud, ligesom Jeremias blev sur på Gud. Og fortæl, hvorfor du blev sur på Gud.”

“Fortæl Gud om engang, du tror, du måske hørte, mærkede eller så noget, som var fra Gud.”

“Fortæl Gud om noget, du synes der er så svært, at du ikke ved, hvad du skal gøre.”

“Lyt til Gud og spørg om han har noget, du skal sige fra Gud til en anden, ligesom Jeremias fik budskaber fra Gud, som han skulle give videre.”

“Giv plads til, at børnene kan dele det, de måske oplevede, at Gud mindede dem om, enten i plenum eller til en voksen bagefter.”

Den voksne afslutter med en kort bøn (max. 3 sætninger)

BØN

Jeremias, der følte sig modløs, magtesløs og alene

I dag skal vi høre om en profet. Ved I, hvad en profet er? En profet er et menneske, Gud taler til, om ting, som skal siges videre til andre mennesker f.eks. ting om fremtiden. Man kan altså sige, at en profet er et talerør for Guds stemme. Gud udvalgte profeter til at tale for ham på jorden. Den profet, vi skal høre om i dag, er en mand ved navn Jeremias. Guds folk, israelitterne, gjorde en hel masse dumme ting. De adlød ikke længere Gud, og de havde efterhånden lavet en hel masse afguder. Hvis vi skal være ærlige, var de fuldstændig ligeglade med Gud. Det gjorde Gud ked af det, men faktisk også vred. Måske I selv kender den følelse, hvor man faktisk både er vred og ked af det på samme tid?

Gud talte til Jeremias om, hvordan Israels folk, jøderne, havde vendt Gud ryggen. Gud fortalte Jeremias, hvad israelitterne skulle gøre og hvad de skulle stoppe med at gøre. Jeremias talte til alle folk i landet. Han talte til fattige, til hjemløse, til ledere og til konger. En profet var almindeligvis meget respekteret. De fungerede som talerør for Gud, og mennesker havde stor respekt for dem, fordi de var så tæt på Gud. Men med Jeremias var det anderledes. Mennesker brød sig ikke om det, han sagde, og derfor begyndte de at hade ham.

Tænk sig, at Gud fortæller én, hvad der vil ske i fremtiden, og at ens opgave så er, at fortælle det videre til de rette mennesker. Er det ikke ret sejt? Jeremias var særlig udvalgt af Gud. Hans opgave var stor, men Jeremias kæmpede alligevel med både sin opgave og sin identitet. I den bog i Bibelen, der hedder "Jeremias' Bog", står der faktisk noget om, hvor svært Jeremias havde det ved at være profet. Der var nemlig rigtig, rigtig, rigtig mange mennesker, der overhovedet ikke kunne lide Jeremias, på grund af de ting, han sagde. Alle var sure på Jeremias, selv hans familie og nære venner. De gad ikke lytte til det, han sagde, og de mente nok, at Jeremias troede han var ih og åh så hellig.

På et tidspunkt sagde Jeremias, som følte sig udmattet og ensom, til Gud: "Gid jeg aldrig var blevet født! Jeg bliver hele tiden uvenner med folk, selvom jeg ingenting har gjort og ikke skylder nogen noget. Alle mennesker er vrede på mig." En anden gang sagde Jeremias til Gud: "Du ved, hvor slemt jeg har det Gud! Husk det og tag dig af mig. Giv mig hævn over dem, der er ude efter mig. Vær tålmodig med mig. Lad mig slippe for at være den, der taler om din vrede. Se selv hvordan de håner mig. Først gjorde du mig til profet, og det gjorde mig glad at være din mund, for jeg tilhørte dig, himlens hersker. Men nu er jeg aldrig sammen med mennesker, der er glade. Du gør mig ensom, din vrede ødelægger mit liv! Hvorfor skal min smerte være uendelig? Hvorfor kan mit sår ikke heles? Det er som om, du har begravet mig ligesom en kilde uden vand."

En dag, da Jeremias igen stod og talte til præster og ledere, samlede der sig en truende flok rundt om ham. Nogle af embedsmændene hørte om det, og de gik straks fra kongens palads, op til templet og sagde "Denne mand skal dømmes til døden!"

Som I selv har hørt, kommer han med voldsomme trusler mod templet og byen!”

Jeremias følte sig hadet, forladt og enorm ensom. Selvom han var Guds udvalgte, så havde han så ondt af sig selv. Engang var han så ynkelig, at han sagde til Gud: “Jeg forbander den dag, jeg blev født. Den dag min mor fødte mig, var tung og mørk. Bare jeg var død i min mors mave eller jeg var blevet derinde. Hvorfor blev jeg født, når jeg bare skulle få ulykke og sorg og ende mit liv i skam?”

På mange måder var Jeremias en privilegeret mand. Han levede tæt på Gud, og Gud havde udvalgt ham til noget ganske særligt. At kunne høre Guds stemme så ofte og så klart, som Jeremias kunne, var ikke helt almindeligt. Alligevel havde Jeremias altid så ondt af sig selv. Han syntes, det var hårdt at være ham, og ofte drømte han sig hen til et helt almindeligt liv, hvor alle kunne lide ham.

Men selvom Jeremias havde travlt med at undskylde sig selv, og selvom han på mange måder var ynkelig og selvudslettende, var Gud på hans side. Gud opgav aldrig Jeremias – Gud brugte Jeremias på en stor og kraftfuld måde. Og ved I hvad? Det er så typisk Gud! Gud elsker at bruge os, når vi føler os allermest magtesløse, allermest ubrugelige og allermest ynkelige. For det viser, at Gud er almægtig - at Gud kan alt uanset vilkårene. Jeremias var aldrig alene – Gud stod altid bag ham, som den stærkeste kriger. Måske har du prøvet at føle dig modløs, alene eller uønsket? Gud ser dig – I Guds øjne er du, ligesom Jeremias, værdifuld og fuldt ud elsket og troet på, også selvom du ikke er perfekt.

Tænk, hvis Jeremias havde vidst, at vi i dag, så mange år senere, stadig læser om ham, og at mange faktisk ville ønske, at de ligesom ham kunne være Guds talerør og forudsige fremtiden?

Fjerde søndag

Peter, der løj og fornægtede Jesus

Lad spillet begynde

Legen kan laves i små grupper af 3-4. Hver gruppe får en bunke kort med samme kulør (hjerter, spar, klør eller ruder), dvs. 13 kort (evt. 13 x 2, så der er flere af samme kort). Alle kort deles ud til spillerne. Spillet handler om at kunne gennemskue eller gætte, når en spiller lyver. Samtidig giver det også erfaringen af, at man kan føle sig nødsaget eller fristet til at lyve for at vinde. Tanken er naturligvis ikke at lære dem at lyve, men at de får lov at mærke dilemmaet.

Den første spiller trækker et kort og skal nu sige et tal (enten det korrekte, der står på kortet, eller et fiktivt tal) mens han/hun lægger kortet ind i midten med bagsiden opad, så ingen kan se, hvilket kort det er. Næste spiller skal starte sin runde ved at beslutte, om vedkommende tror på det, spilleren forinden sagde, eller om han/hun vil kalde "snyd". Hvis en spiller kalder "snyd", stopper spillet, og sidste kort i bunken vises. Var det snyd, får spilleren forinden et point, og en ny runde starter. Var det sandt, får spiller 2 et point, og ny runde starter. Hvis man tror, spilleren forinde har talt sandt, fortsætter spillet, og næste spiller spiller et af sine kort, ved at sige et tal (som er det samme eller højere end det forrige) og lægger kortet ind i midten med bagsiden opad. Og sådan fortsætter runden indtil en spiller kalder "snyd"

Regler

- Kongen er det højeste kort
- Man må ikke sige et mindre tal end tallet forinden - kortværdien skal hele tiden stige eller matche kortet forinden. Man må lyve alt det, man vil.
- Den/dem med færrest point til slut har vundet.

Peter, der løj og fornægtede Jesus

Dagens tekst finder du i Matt. 26:69-75 og Joh. 21:15-19

Prædiken finder du på næste side.

Gud tilgiver dig

Ligesom Peter havde brug for Guds tilgivelse, så kan det også være, at vi har noget i vores liv som vi har brug for at få tilgivelse for hos Gud.

Du skal bruge

- En spand eller en skål med vand
- Kridt
- Nogle store sten

Lad børnene komme op for at tage en sten. Sig: "Nogle gange går vi rundt med noget, som føles som en tung sten inde i os. Noget, som vi måske har gjort, som var forkert. Skriv det på stenen med kridt. Bed Gud om at tilgive dig det, som du har gjort forkert. Kast stenen i vandet. Tag stenen op igen – og ligesom teksten er vasket væk på stenen, så er din skyld også vasket væk."

Tak Gud, fordi han altid tilgiver, når vi ærligt siger undskyld.

Den voksne afslutter med bøn: "Herre, du er god og tilgiver gerne, du er tro mod alle, der stoler på dig" (Salme 86:5).

EXPLORE

PRAEDIKEN

BØN

Peter, der løj og fornægtede Jesus

Mon du nogensinde har prøvet, at din bedste ven løj for dig? Hvordan fik det dig til at føle? Og hvad skete der, da du konfronterede din ven med, at han eller hun havde løjet?

Når nogen lyver for mig, så bliver jeg usikker på, om jeg kan stole på folk. Jeg bliver også usikker på, om min ven overhovedet er en god ven. Hvis de lyver en gang, så kan jeg som regel godt tilgive – alle kan jo lave en fejl. Men hvis han/hun bliver ved med at lyve for mig, så har jeg ikke lyst til at være venner mere.

Jesus havde mange venner, men Peter var en af hans allerbedste venner. Jesus og Peter var altid sammen, og alle vidste, at deres venskab var noget særligt. Peter havde kendt Jesus i 3 år, og de havde oplevet utrolig meget sammen. Det var ikke altid helt nemt at være Jesus' ven, for der var også mennesker, som ikke kunne fordrage Jesus, og som gerne ville af med ham. En dag snakkede Jesus og Peter om deres venskab, og Jesus fortalte Peter, at han og de andre disciple ville tage afstand fra Jesus. Peter svarede, som den gode ven han var, at det aldrig ville ske. Peter ville ALDRIG svigte Jesus.

Men gæt engang, Jesus fik ret. For en dag, kort før den store påskefejring i Israel, blev Jesus taget til fange. De jødiske ledere, havde taget Jesus til fange, fordi han sagde, at han var Guds søn. De jødiske ledere skulle nu blive enige om, hvordan de ville straffe Jesus.

Vreden mod Jesus var på sit højeste. Peter var fulgt efter for at se, hvad de ville gøre ved hans ven Jesus, men Peter var fornuftig nok til at holde sig lidt på afstand. Peter vidste nemlig, at der var ret stor sandsynlighed for, at de dømte Jesus til døden.

Da Peter kom lidt tættere på, var der pludselig en pige, der genkendte ham og spurgte, om ikke det var Peter, hun havde set sammen med Jesus. Peter blev overrasket over at blive genkendt, og uden at tænke sig om fik han svaret: "Jeg aner ikke, hvad du taler om." Peter skyndte sig videre, men der gik ikke lang tid, før han igen blev genkendt. En anden pige råbte til dem, der stod omkring hende, at hun havde set Peter sammen med Jesus. Men endnu engang benægtede Peter, at han kendte Jesus. Flere mennesker stimlede til, og flere begyndte at genkende ham. Nogen sagde: "Jo, du må være en af dem". De kunne nemlig høre på hans accent, at han kom fra det område, der hed Nazareth i Galilæa, den by Jesus var fra. Peter begyndte at fornemme, at det strammede til, og han blev bange. En sidste gang forsøgte han at overbevise dem og sagde: "Jeg sværger, jeg kender ikke den mand."

Det hele gik lidt stærkt, men i det samme galede hanen, og Peter kom i tanke om noget, Jesus havde sagt til ham et par dage forinden. Jesus havde jo forudsagt, at Peter ville tage afstand fra Jesus, og han havde faktisk været så specifik, at han havde fortalt Peter, at inden hanen galede ville han 3 gange have benægtet, at han kendte Jesus.

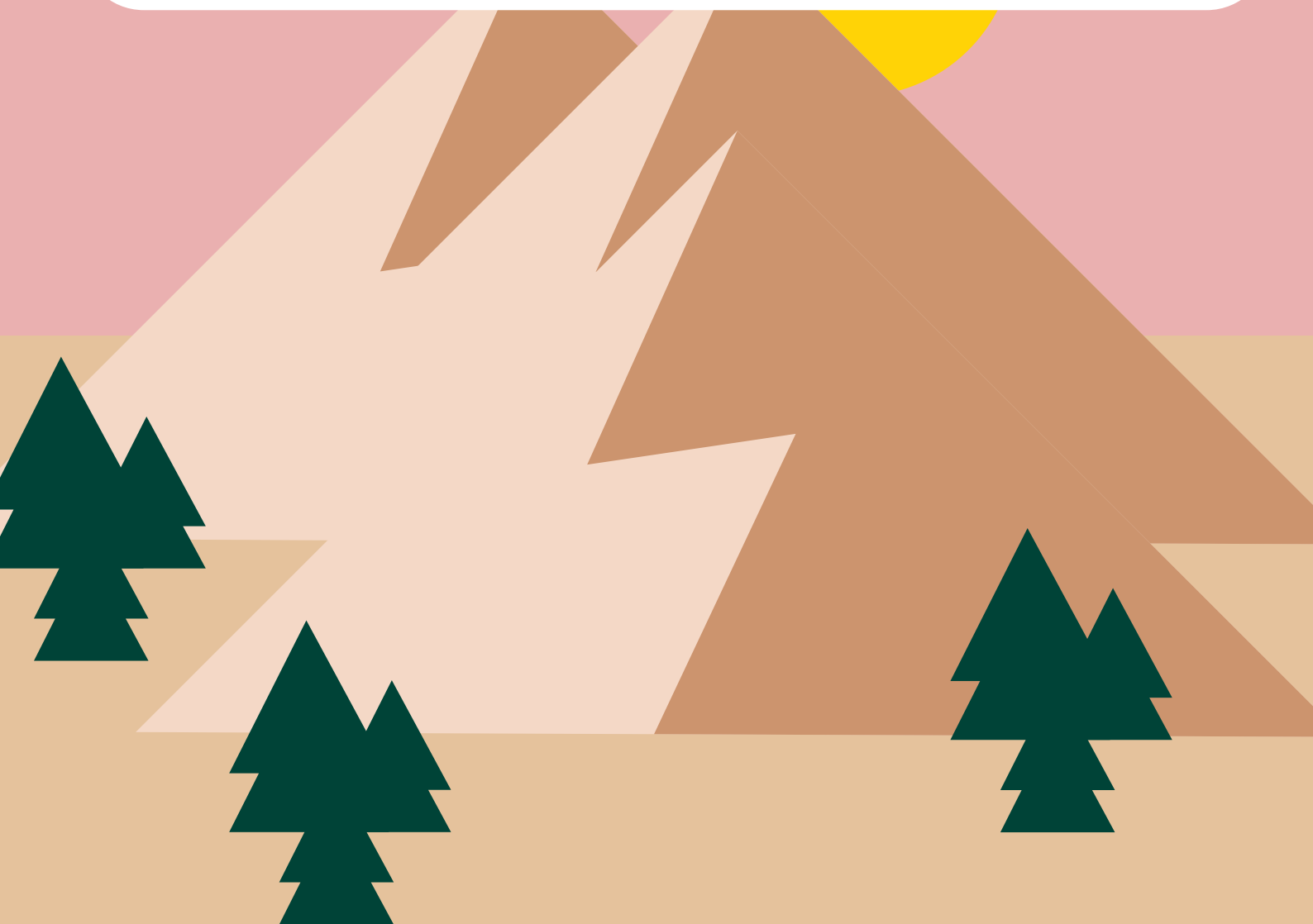

Nu gik det op for Peter, at det var præcis det, der var sket. Peter havde 3 gange løjet og sagt, at han ikke kendte Jesus, selvom Jesus var hans bedste ven. Peter var så skuffet over sig selv. Han græd og ville gøre hvad som helst for at gøre det godt igen. Men det var for sent. For kort efter blev Jesus dømt til døden, og romerne ender med at slå Jesus ihjel ved at sømme ham op på et kors.

Jesus havde haft så stor tiltro til Peter, men nu føltes det hele ødelagt. Jesus døde og han blev begravet. I 3 dage var han død, men så skete det mest utrolige. Jesus stod op fra de døde. Og faktisk mødtes Jesus og Peter igen. Jesus besøgte nemlig disciplene, efter han var genopstået. Jesus trak Peter til side, og 3 gange spurgte Jesus, om Peter elskede ham mere end de andre gjorde. 3 gange svarede Peter "ja, Herre, du ved jeg holder af dig".

Jeg tror, at de 3 spørgsmål viser, at Jesus ophæver eller tilgiver Peter for de 3 gange, Peter løj og sagde "jeg kender ham ikke". Jesus kiggede kærligt på Peter, og med et blev det tydeligt for Peter, at Jesus ville bruge Peter til at bygge "Jesu kirke", ikke bare den lokale kirkebygning, men det store kristne fællesskab, vi i dag har ud over hele planeten. Peter byggede den allerførste kirke, og i dag er der flere tusinde kirker rundt om i verden, og Bibelen er oversat til mere end 1700 sprog. Det var godt, at Peter og Jesus blev gode venner igen, og at Peter fik en ny chance.

Tro og Tillid

Formål

Vi går på opdagelse i Bibelen og finder mennesker, der med deres liv kan bekræfte, at Gud er værd at have tillid til, uanset hvor vanskeligt det kan se ud. Vær opmærksom på, at det ikke er de konkrete hændelser, som f.eks. David slår Goliat, der er i fokus, men det, at David måtte vente længe og skulle igennem en masse, inden han så, at Guds løfte gik i opfyldelse. Det væsentlige er derfor ikke så meget det, Gud gør lige nu og her, men den tillidsfulde relation, der opstår mellem Gud og mennesket.

Temaet har til hensigt at lære børn, at de kan have tillid til, at Gud har deres ryg og passer på dem - at han aldrig forlader dem eller lader dem i stikken. At have tillid til Gud betyder ikke, at vi er garanteret et liv uden modgang, smerte og knuste drømme, men at vi erfarer, at Gud, uanset hvordan vores omstændigheder ser ud, kan bære os igennem på måder, vi aldrig kunne have forudsagt eller forestillet os. At have tillid til Gud betyder, at vi kan finde fred i, at vi ikke er alene og at vi stole på at Gud er med os.

Undertemaer vi kommer omkring:

1. **Søndag:** *Daniel, der ikke lod sig skræmme*
2. **Søndag:** *Hanna, der ønskede sig et barn*
3. **Søndag:** *David, der blev salvet til konge*
4. **Søndag:** *Elias, der udfordrede de falske profeter og bad om regn*

fidslinje

Hvem er Gud?

Tros-
helte der
fejlede

Tro og tillid

Ude af
kurs

Guds store
plan

Ven med
Jesus

Jesus
møder men-
nesker

Jesus kan
alt

Jesus er
konge

Helligånden

Mens vi
venter

Første søndag

Daniel, der ikke lod sig skræmme

Følekassen

Formålet med denne leg er at styrke børnenes tillid til sig selv og deres evne til at handle, selvom noget føles ubehageligt og måske endda frygtsomt.

Du skal bruge

- En papkasse
- Saks eller hobbykniv og tape
- Høreværn eller ørepropper til hver (kan undlades)
- 5 forskellige genstande med forskellig konsistens

Find en papkasse ca. 30 x 30 cm. og lav ét hul i hver side, stort nok til, at hænder kan stikkes ind. Stil kassen med åbningen ud mod gruppen, så de øvrige børn kan se, hvad der ligger i kassen. Vælg 3–5 frivillige, som starter med at gå uden for døren, mens reglerne forklares til resten af gruppen: Gruppen må se, hvad der er i kassen, men de må IKKE sige, hvad der er i kassen. De skal overdrive deres ansigtsudtryk og reaktioner: sige “ad”, “uhh”, “nej nej nej”, vise væmmelse, overraskelse eller bekymring.

Deltagerne kommer ind igen og får høreværn på. De må ikke på noget tidspunkt kigge ind i kassen. Læg én genstand ind i kassen ad gangen, skift, så alle mærker den samme genstand undervejs. De andre børn reagerer, som aftalt, mens deltageren mærker på genstanden. Når alle deltagerne er færdige med at mærke på genstanden, kan de prøve at gætte, hvad de mærkede på.

Forslag til ting i følekassen

Kogt spaghetti, en rå medister, broccoli, havregrød, en foret bamse, tandstikker, en overmoden banan, plastik-edderkop eller -kakerlak, vat, opløst husblas (Vælg både “ulækre”, neutrale og bløde genstande).

Når alle er kommet igennem, kan I snakke om, hvordan det var for dem, at stikke hænderne ind til noget, som måske ville være ubehageligt og skræmmende. Selvom de ikke vidste, hvad der ventede i kassen, valgte de alligevel at stikke hænderne ind og stole på, at de kunne klare det. På samme måde skal vi I dag høre om en mand, som hed Daniel. Han havde tillid til Gud og lod sig ikke stoppe af frygt.

Daniel, der ikke lod sig skræmme

Dagens tekst finder du i Dan. 1-6

Prædiken finder du på næste side.

Popcornbønner

Italesæt, at I nu skal bede sammen alle sammen. Når vi skal bede sammen og højt, kan det godt nogle gange kræve tillid. Tillid til, at de andre ikke griner, tillid til, at Gud hører din bøn, tillid til, at Gud glæder sig over din bøn og ikke måler og vejer, om den var god nok og tillid til, at bøn virker. Men lad os hjælpe hinanden, så det bliver en trosoplevelse for os alle.

Opfordre børnene til at bede det, de mærker, de har lyst til at sige til Gud. Det kan være at fortælle Gud, hvad de tænker om historien om Daniel, det kan være at takke Gud for, at han hører vores bøn, eller bede ham hjælpe os med at have tro og tillid til Gud. Man må gerne bede flere gange. Tanken er at skabe rum for små korte bønner, som popper ind i mellem hinanden (ligesom popcorn). Italesæt, at hvis man kommer til at starte samtidigt med en anden, så er det ikke pinligt, så venter man bare og prøver så igen, og ingen griner. Start med at være stille, hvorefter en voksen sætter bønnerne i gang.

Daniel, der ikke lod sig skræmme

Babylons konge havde vundet en krig mod Jerusalem og havde i den forbindelse taget en masse af byens velstillede unge mænd til fange, herunder også en ung mand ved navn Daniel. Kongen udvalgte de bedste af de bedste, og han begyndte at uddanne dem. Han valgte dem, der var velskabte, så godt ud, var veluddannet, lærenemme og egnet. Kongens plan var nemlig at gøre dem til sine personlige rådgivere – en meget fornem, betydelig og betroet funktion. Nu kunne det godt virke som om, at Daniel og de andre unge mænd var ganske heldige, men virkeligheden var, at de var blevet taget til fange, bortført fra deres familier og fra det land, de var vokset op i. De blev tvunget til at arbejde for en konge, som var deres fjende.

Som sagt var en af de udvalgte unge mænd Daniel. Daniel troede på Gud og han havde stor tillid til Gud.

I forbindelse med oplæringen blev Daniel tilbudt den lækreste fede mad og vin, men Daniel takkede hver gang nej. Daniel var jøde, og derfor spiste han ikke den slags. Daniel ville helst have grøntsager. Gud var med Daniel, Gud gjorde, at Daniel, selvom han kun spiste grøntsager, havde masser af energi og styrke. Gud gjorde Daniel meget lærenem, og Gud gav Daniel en særlig evne til at tyde drømme og syner. Faktisk var Daniel 10 gange dygtigere end alle de andre af kongens rådgivere.

Kongen begyndte at drømme nogle mærkelige drømme, som gjorde ham urolig. Han sendte bud efter astrologer, præster og vismænd, for at de skulle tyde drømmene, men de kunne ikke. Kongen blev så gal, at han befalede, at alle vismænd skulle henrettes, herunder også Daniel og de andre unge mænd. Daniel bad til Gud. Han bad om, at Gud skulle vise ham, hvad drømmene betød. Den samme nat viste Gud Daniel i et syn, hvad drømmen betød. Daniel blev så begejstret, og han skyndte sig op til kongen. Daniel kunne have taget æren selv og fremstået som landets klogeste – men det gjorde han ikke. Daniel sagde til kongen, der findes ingen mand eller kvinde, der kan fortælle dig hvad de drømme betyder. Det er kun Gud, der kan det, og så fortalte Daniel alt det, Gud havde vist ham. Fordi Gud viste Daniel, hvad drømmen betød, og Daniel vovede at gå til kongen, blev alle vismændene reddet.

Der gik nu noget tid, og kongen lavede flere og flere regler for, hvordan alle mennesker skulle hylde kongen, ære kongen og bukke for kongen – han havde fået ægte stjernenykker. Han besluttede endda, at man ikke måtte tro på andre guder. Men Daniel havde langt større respekt og tillid til Gud, end han havde til kongen, så han fortsatte med at tro på Gud, og han bad fortsat til Gud flere gange om dagen. Men en dag blev det kongen for meget. Han holdt ellers meget af Daniel, men kongen følte sig tvunget til at vise med magt, at han ikke ville acceptere, at tilbedelsen gik til andre end ham.

Så en dag befalede Kongen, at Daniel skulle kastes ned til alle de sultne løver i løvekulen. Mon Daniel var bange? Daniel vidste godt, at han brød kongens lov, og at det kunne få konsekvenser. Men Daniel valgte, at hans tillid til Gud overgik hans frygt for den straf, kongen ville give ham. Så Daniel blev kastet ned til de sultne løver - ingen havde nogensinde overlevet en tur ned til løverne. Løverne brølede som vildkatte. De var sultne, og deres jagtinstinkt var i alarmberedskab. Næste morgen kom kongen for at se til Daniel. Og tænk jer, det mest utrolige var sket. Gud havde sendt en engel, som havde lukket munden på alle de sultne løver, sådan at de ikke kunne skade ham. Daniel blev trukket op af løvekulen, og han havde ikke en eneste skramme. Gud fortsatte med at velsigne Daniel.

Nogle gange kan vi godt blive skræmt, eller føle os presset til at gøre noget, vi ved er forkert. Måske har dine venner prøvet at lokke dig til noget, som du godt vidste var forkert – ”behøver du virkelig være hjemme kl. 17, kan du ikke lade som om du havde glemt det?”, eller måske prøver de at få dig til at lyve eller svare læreren flabet igen, eller drille den i klassen, der ikke har nogen at lege med. Gud er så langt større, og han ønsker, vi skal have tillid til ham. Daniel vidste, at han vidste, at han altid kunne stole på Gud. Daniel talte med Gud flere gange om dagen. Og Gud talte også til Daniel - nogle gange endda gennem drømme.

Gud passede på Daniel på den mest overnaturlige måde ved at sende en engel, som kunne lukke løvernes mund. Gud overøste Daniel med godhed. Sådan et venskab ønsker Gud også at have med dig og mig. Daniel lod sig aldrig skræmme, fordi han havde tillid til Gud. Gud har din ryg, og derfor kan du altid være tryk.

Anden søndag

Hanna, der ønskede sig et barn

Hvor langt vil du gå?

Vis en 100-kroneseddel. Jeg har taget 100 kr. med, som jeg gerne vil give til den, der vil spise en portion af vores signaturret. På bordet foran børnene lægger du en masse forskellige madvarer, f.eks. en dåse kattemad, en burger fra McDonalds, chilisovs, rugbrød, løg, leverpostej, Nutella, ketchup el.lign.

Udvælg 1-3 børn, som er villige til at smage på signaturretten, mod at de får 100 kr.

Herefter skal du bruge 5 andre børn til at lave signaturretten. Hver af de 5 børn må vælge en ingrediens, der skal i retten. Nu finder du en blender frem og siger: "Nå ja, og så skal det ellers bare blendes". Det skal være tilpas ulækkert til, at børnene synes det er klamt. Når alt er blendet, hældes det i glas, og der smides et sugerør eller en partyparaply i. Lad gerne børnene lugte til det. Ideen er, at det skal være så ulækkert, at ingen vil spise det, men at de samtidig gerne vil gå langt for at få 100 kr. og derfor prøver at piske en stemning af mod op.

Lige inden de smager på det, siger du: "Ej, der er selvfølgelig ingen af jer, der skal spise det, så bliver I både syge og dårlige. Så de 100 kr. putter jeg lige i lommen igen. Men vi har besluttet, at vi vil give jer en is." (Lad løftet om en is hænge i luften, og gå videre med dagens program. Ideen med isen er at give dem et løfte, men uden at fortælle, hvornår eller hvilken is de får. De får ingen is denne søndag, men det gør de næste søndag – det ved de bare ikke. Eksperimentet går ud på, at de på egen krop erfarer, hvordan det er at have tillid til noget, der virker usikkert og ukonkret ligesom Hanna).

Fortsæt med dagens prædiken og gentag, hvis de spørger: "Ja, vi giver jer en is".

EXPLORE

Hanna, der ønskede sig et barn

Dagens tekst finder du i 1. Sam. 1 & 1. Sam. 2: 1-11

Prædiken finder du på næste side.

PRAEDIKEN

Snak & Grib

Lad børnene, ligesom Hanna, viske deres tanker, ønsker, håb og smerte til Gud.

"Fortæl Gud om noget, du brændende ønsker dig eller håber på."

"Fortæl Gud om en person, du er særlig glad for og har stor tillid til."

"Fortæl Gud, hvilken is der er din yndlingsis."

"Fortæl Gud om en gang, hvor du ikke fik det, du ønskede dig eller havde håbet på."

"Spørg Gud om han vil minde dig om et løfte, som du kan stole på."
(lyt og mærk efter)

"Spørg Gud om han vil hjælpe dig med at blive bedre til at turde stole på Gud"
(lyt og mærk efter)

Den voksne afslutter med en KORT bøn (max 3 sætninger).

BØN

Hanna, der ønskede sig et barn

Har du nogensinde prøvet at ønske dig noget så brændende? Så meget, at du græd, blev hysterisk eller vred?

Fortæl gerne en historie fra dit eget liv, som omhandler om lige præcis det med at ønske sig noget brændende.

Lad mig fortælle jer om Hanna. Hanna kender vi fra Bibelen. Hun var gift med Elkana. Elkana havde 2 koner. Det var ikke unormalt på den tid, men han elskede Hanna højest. Elkana havde børn med sin anden kone, men Hanna havde ingen børn. Ikke fordi hun ikke ville, eller de ikke havde prøvet, men fordi hun ikke kunne blive gravid. Hanna ønskede sig brændende et barn. Den anden kone gjorde ofte grin med, at Hanna ikke kunne få børn. Hun håned hende og fik hende til at føle sig mindre værd. Den anden kone gjorde faktisk så meget nar af Hanna, at Hanna græd så meget, at hun i en periode mistede appetitten og ikke kunne spise. Hanna følte sig alene, ramt, ked af det og magtesløs. En dag gik Hanna over i templet for at bede. Under dyb smerte og heftig gråd bad Hanna til Gud og i sin desperation aflagde hun et løfte til Gud.

“Åh almægtige Gud, om du dog bare vil forbarme dig og se min elendighed. Hvis du vil høre min bøn og give mig en søn, så vil jeg give ham tilbage til dig.” græd Hanna. Hanna bad i lang tid. Lidt derfra sad præsten Eli. Han kunne ikke høre, hvad hun bad, for hun bad helt stille, men han så hendes læber bevæge sig. Han så hendes smerte og hendes tårer.

Eli vovede sig hen til hende og dristede sig til at sige “Gå herfra med fred, må Gud give dig det, du har bedt om”. Hanna var så ulykkelig, at hverken et venligt smil og en hurtig opmuntring fra en anden kunne trøste hende. Men ret uventet står der, at Hanna gik derfra og ikke længere var ked af det. Hvad mon der var sket, siden Hanna på et øjeblik kunne gå fra dyb ulykkelighed til følelsen af fred? Gud brugte Eli til at give Hanna en hel særlig hilsen, en hilsen, som ikke bare var venlig, men som var fra selveste Gud. Hanna fandt håb i, at Gud havde hørt hendes bønner - hun havde tillid til Gud og valgte at stole på, at det ville blive, som Gud havde sagt.

Vi ved det ikke med sikkerhed, men jeg tror, Hanna havde bedt Gud om en søn mange gange før. Hun må have oplevet skuffelsen masser af gange. Men denne gang fandt hun håb, og gik derfra og vovede at have tillid til Gud. Problemet var bare, at hun ikke vidste, hvordan eller hvornår Gud ville gribe ind.

Så hvordan kan man vide, at sådan en hilsen virkelig var fra Gud? For Hanna var det slet ikke så svært, for beviserne var ret tydelige. Inden der var gået et år, var Hanna nemlig på mirakuløs vis blevet gravid og fødte en søn. Hun kaldte den lille dreng Samuel. Gud holdt sit løfte, og Hanna fik sin længe ønskede søn. Alt var lige, som det skulle være.

Men vent, kan I huske, hvad det var for et løfte, Hanna i desperation havde givet Gud? (At give ham tilbage). Nu stod Hanna igen en situation, hvor hendes tillid til Gud kom på prøve. Hun vidste, at hun måtte holde sin del af løftet. Og det var præcis, hvad Hanna gjorde! Da Samuel ikke længere fik mælk fra Hanna, gik Hanna tilbage til templet og afleverede lille Samuel tilbage. Samuel voksede op og hjalp præsten Eli, men alt det, der skulle gøres i templet. Samuel voksede op og elskede Gud, Gud holdt hånden over Samuel, og han brugte Samuel, til at tale til en hel nation.

Mon det var nemt for Hanna at skulle aflevere sin søn tilbage til templet? Det er svært at forestille sig, ik? Men der står faktisk, at Hanna takkede Gud gennem en sang. Hun sang bl.a., at Gud havde gjort hende glad, at han havde reddet hende, og at Gud hjælper og beskytter os. Hanna forblev glad og taknemmelig for det under, Gud havde gjort i hende. Hanna nød at se, hvordan Gud beskyttede Samuel og gjorde ham til noget stort.

Historien minder os om, at Gud er værd at have tillid til, og at han altid holder, hvad han lover.

Tredje søndag

David, der blev salvet til konge

Forhindringsbanen

Lav 2 baner med forskellige forhindringer, f.eks. gå over en kasse, uden om en stol, under en pind, balancer langs et stykke gaffatape el.lign.

Inddel evt. børnene i 1.-3. klasse og 4.-6. klasse, hvor banerne har forskellige sværhedsgrader.

En fra holdet får bind for øjnene og skal nu guides igennem banen af det øvrige hold. Gentag øvelsen 2-5 gange, alt efter hvad der er tid til, så flere børn får lov at prøve øvelsen. Øvelsen er en tillidsøvelse, hvor den, der er dén, må have tillid til, at holdet guider vedkommende igennem banen, uden om forhindringerne.

Snak kort om, hvordan det var at gå igennem banen uden at kunne se noget, med overgang til, at vi i dag skal høre om en mand, der i mange, mange år måtte lade sig lede af Gud uden helt at kunne se, hvordan eller hvorfor han skulle igennem så mange svære ting i sit liv.

EXPLORE

David, der blev salvet til konge

Dagens tekst finder du i 1. Sam. 16:1-23 & 2. Sam. 5:1-4

Prædiken finder du på næste side.

PRAEDIKEN

Kongestol

Gå i grupper af 4-5 børn. Hver gruppe får en stol, som I kalder Kongestolen.

Børnene skiftes til at sætte sig i stolen, hvorefter de andre børn lægger en hånd på vedkommendes skulder, ryg eller arm, og herefter er der 2 børn, der beder for barnet, der sidder i stolen.

Opfordre børnene til, at de inden de beder, aftaler, hvilke to der beder en bøn for den, der sidder i stolen. Og den voksne kan fint komme med et par generelle eksempler på, hvad man f.eks. kan bede for. Mange børn føler sig usikre i det at bede højt for andre, men fortæl, at når vi beder højt, så skaber det tro i andre, ligesom Jesus nogle gange bad højt, selvom Gud udmærket kendte Jesu bøn.

Lad alle, der har lyst, prøve at sidde i stolen og blive bedt for.

BØN

David, der blev salvet til konge

Sidste søndag hørte vi om Hanna, som ved Guds hjælp fik sønnen Samuel. Vi lander nu et sted i historien, hvor Samuel var blevet voksen. Gud fortalte Samuel, at han ikke var tilfreds med den daværende konge Saul, og at Samuel derfor skulle salve en ny konge. Samuel skulle tage til Betlehem og salve eller udvælge en af Isajs sønner til at være Israels nye konge. Isaj havde mange sønner, en af dem var David.

David var en ung dreng, den yngste af en stor søskendeflok. David passede sin fars får ude på marken, mens hans storebrødre var soldater i kongens hær. Isaj præsenterede Samuel for sin ældste søn, da han var sikker på, at det måtte være ham, Gud ønskede skulle være den nye konge. Han var nemlig både stærk, modig, vigtig og vellidt. Men det var ingen af de brødre, som allerede var soldater i kongens hær, Gud havde udvalgt. Samuel spurgte efter flere sønner, men Isaj sagde, at det var dem, han havde – det var ham nemlig fuldstændig utænkeligt, at det skulle være lille David, som Gud havde udvalgt. Samuel insisterede på, at der måtte være flere sønner. Det havde Gud jo sagt. Så Isaj måtte hente bud efter David, og da Samuel mødte David, som var en rask og rødmosset dreng, med kønne øjne, oplevede han, at Gud sagde: "Det er ham, du skal salve til konge." Gud ser nemlig på hjertet og ikke på vores udseende, alder eller styrke. Sådan gik det til, at Samuel salvede David som konge.

Men dagene gik, og David blev ikke konge. David blev sendt tilbage på marken for at passe fårene. Nogle år senere blev David ansat ved kong Sauls palads. Ingen vidste, at David som barn havde fået at vide, at han skulle være den nye konge. David sagde det ikke til nogen. For måske havde Gud skiftet mening? Og måske havde David også selv mistet håbet om, at det nogensinde skulle ske – det virkede i hvert fald fuldstændig utænkeligt. Konge var jo noget, man bliver født til!

En dag var Sauls hær i krig, hvor de mødte en hær, hvor kæmpen Goliat udfordrede til duel. I 40 dage udfordrede han Sauls hær, men ingen turde kæmpe mod Goliat. Så helt tilfældigt - eller sådan virkede det nok bare - skulle David ud med en madpakke til sine brødre. David blev gal over, at Goliat bare stod der og spille smart og skræmte hele folket. Så David sagde: "Lad mig gå i kamp mod ham." Folk tænkte, at David ville blive slået ihjel. Han var kun en ung teenager på måske 15 år, men hvad de ikke vidste, var, at Gud var med David, og at Gud i alle de år, David havde passet får, havde rustet ham til netop denne opgave. David havde jo både kæmpet mod store bjørne og løver. David samlede et par sten, slog med sin slangebøsse og vandt over Goliat. Men David havde aldrig klaret det uden Guds trofasthed.

I perioden derefter gik det David godt, men så en dag blev kong Saul misundelig på David, fordi folket sang om, at David klarede det bedre end Saul – kong Saul følte, at David var en trussel. Kong Saul blev gal og besluttede sig for at slå David ihjel. Der var nemlig ingen, der skulle udfordre kongens autoritet og plads! Saul forsøgte flere gange at slå David ihjel, og han sendte ham også ud i mange krige i håb om, at han ville blive dræbt i kamp.

Saul snød David flere gange og løj om ham. David blev flere gange nødt til at flygte og gemte sig i klippehuler. En dag, hvor Saul igen var på jagt efter David, blev Saul træt og tog en lur i en grotte. Det viste sig at være den helt samme grotte, som David også gemte sig i. Lige der, i et ganske kort splitsekund, havde David mulighed for at slå Saul ihjel og slutte sine mange års flugt. Men Gud var med David, og Gud bad David om at have tillid til ham. David valgte at stole på Gud, og han gik fra grotten uden at slå kong Saul ihjel.

Nogle år derefter, som 30-årig, blev David udråbt som konge over Israel, og han regerede som konge i 40 år. David måtte vente længe, men han holdt fast i Guds løfte gennem alle de svære år. Gud holdt sit løfte, og David blev konge, som Gud havde sagt, dengang David kun var en lille "skoledreng". Mange gange så det helt umuligt ud, og David var igennem mange udfordringer, men dét, som Gud siger, sker altid – for Gud er trofast. Og derfor kan vi have tillid til Gud.

Hvem var her sidste søndag? Kan I huske et løfte, en af lederne gav jer? (at de ville få en is). Fik I en is? Hvad tænker I om det, at I ikke fik en is? Hvor mange mistede troen på, at I ville få en is? Selvom det nogle gange kan virke usandsynligt, så er pointen i dag, at du kan have tillid til Gud. At Gud ikke glemmer det, han lover, og Bibelen er allerede fyldt med en masse løfter fra Gud til dig.

Herefter får alle børn en is.

Fjerde søndag

Elias, der udfordrede de falske profeter og bad om regn

Hvem har jeg tillid til?

Fortæl scenarierne fra scenen eller i grupper.

Lad børnene vælge deres svar ved at: stå hvis de svarer A, sidde hvis de svarer B og stå på stolen hvis de svarer C.

Diskuter kort, hvorfor de valgte den person, de gjorde, efter hvert svar.

Vi vælger ofte at have tillid til dem med erfaring og som har gjort det før. I dag skal vi netop høre om en mand fra bibelen som vågede at have tillid til Gud, selv da det virkede umuligt.

Materialet/scenarierne finder du ved at scanne QR-koden

EXPLORE

Elias, der udfordrede de falske profeter og bad om regn

Dagens tekst finder du i 1. Kong. 17:1-6 & 1. Kong. 18

Prædiken finder du på næste side.

PRAEDIKEN

Tillidsbroen

- Et A4-papir med en bro på (print eller tegn på forhånd)
- Farveblyanter, tuscher eller blyanter
- Rolig instrumentalt lovsang (valgfrit)

Del papir og tegneredskaber ud til alle børn. Spørg børnene: "Tænk på en situation, hvor du synes, det er svært at have tillid til Gud – måske noget du er bange for, eller hvor du ikke ved, hvad der vil ske." Bed dem om at tegne det ved starten af broen. F.eks. kan de tegne sig selv, en situation eller noget, der viser deres frygt eller tvivl. Bed dernæst børnene om at tegne en situation, hvor de netop kan det, de frygter, i den anden ende af broen.

Samtale

"Hvordan tror I, at Gud kan hjælpe jer med at have tillid til ham i den situation, som I hver især har tegnet?" Lad børnene tegne eller skrive midt på broen, hvordan Gud kan hjælpe dem. Her kan de tegne Gud, en hjælper, et lys, eller noget der viser håb, mod og tillid.

Afslutning

Lad børnene kigge på deres bro og sige evt. højt én ting, de har tegnet, som viser, hvordan Gud kan hjælpe dem. Ligesom Elias måtte stole på Gud, kan vi også øve os i at stole på Gud, selv når vi er bange eller usikre. Hver gang vi øver os, bliver tillidsbroen stærkere.

BØN

Elias, der udfordrede de falske profeter og bad om regn

Har I nogensinde hørt nogen sige: "Min far er stærkere end din!"? Måske i skolegården eller bare for sjov. Det bliver tit en lille konkurrence om, hvem der er hurtigst eller har den sejeste far. Men i dag skal vi tale om en far, som ingen kan slå – Gud. Han er stærkere, bedre og mere trofast end nogen anden, og det bedste er, at han er vores alles far.

Sidste søndag hørte vi om David, som fik et løfte fra Gud om at skulle blive konge, selvom det mange gange så helt umuligt ud. Men det Gud siger, sker – for Gud er trofast. I dag skal vi videre i historien. Da David døde, blev hans søn Salomo konge. Men kort efter blev der oprør, og landet blev delt i to: Nord og Syd.

I Nordriget var der konger, som med årene førte folket væk fra Gud. De byggede templer med guldkalve, og folket begyndte at tilbede den falske gud Baal. Gud sendte profeter for at advare dem, men mange ville ikke høre efter. Årene gik, konger kom og konger gik, og til sidst fik Nordriget en konge ved navn Akab. Han giftede sig med Jezabel, som elskede Baal og gjorde nar af Gud. En dag sendte Gud endnu en profet. Gud bad profeten Elias om at sige til kong Akab, at Gud var vred, fordi folket syndede imod ham. Derfor ville Gud lade det stoppe med at regne, så landet ville opleve hungersnød. Det gjorde Akab og dronning Jezabel rasende. De blev så vrede over Elias' budskab fra Gud, at de ville slå Elias ihjel. Elias måtte flygte, men Gud passede på ham. Men det blev som Gud havde sagt, og der kom derfor ingen regn og Nordriget blev ved at tilbede Baal.

Næsten tre år senere hørte Elias igen Guds stemme. Gud sagde: "Elias, tiden er inde. Jeg vil lade det regne igen." Elias vidste at det ville kræve at folket igen vendte sig mod Gud. Elias gik til Akab og sagde: "Du og dit hus har svigtet Herren. Fordi du følger den falske gud Baal, er Israel endt i denne ulykke."

På Guds befaling samlede Elias hele Israel på Karmels bjerg – også 450 falske profeter, som tjente Baal. Da alle var samlet, sagde Elias til folket: "Hvor længe vil I halte til begge sider? I tilbeder Gud, men også Baal. Bestem jer! Hvis Baal er Gud, så følg ham. Men hvis Herren er Gud, så følg ham." Folket svarede ikke, så Elias sagde: "Vi må have det afgjort."

Elias stod alene på den ene side, og over for ham stod Baals profeter. Elias sagde: "Vi bygger hver vores alter. Vi ofrer en tyr og lægger brænde på, men ingen af os tænder ild. Baal-profeterne beder til Baal, og jeg beder til Herren. Den Gud, der svarer ved at tænde ild, er den sande Gud." Alle syntes, det var en god idé og gik i gang med at bygge deres bål.

Baal-profeterne byggede deres alter først. De lagde stenen, brændet og tyren frem og begyndte at råbe, synge og danse. Men Baal svarede ikke. Ikke en eneste lyd eller gnist. Timer gik, de råbte sig hæse, men der kom stadig ingen ild.

Så blev det Elias' tur. Folket så på, mens Elias byggede sit alter. Han lagde brændet og tyren på. For at fjerne enhver tvivl om hvorvidt det var et Guds mirakel, gravede Elias en stor rende rundt om alteret. Så bad han om fire spande vand, som han hældte ud over brændet. Derefter fire mere. Og fire mere. Tolv spande i alt. Alt sejlede i vand.

Så bad Elias: "Herre, Abrahams, Isaks og Israels Gud! Lad det i dag blive kendt, at du er den sande Gud, og at jeg gør dette på dit ord. Svar mig, Herre, så folk kan se, at du vender deres hjerter tilbage til dig. Knapt havde han talt færdig, før et lyn slog ned fra himlen. En mægtig ild kom og fortærede tyren, brændet, stenene og alt vandet. Alt var væk! Da folket så det, kastede de sig ned og råbte: "Herren er Gud!" Elias løb til Akab og sagde: "regnen kommer." Flere gange kiggede de efter regnen, og pludselig begyndte regnen at falde, præcis som Gud havde sagt.

Elias måtte igen og igen stole på Gud, selv når det var farligt og næsten kostede ham livet. Elias tvivlede og blev bange undervejs, men fulgte alligevel Guds stemme. Elias vidste, at Gud tidligere i historien havde gjort mirakler som f.eks. dengang Gud skabte en ildsøjle i ørkenen for at lyse for israelitterne om natten. Når vi har set eller hørt at Gud har gjort det før, skaber det tro på og tillid til at Gud kan gøre det igen.

Gud brugte Elias til at føre Israel tilbage til Gud. Fra Elias krævede det tillid til Gud, men Gud var trofast mod Elias, ligesom Gud også vil være trofast mod dig.

Ude af kurs

Formål

I temaet "Ude af kurs" dykker vi ned i både store og små fortællinger om, hvordan mennesket og/eller et helt folk kom ud af kurs. Historierne præsenterer et system, som gentager sig igen og igen. Mennesker synder, der er en dom/konsekvens, Gud viser nåde, og nye begyndelser tager form (synd → dom → nåde → ny begyndelse). I år 1 ser vi på nogle af de første historier, hvor Adam og hans slægt fejlede. I år 2 tager vi udgangspunkt i, hvordan Israel som folk fejlede, og i år 3 skal vi se nærmere på dommere og konger, der bringer folket ud af kurs. Temaet adskiller sig fra "Troshelte der fejlede", ved at det her ikke er det enkelte menneske, men hele folket eller "verden", som kommer på afveje. Temaet har til hensigt at vise os, at Gud er en nådig Gud, som griber ind, dømmes og genopretter. I Det Gamle Testamente ser vi, hvordan samme problem bliver ved at gentage sig, og ved at se, at det er menneskets natur, bliver Jesu død endnu mere meningsfuld. Gud dømmes altid synd, men ved Jesu død bærer Gud selv dommen.

Første søndag omhandler et tema, som vi sjældent har i børnekirkerne. Vi ønsker at hjælpe børn med at afdramatisere Satan og skabe et rum, hvor han ikke føles farlig at snakke om. Det er vores erfaring, at børn er undrende, men også skræmte, når det handler om Satan. Vores hensigt er derfor at vise børn, at Satan slet ikke er så magtfuld, som man fejlagtigt kan tro.

Undertemaer vi kommer omkring:

1. Søndag: Første gang verden kommer ud af kurs
2. Søndag: Kain & Abel
3. Søndag: Noas ark
4. Søndag: Babelstårnet

tidslinje

Hvem er Gud?

Tros-
helte der
fejlede

Tro og tillid

Ude af
kurs

Guds store
plan

Ven med
Jesus

Jesus
møder men-
nesker

Jesus kan
alt

Jesus er
konge

Helligånden

Mens vi
venter

Første søndag

Første gang verden kommer ud af kurs

Hvis jeg var en anden?

Vælg 3 frivillige deltagere, som kommer op foran resten af gruppen. Lederen finder på 3 kendte personer eller figurer og skriver ét navn på hver seddel. Sæt en seddel i panden på hver deltager, uden at de selv ser, hvad der står. Deltagerne skiftes til at stille ét spørgsmål ad gangen til de andre børn for at finde ud af, hvem de er. De andre børn må kun svare "ja" eller "nej". Hvis en deltager får svaret "ja", må de stille endnu et spørgsmål. Hvis svaret er "nej", går turen videre til næste deltager. Fortsæt, indtil en af deltagerne gætter rigtigt, hvem de er eller sæt en tidsgrænse (fx 2–3 minutter). Når runden er slut, vælges 3 nye deltagere, og legen kan gentages.

Stil børnene nogle fællesspørgsmål efter legen:

- Hvordan følte det ikke at vide, hvem man var?
- Var der nogen, der ønskede, de var en anden?
- Var nogle "sejere" end andre?

I legen prøvede vi at finde ud af, hvem vi var. Nogle gange kan vi også i virkeligheden ønske, at vi er en anden, måske en der er stærkere, sejere eller mere populær. Vi skal høre om en, som ikke var tilfreds med den, han var. Han ville være noget større. Faktisk ville han være som Gud selv.

Første gang verden kommer ud af kurs

Dagens tekst finder du i Jak. 4:7 ; Luk. 10:19 ; Matt. 6:33

Rekvisitter: Stol/kongestol

Prædiken finder du på næste side.

Gud på 1. pladsen

- En stol (som "kongestol"/trone)
- Printede kroner (én til hvert barn)
- Blyanter

Stil en stol frem som symboliserer en trone. Den der sidder på tronen, er konge. Det er kongen der bestemmer. Del en krone og en blyant ud til hvert barn. At sætte Gud først betyder ikke, at vi altid gør det perfekt. Men det betyder, at vi prøver at vælge det, Gud siger er godt, også når det er svært. Nogle gange kan det være svært at stole på, at Gud ved, hvad der er bedst for os. Derfor kan det også være svært at lade ham bestemme i vores liv.

Det kan være svært at sætte Gud først: når vi selv vil bestemme, når vennerne påvirker os, når vi bliver vrede eller kede af det, når vi er bange, når vi bliver fristet til at gøre noget forkert, når vi hellere vil noget andet, eller når vi gerne vil være de bedste.

Prøv at tænke på én ting, som er svær for dig, hvor du selv gerne vil bestemme i stedet for at lade Gud bestemme.

Bed børnene om at skrive eller tegne det på kronen og gør det stille for dig selv. Når du er klar, må du komme op til tronen og ligger din krone på stolen. Når du lægger kronen, er det en måde at sige: Gud, du er konge i mit liv. Hjælp mig med at sætte dig først.

Afslut med en kort fællesbøn.

Første gang verden kommer ud af kurs

Vi skal langt tilbage i verdens historie i dag. Det første, vi læser om i Bibelen, er skabelsen af jorden, dyrene, Adam og Eva. Når vi snakker om den første synd, som skilte mennesker fra Gud, så tænker vi ofte på Adam og Eva i haven! Men i dag skal vi faktisk endnu længere tilbage i historien, for vi skal høre om den allerførste gang det hele kom ud af kurs.

Det hele startede med en trone. En trone fortæller os noget vigtigt: Den som sidder på tronen, er den vigtigste. Den som sidder på tronen, bestemmer. I bibelen kan vi læse om himlen, og vi kan læse, at der én trone, en ophøjet trone. En trone, som tilhører en konge der er hellig og har magt og autoritet. En konge, der reagerer med kærlighed.

Bibelen fortæller os, at Gud er den eneste, som hører til på tronen. Gud er konge. Han er over alt og alle. Han er god, kærlig, stærk og trofast. Han mangler ingenting. Han er ikke usikker. Han bliver aldrig bange. Gud har altid været Gud, og alt andet er skabt af ham. Men Bibelen fortæller også, at før mennesket blev skabt, før jorden var til, var der engang en engel, som begyndte at ønske noget, der ikke var hans. Han begyndte at ønske den plads, som kun Gud skulle have. Den engel var Satan.

Bibelen fortæller, at Satan ikke blev skabt ond. Gud havde skabt alt i himlen og på jorden, også alle englene, og Gud skaber kun gode ting. Satan var en smuk og mægtig engel. Men noget begyndte at ske i hans hjerte. Han begyndte at tænke: "Jeg vil selv være stor. Jeg vil selv have ære. Jeg vil selv have den plads, som Gud har." I stedet for at stole på Gud, begyndte han at tage det, han selv ville have. Måske tænkte han: "Mon Gud virkelig vil give mig alt det gode?" "Mon jeg går glip af noget?" eller "Mon jeg bliver snydt?".

I stedet for at stole på Gud og vente på ham, ville han selv tage æren. Selv tage pladsen. Selv tage tronen. Det er egentlig den samme løgn, som mennesker stadig kan tro i dag. Nogle gange tror vi også, at hvis vi følger Jesus, så går vi glip af noget. At Gud holder noget godt tilbage fra os. At livet bliver mindre sjovt, mindre spændende eller mindre godt, hvis Gud får førstepladsen i vores liv.

Men Jesus siger det stik modsatte. Han siger: "Søg først Guds rige ... så skal alt det andet gives jer i tilgift." Det betyder ikke, at vi får alt, hvad vi peger på. Men det betyder, at Gud tager sig af sine børn. Gud sørger for os. Gud glemmer os ikke. Gud ved godt, hvad vi har brug for. Satan havde ikke tillid til, at Gud ville ham det bedste, og han gjorde derfor oprør mod Gud. Satan bragte derved ondskab og egoisme ind i billedet, ikke bare i verden, men også i himlen. Der, hvor Gud er, er der ikke plads til ondskab. Guds nærvær er nemlig indbegrebet af total og altomsluttende kærlighed. Derfor var Gud nødt til at gribe ind, dømme ondskaben og genoprette hans fuldkomne rige. Gud udelukkede Satan fra himlen, ligesom Adam og Eva heller ikke kunne blive i Paradis, fordi de havde givet efter for ondskab og spist af æblet.

Vi ved, at Satan ikke længere er en af Guds engle og at han ikke holder til i himlen. Vi ved også, at Satan og Gud ikke er lige. Satan har ikke den samme magt som Gud. Satan kan f.eks. kun være ét sted ad gangen, og han har ingen reel magt over mennesker.

Vi behøver derfor ikke være bange for Satan eller mørket. Nogle gange kan vi have det med Satan som med Voldemort i Harry Potter, så vi næsten ikke tør sige hans navn. Men Jesus er ikke bange for Satan, og det behøver vi heller ikke at være. I Bibelen står der flere steder, at Jesus konfronterede Satan og satte ham på plads. Der er en historie i Det Nye Testamente, hvor Jesus befinder sig i ørkenen, og hvor Satan kommer ud til ham for at friste ham. Satan forsøgte at få Jesus ud af kurs og dermed ødelægge Guds redningsplan. 3 gange prøver Satan at lokke Jesus, men Jesus bliver aldrig bange eller usikker. Han svarer bare helt roligt "der står skrevet", hvilken er en reference til det, der står i Bibelen. Hver gang Satan prøvede på noget, satte Jesus Satan på plads ved at fortælle, hvad der stod i Bibelen. Satan blev ved og til sidst blev Jesus irriteret og svarer engang for alle "Forsvind Satan", og så forsvandt han. Fortællingen viser os, at Satan ingen magt har over os, han har kun ét våben, og det er at forsøge at lyve, lokke eller snyde os. Selv om vi ikke behøver at være bange, kan det jo ske, at vi bliver det, men ligesom Jesus kan vi med Guds autoritet til enhver tid sige "forsvind", for Satan ved udmærket godt, hvem Gud er, og Satan ved godt, at han intet kan stille op overfor Gud.

Gud har valgt ikke at skrive særlig meget om Satan i bibelen, og det tror jeg, at der er en ganske særlig grund til. Gud slår igen og igen fast, at ingen står over ham. Gud er skaberen af alting, og selv om han for en tid har tilladt ondskab at være i verden, så ved vi, at han en dag vil sætte en endelig stopper for ondskab og dermed også Satan. Gud ønsker at minde os om, at når vi tror på ham og tilhører ham, har vi intet at frygte. Gud passer på os og sørger for os. Han ønsker at være vores kærlige Far, som beskytter os. Der står i Det Nye Testamente: "Er Gud for os, hvem kan da være imod os." (Rom 8:31). Igen understreger Gud, at med Gud på vores side behøver vi ikke frygte noget eller nogen. Gud har givet os Helligånden som hjælper og vejleder, så han kan hjælpe os med at afsløre Satans tarvelige forsøg på at lokke os væk fra Gud.

Gud sidder på tronen, det har han altid gjort, og ingen kan vælte ham. Det er ikke en lige kamp mellem det gode og det onde. Det gode har allerede sejret, og vi kan trygt læne os op ad "frygt ikke for jeg er med dig, vær ikke bange for jeg er din Gud." (Esajas 41:10), for det løfte har Gud givet os, og Gud holder altid det, han lover.

Anden søndag

Kain & Abel

Jeg vil have det du har!

Tøjklemmer (én til hvert barn) hvor der er skrevet forskellige "professioner" på (f.eks: skraldemand, opvasker, lærer, konge, professionel fodboldspiller, sanger, influencer osv.)

Før du går i gang, skal du som leder skrive én profession på hver tøjklemme. Alle tøjklemmerne skal lægges i en pose, som børnene så skal trække fra. Alle børn trækker én klemme fra posen uden at kigge, og sætter derefter klemmen synligt på deres trøje. Fortæl derefter "at nu har I hver fået en rolle – og nogle er måske federe end andre". Vi skal nu lege en bytte-leg, hvor det går ud på at bytte sig til den fedeste titel (ca. 10 minutter). "Nu får I 10 minutter til at gå rundt og prøve at bytte jer til den fedeste profession, I kan finde!"

Regler i bytte-legen: Man må kun bytte, hvis begge er enige. Man må gerne sige nej, man må ikke tage noget uden lov. Efter 10 min. samler du børnene og spørger dem:

- Var der nogen, der virkelig gerne ville have noget, en anden havde?
- Hvordan føltes det, hvis nogen ikke ville bytte?
- Var der nogen, der blev lidt misundelige?

Afslutning

I dag skal vi høre om lige netop det at ville have, hvad andre har, og hvordan misundelse fik alvorlige konsekvenser.

EXPLORE

Kain & Abel

Dagens tekst finder du i 1. Mos. 4:1-16

Prædiken finder du på næste side.

PRAEDIKEN

Raketbøn (taknemlighed)

Nogle gange kan vi komme til at tænke: 'Jeg vil have det, de andre har.'

Men Gud hjælper os med at skifte misundelse ud med taknemmelighed ved at se på alt det gode, vi allerede har.

Del børnene i grupper på ca. 5 personer. Hver gruppe sidder i en lille rundkreds. Én starter ved at sætte sin hånd fladt ned mod jorden med tommelfingeren opad. Den første starter med at sige: "Jeg er taknemmelig for..." (f.eks. familie, venner, noget de kan, eller noget de har) Derefter siger de: "Gud, tak for ____". Næste barn lægger sin hånd ovenpå den første (også med tommelfingeren opad, så det ligner en "raket"). Barnet siger sin taknemmelighed og en kort tak til Gud. Sådan fortsætter I, indtil alle har lagt en hånd på. I ender til sidst med et "taknemmelighedstårn" / en raket af hænder. Hvis der er tid, kan børnene bruge den anden hånd og tage en runde mere.

Når alle er klar, sender vi vores taknemmelighed op til Gud! Hele gruppen tæller sammen: "3... 2... 1... AFFYR!" Alle løfter hænderne op i luften samtidig.

Afslutning

Når vi siger tak til Gud, hjælper det os med at glæde os over det, vi har i stedet for hele tiden at ønske os noget andet.

BØN

Kain & Abel

Har du nogen side prøvet at være misundelig på andre? Måske endda på en, du holdt rigtig meget af? At være misundelig betyder, at du syntes at det er snyd, at andre har noget, du gerne selv ville have haft. Misundelse er, at man brændende ønsker sig noget, andre har eller kan.

Fortæl en historie fra dit eget liv, hvor du var misundelig.

Vidste du, at misundelse har eksisteret lige så længe, som verden har været til? - og måske endda længere? Efter Gud havde skabt jorden, skabte han alle dyrene og til sidst de første to mennesker. Gud skabte Adam og Eva, og alt var godt. Men Satan kom og fristede menneskene, og Satans primære våben var misundelse. Satan lokkede dem ved at antyde, at Gud havde noget, som han holdt tilbage fra menneskene, og hvis de spiste af frugten, så ville menneskene blive som Gud. Adam og Eva spiste af frugten, de gav efter for ondskaben, og der kom derfor en afstand mellem Gud og menneskene. Adam og Eva kunne ikke længere bo i haven sammen med Gud og måtte fra den dag bygge deres egen verden op. Mennesket havde syndet, og dommen var, at de måtte leve adskilt fra Gud.

Men Gud forlod dem aldrig. Guds oprindelige plan var gået i vasken, men Gud greb ind og fandt en ny måde at være sammen med mennesket på.

Tiden gik, og inden længe fik Adam og Eva deres første søn - de kaldte ham Kain. Kain betyder "Med Guds hjælp har jeg fået en søn". Nogle år senere fik de en søn mere, og ham kaldte de Abel. Abel vogtede får og Kain dyrkede jorden. Vi kan læse, at de begge gav Gud en offergave - det var den måde de sagde tak til Gud for at passe på dem. Kain gav noget af sin høst og Abel gav det bedste kød fra sine førstefødte lam. Vi ved, at Gud accepterede Abels offergave, men ikke Kains. Vi ved ikke præcis hvorfor, men man fornemmer, at det handler om deres motiv, altså hjertets indstilling. Abel ærede Gud ved at give ham det bedste og det første, hvor imod Kain beholdt det bedste til sig selv og derfor kun gav Gud det næstbedste.

Kain blev vred og bitter. Gud prøvede at række ud til Kain, men misundelsen, vreden og bitterheden voksede i Kain. En dag spurgte Kain sin bror Abel, om han ville med ham ud og gå en tur? De gik langs markerne, men pludselig som et lyn fra en klar himmel overfaldt Kain sin bror Abel og slog ham ihjel. Det var det allerførste mord i verden.

Tænk sig, at Kain kunne blive så misundelig på Abel, at han endte med at slå ham ihjel? Måske Kain både følte sig misundelig og skamfuld, og i stedet for at komme til Gud med det, lod han vrede og bitterhed tage over. Kain følte, at Abel var bedre end ham, og at Gud bedre kunne lide Abel. Igen gik Guds plan i stykker, mennesket valgte igen ondskaben frem for det, som var sandt og godt.

Kain blev sendt væk fra sin familie og sine marker, og han måtte ligesom sin mor og far lære at klare sig selv og starte forfra - væk fra Gud.

Men selv om der var nødt til at være en konsekvens af Kains ondskab, så elskede Gud stadig Kain – for intet kan skille os fra Guds kærlighed! Gud satte et beskyttende mærke på Kain, så ingen kunne gøre ham fortræd. Vi er kun to generationer inde i skabelsen, og Guds plan er allerede gået i stykker 2 gange, fordi menneskene blev ved med at komme ud af kurs.

Når vi ser på både Adam og Eva, og deres sønner Kain og Abel, så er det helt uforståeligt, hvordan de kan ende med at lade sig friste ved enten at give efter for Satans lokken eller ved at slå sin bror ihjel. Jeg kan tænke, at det ville aldrig kunne ske for mig. Men vi genkender nok misundelsen eller ønsket om at ville være som andre, have det, som andre har, eller kunne det, som andre kan. Måske genkender vi, at vi nogle gange ville ønske, at vi var klogere, bedre, smukkere eller stærkere end de andre. Vi kommer til at se livet som en stige, hvor vi fejlagtigt tror, at det handler om at være den, der står øverst på stigen – koste hvad det vil.

Historierne minder os om, at vi må passe på vores hjerter. Vi må passe på ikke at lade os styre af misundelse, bitterhed, vrede og magt. Når vi genkender synden i vores liv, må vi tage det alvorligt og bede Gud hjælpe os med at komme på rette kurs igen.

Noget af det fineste i begge historier er, at Gud møder både Adam og Eva, men også Kain med kærlighed og nåde. Gud vidste godt, at de havde syndet og havde gjort noget, der var utilgiveligt. Men Gud mødte dem med mildhed og med en invitation til at være ærlige. Da Adam og Eva havde spist af æblet, gemte de sig. Men Gud kaldte på Adam og spurgte "hvor er du blevet af?" Ligesom han spørger Kain "hvor er din bror Abel?". Gud giver dem en kærlig chance til ærligt at fortælle, hvad der var sket. Men både Adam og Kain valgte at lyve for Gud for at skjule sandheden. Deres hjerter var hårde og de turde ikke erkende deres fejl over for Gud.

Selvom Gud mødte dem med en udstrakt hånd, klar til at tilgive og genoprette, så valgte de igen at gøre det, der var ondt, og som skabte en afstand mellem Gud og mennesker. Kain vendte sig aldrig til Gud igen. Adam og Eva havde mistet deres ene søn, og den anden havde valgt dem og Gud fra. Gud tvinger ingen, men han genopretter og finder nye veje, så efter nogle år fik Adam og Eva endnu en søn, som de kaldte Set. Og ud fra Sets slægt finder vi fremtrædende skikkelser som Noa, Abraham, Isak, Jakob, Kong David og Jesus. Så Gud startede altså forfra med Set og hans slægt.

Skal vi lære noget af historien her, så er det, at vi mennesker igen og igen kommer ud af kurs og væk fra Gud. Men at Gud mødes os med en udstrakt hånd og kærligt beder os om at vende os væk fra det, der er ondt, og komme tilbage til Guds kærlige arme. Og fordi Jesus én gang for alle med sin død tog dommen, så skal vi ikke længere straffes for vores overtrædelser.

Tredje søndag

Noas ark

Fair eller ikke fair

Formålet med legen er, at børnene gennem bevægelse og samtale får mulighed for at tænke over forskellen på retfærdighed og uretfærdighed.

Sådan gør du

Placér et skilt i hver sin ende af rummet. På det ene skilt skriver du "fair", og på det andet skilt skriver du "ikke fair". Læs forskellige situationer op, og børnene løber til den side de synes passer bedst. Lad bagefter nogle børn forklare hvorfor de valgte den side.

Eksempler på situationerne finder du i QR-koden.

Nogle ting føles tydeligt uretfærdige, og sådan havde Gud det også, da verden blev fyldt med ondskab på Noas tid. Men selv midt i dommen viste Gud både retfærdighed og kærlighed, og det skal vi høre mere om.

EXPLORE

Noas ark

Dagens tekst finder du i 1. Mos. 6-9

Prædiken finder du på næste side.

PRÆDIKEN

Skittles-bøn

Du skal bruge en masse Skittles-slik. Hæld alle Skittles op i en stor skål. Print eller tegn farverne så bønnerne selv kan se, hvad de skal. Farven bestemmer hvad de skal bede for. Børnene tager en Skittles og beder hver for sig i stilhed. Er der tid nok kan i tage flere runder.

Farver og bønner

Rød Er der noget du gerne vil sige undskyld til Gud for? Fortæl det til Gud.

Blå Hvad gør dig glad ved historien om Noas ark? Tak Gud for at han passer på os.

Grøn Hvad er din yndlingsting i naturen som Gud har skabt? Bed for jorden og dyrene.

Gul Hvem hjælper dig med at følge Gud og gøre det gode? Bed for din familie, venner eller ledere.

Orange Hvem kender du som har det svært eller har brug for hjælp? Bed for dem.

Afslut med en fællesbøn: "Gud, tak fordi du er både retfærdig og kærlig. Tak fordi du giver os nye begyndelser og passer på os ligesom du passede på Noa – og tak for regnbuen og alle farverne som er i den, tak for at du altid holder hvad du lover. Amen."

BØN

Noas ark

Adams 6 x tipoldebarn hed Noa. I kender nok Noa – det var nemlig ham med den store ark. Prædikenen i dag handler ikke om Noa, selv om Noa ender med at spille en ret betydelig rolle.

Gud havde skabt de første to mennesker og herefter formerede menneskene sig med lynets hast. En kombination af, at menneskene blev meget gamle og fik mange børn gjorde, at jorden på bare 2.000 år var tæt befolket. De første mange generationer blev alle næsten 1.000 år gamle – det lyder helt vanvittigt i dag, hvor det kun er de færreste, der bliver 100 år gamle.

Vi har hørt, hvordan synden kom ind i verden, allerede kort efter Gud havde skabt de første to mennesker. Og hvordan deres sønner fortsatte med at synde, da Kain slog sin bror Abel ihjel. To gange var menneskene kommet ud af kurs, og Gud havde grebet ind, dømt synden og genoprettet relationen mellem Gud og mennesker. Men ondskab, synd og umoral spredte sig fortsat som en steppebrand. Menneskene vendte sig væk fra Gud og var kun optaget af sig selv. Mange mennesker troede ikke længere på Gud, og verden blev mere og mere kold og ondskabsfuld. Det gjorde Gud ked af det. Gud havde jo skabt menneskene, så de kunne leve i en smuk verden helt tæt på Gud. Menneskene var kommet så langt ud af kurs, at de ikke længere kunne nå at rette op. Konsekvensen blev, at Gud valgte at oversvømme verden og starte forfra.

Men hvorfor gør Gud det? - Gud er jo kærlig og det virker ærlig talt ikke særlig kærligt at oversvømme verden. I august lærte vi om Gud, og hvem han er. Der hørte vi bl.a., at Gud er en retfærdig dommer. Når Gud vælger at oversvømme verden, så gør han det ikke, fordi han er sur og gerne vil straffe mennesker. Men at være retfærdig betyder også, at alle skal behandles lige ud fra det samme sæt regler. At være retfærdig er derfor også at være kærlig. Forestil dig, at din mor giver dig og din søster 1 times skærm. Efter 1 time afleverer du din mobil, men din søster afleverer ikke sin og bliver ved med at se videre. Du opdager, at din søster har set meget mere end dig og også meget mere, end I havde fået lov til. Du sladrer til din mor, som så bare griner og siger skidt pyt. Du siger "jeg vil også se mere så", men din mor svarer "nej, aftalen var 1 time". Hvordan ville det føles?

Det ville føles U-R-E-T-F-Æ-R-D-I-G-T.

Så fordi Gud er retfærdig, ligesom han også er kærlig, er der nødt til at være en konsekvens – en dom. Men når det handler om Gud, så slutter det aldrig der. Gud så, at Noa var en god mand. Noa og hans nærmeste familie levede et liv nær Gud. Noa og hans familie var helt sikkert ikke uden fejl, men de elskede Gud. Gud valgte derfor at starte forfra med Noa. Gud gav Noa instrukser om at bygge en ark, altså et skib. Det var ikke sådan bare lige... For arken menes at være 135–157 meter lang, det svarede f.eks. til at arken var 4 gange så lang, som Rundetårn i København er højt. Det var altså et kæmpestort skib.

Heldigvis Hjælp Gud Noa med at få bygget en ark, der var stor nok til at huse Noa og hans nærmeste familie, samt to af alle slags dyr. Derefter regnede det i 40 dage. Vandmasserne steg og steg, indtil de var 7 m over alle bjergtoppe. Alt levende omkom. Men Noa og hans familie var i sikkerhed i arken. Man regner med, at Noa og hans familie var i arken omkring 1 år. I løbet af det år, blev al ondskab skyllet væk og verden voksede op på ny.

Noa og hans familie fik mange børn. De byggede alt op på ny med Guds hjælp. Men verden var forandret for altid. Hvor mennesker før oversvømmelsen fik børn, da de var omkring 100 år og blev lige knap 1000 år, blev menneskets tidslinje efter oversvømmelsen langsomt mere, som den vi kender i dag.

Nu var alt godt. Mennesker med onde intentioner var væk og Noa og hans familie kunne forme jorden, lige som de ønskede den. Noas sønner fik børn, som fik børn, som fik børn osv. Og pludselig var de nok til at de kunne sprede sig ud over jorden og bosætte sig lidt forskellige steder. Det var præcis det, der havde været Guds ønske og bud helt fra begyndelsen. Det første bud Gud gav Adam og Eva var jo: "Former jer og bliv mange, bred jer over hele jorden" (1. Mos. 1:28) Endnu engang havde Gud grebet ind, "ryddet op" og genoprettet det der var gået i stykker. Mennesket var endelig på rette kurs.

Men hvor meget havde menneskene egentlig lært? - Det skal vi høre mere om næste gang.

Fjerde søndag

Babelstårnet

Koppetårnet

Formålet med legen er, at børnene oplever hvor vigtigt kommunikation og samarbejde er – og hvor svært det kan blive, når man ikke forstår hinanden. I skal bruge en masse plastikopper.

Sådan gør du

Del børnene op i grupper på 3. Hver person får en seddel med en rolle. Gruppen skal nu samarbejde om at bygge det højeste koppetårn på 3–5 minutter.

Fordel følgende roller:

- Du må ikke tale
- Du må ikke bruge hænder
- Du må ikke høre (hold dig for ørerne)

Når tiden er gået, spørger du holdene: Hvad var svært? Hvordan samarbejdede I? Hvornår blev I frustrerede?

Afslutning

Vi skal høre om nogle, som også var i gang med at bygge noget stort, og vi skal høre om, hvor svært det er at bygge noget sammen, når kommunikationen bryder sammen.

EXPLORE

Babelstårnet

Dagens tekst finder du i 1. Mos. 11:1-9

Prædiken finder du på næste side.

PRAEDIKEN

Snak & Grib

Husk at italesætte at vi sammen øver os i at snakke med Gud og høre Guds stemme. Selv voksne kan nogle gange have svært ved at høre, hvad Gud siger. Men jo mere vi øver os, jo nemmere bliver det.

“Fortæl Gud om et sprog, du godt kunne tænke dig at du kunne tale flydende.”

“Fortæl Gud, hvad du elsker ved at bo lige præcis der, hvor du bor.”

“Fortæl Gud, om du genkender længslen efter at være den, de andre ser op til eller misunder i klassen.”

“Fortæl Gud, hvornår du tænker, at vi mennesker er “ude af kurs” i forhold til Guds oprindelige plan.”

“Spørg Gud, hvorfor han bliver ved med at redde mennesker, selvom vi hele tiden fejler og kommer “ud af kurs”. (lyt og mærk efter)

Den voksne afslutter med en kort bøn (max 3 sætninger)

BØN

Babelstårnet

Noas efterkommere havde fået mange børn, som også havde fået mange børn, og på den måde var deres slægter ved at vokse sig store. Men det samme gjorde ondskaben. Mennesker er ikke som Gud, mennesker laver fejl, og mennesker er i bund og grund mest optaget af sig selv og sin egen lykke. Så selvfølgelig gik det galt endnu engang – nu skal I bare høre.

(Lad som om du læser op fra bibelen, som var det en fortælling)

“Folket var rejst mod øst og kom nu til en frugtbar slette i landet Shinar, hvor de slog sig ned. Alle talte det samme sprog for de kom fra den samme stamfar. En dag blev folket enige om at de ville bygge en rigtig by. En by med huse, marker og veje. De fandt ud af at de kunne forme mursten og brænde dem hårde, asfalt kunne bruges som mørtel. De syntes alle sammen det var en god ide, for så kunne de alle være samlet ét sted. Ideerne tog fart, for “hvad nu hvis vi inde midt i byen bygger et højt tårn”, sagde en af de mange og de andre stemte i. Det var en fantastisk ide. Det ene tog det andet og pludselig var de i gang med at bygge et tårn. Nogle samlede materialer, andre lavede mursten, og andre igen byggede tårnet. Når de alle byggede sammen, gik det stærkt. Projektet blev mere og mere omfattende. Nu var det ikke længere nok at de skulle bygge et tårn, det skulle være det største tårn - det skulle være et tårn der gik heeeeeeelt op til himlen. Sådan et højt tårn ville gøre dem berømte, og så ville det være en måde at sikre at ingen rejse væk fra byen. Alle ville jo bo i sådan en fin by med sådan et højt tårn.”

(Luk bibelen, så det bliver tydeligt at du begynder at fortolke og forklare)

Måske ideen om et tårn egentlig startede ud fra ret forståelige argumenter. De havde rejst meget rundt, og endelig havde de fundet et godt sted, de gerne ville blive. De ville også gerne blive sammen som et folk. Men undervejs begyndte deres egen egoisme og selvoptagethed at spille ind. De så pludselig hvilke muligheder sådan et tårn midt i en by kunne give dem - magt, indflydelse, beundring – andre ville misunde dem for deres storhed. Andre ville frygte og beundre dem. Nogle så deres snit til at kunne bestemme over andre. Guds faderhjerne længtes efter at være den, der sørgede for dem. Men pludselig havde menneskene nok i sig selv. De var optaget af deres eget, og de glemte Gud. De havde ikke længere brug for Gud, de ønskede selv at være Gud – at være de mægtigste i verden, som alle forguede og så op til.

Endnu engang var mennesket kommet ud af kurs. Gud havde givet alle mennesker en fri vilje som betød, at mennesker selv kunne bestemme over deres eget liv, handlinger og holdninger. Men igen handlede det ikke bare om nogle få mennesker, der ville noget andet. Det var Guds store skabelsesplan, der var på spil. Menneskene ødelagde Guds plan, og alt det, der var godt og rigtigt, blev overtaget af ondskab og egoisme.

Gud måtte gøre noget, så menneskene igen kunne komme på rette kurs.

(Lad som om du læser op fra bibelen, som var det en fortælling)

“Gud så på byen, han så tårnet og så hvordan mennesker arbejdede sammen. Gud så også deres hjerte, deres motiver og deres iver for at skaffe sig selv anerkendelse. Gud besluttede sig for at gribe ind. Han gav dem derfor forskellige sprog, så de ikke længere kunne forstå hinanden. Byggeriet gik i stå. Ingen kunne snakke sammen og derfor blev det helt umuligt at samarbejde. Tårnet kaldte de Babelstårnet, men det blev aldrig bygget færdigt, og mennesker blev spredt ud over jorden.”

(Luk bibelen, så det bliver tydeligt at du begynder at fortolke og forklare)

Når man hører historien, kan man måske fejlagtigt tro, at Gud ville ødelægge deres sammenhold, at Gud var bange for, hvad de ville være i stand til, når de arbejdede sammen og fungerede som en enhed. Men det kunne ikke være længere fra sandheden. Vi ved fra mange andre steder i Bibelen, at Gud opmuntrer mennesker til enhed, samarbejde, indbyrdes kærlighed og fællesskab.

Jeg tror, det glædede Guds hjerte at se menneskene arbejde sammen. Der er ikke noget, Gud hellere vil end at se mennesker leve i forbundethed til hinanden og Gud. Men problemet var, at ingen af dele længere var i spil. Mennesker levede ikke i forbundethed med hinanden – nogle ville herske og bestemme over andre og de levede slet ikke i forbundethed med Gud – for de troede, de ikke længere havde brug for Gud. Problemet var ikke, at de var fælles om en drøm, de samarbejdede om. Problemet var, hvad de samarbejdede om. Deres fokus var blevet på at ophøje sig selv, at få magt og status, og på at undertrykke andre og skabe misundelse. Og det er så langt fra Guds hjerte.

Siden har menneskene bygget mange tårne, men aldrig så højt et tårn at det nåede helt op til himlen.

Gud greb ind ved at give dem forskellige sprog. Det skabte forvirring, men det skabte også mulighed for omvendelse og genoprettelse. Nogle mennesker opdagede, at de var på afveje, at de var kommet ud af kurs. Menneskene spredte sig ud over hele jorden, præcis som Gud havde ønsket det. Gud ville, at vi skulle have hele jorden som gave, vi skulle se, bruge og være i hele hans skaberværk og her skulle vi blive talrige. Det er Guds hjerte, at vi skal leve i harmoni med hinanden og i afhængighed af Gud. Og selvom vi mennesker igen og igen kommer ud af kurs, så hjælper Gud os altid med at finde en vej tilbage. Det galt for israelitterne, ligesom det stadig gælder for os i dag.

Guds store plan

Formål

I december dykker vi ned i julebudskabet om Jesus, der blev født. Vi tager udgangspunkt i forudsigelserne om Jesus' komme, som vi finder i Esajas. I Esajas 9:5. står der om Jesus, at han vil være vores: Underfulde rådgiver, Vældige Gud, Evige Fader og Fredsfyrste.

Hver søndag dykker vi ned i en af titlerne og finder ud af, hvad de enkelte elementer fortæller os om, hvem Jesus er. Formålet er at vise sammenhængen mellem Det Gamle Testamente og Det Nye Testamente. Jøderne ventede på Messias, som viste sig at være Jesus. Forudsigelserne viser os, at Gud havde udtænkt en stor plan, som han iværksatte ved, at Jesus blev født på jorden.

Ønsket er, at børnene erfarer og forstår, hvorfor vi fejrer jul, og at de lærer, at Jesus blev født, fordi det var en del af Guds store redningsplan.

Undertemaer vi kommer omkring:

1. **Søndag:** *Jesus, som vores underfulde rådgiver*
2. **Søndag:** *Jesus, som vores vældige Gud*
3. **Søndag:** *Jesus, som vores evige fader*
4. **Søndag:** *Jesus, som vores fredsfyrste*

tidslinje

Hvem er Gud?

Tros-
helte der
fejlede

Tro og tillid

ude af
kurs

Guds store
plan

Ven med
Jesus

Jesus
møder men-
nesker

Jesus kan
alt

Jesus er
konge

Helligånden

Mens vi
venter

Første søndag

Jesus, som vores underfulde rådgiver

Paneldebat à la Mads og Monopolet

Del børnene ind i 3 grupper. Hver gruppe vælger én som skal repræsentere holdet i panelet. Foran børnene sidder en vært og de 3 repræsentanter, en fra hvert hold.

Værten læser et dilemma op, og herefter skal repræsentanterne i panelet snakke med deres gruppe om dilemmaet. Når holdene har snakket færdig og er kommet frem til, hvad deres råd skal være, mødes panelet igen på scenen og diskuterer dilemmaet. Værten skal forsøge at udfordre de forskellige synspunkter eller ideer, stille spørgsmål og være lidt kritisk.

Du kan bruge de 5 vedhæftede dilemmaer eller finde på jeres egne.

Materialet finder du ved at scanne QR-koden

EXPLORE

Jesus, som vores underfulde rådgiver

Dagens tekst finder du i Es. 9:5

Rekvisitter: GPS/maps eller et landkort

Prædiken finder du på næste side.

PRÆDIKEN

Popcornbønner

Giv børnene et stykke papir og en kuglepen. De skal skrive én ting ned, hvor de har brug for et godt råd fra Gud.

Sæt musik på mens de skriver. De kan herefter selv sidde og snakke og lytte til/med Gud om det de har skrevet. Lad dem også skrive ned, hvad de oplever, Gud giver dem af gode råd om deres udfordring.

Giv også mulighed for forbøn, hvor en voksen beder kort for barnet om den specifikke situation og hvor vedkommende guider barnet i, at de begge efterfølgende er stille og lytter til Gud. Spørg om barnet fornemmede et godt råd fra Gud. Del også selv, hvis du som voksen oplevede, at Gud gav dig et godt råd, du skulle give videre.

BØN

Jesus, som vores underfulde rådgiver

Jeg skulle engang besøge/hente nogen/noget i X (personliggør din historie). Jeg havde aldrig været der før. Jeg var i tvivl om vejen derhen, men jeg var faktisk også i tvivl om, hvor lang tid det ville tage mig at komme derhen. Heldigvis havde jeg en GPS. En GPS er en vejviser, f.eks. Maps via vores mobiltelefon (Vis GPS/maps eller et landkort)

Jeg tastede adressen ind, og GPS'en foreslog mig 3 forskellige veje. Den ene var den hurtigste, den anden var den korteste, og så var der en mere, som nok var den mest snørklede - det lignede i hvert fald, at jeg skulle ud på en masse små, snoede veje, og der var ovenikøbet vejarbejde på noget af strækningen. Det skulle i hvert fald ikke være den sidste vej, det vidste jeg! Men skulle det være den hurtigste eller korteste – det var jeg i tvivl om? Anyways, så valgte jeg den hurtigste, andre havde måske valgt den korteste for at spare på brændstoffet. Jeg trykkede "Vælg rute" og så startede turen. Jeg hørte GPS'en sige "Start rute til (adresse). Fortsæt lige ud af (vej) og drej så til højre af (vej). Jeg startede bilen og fulgte med. Jeg stoledede fuldt ud på, at GPS'en ville føre mig hurtigt og sikkert til der, hvor jeg skulle hen. Jeg fulgte med step for step, indtil den pludselig lavede en ny rute. Det viste sig, at der var sket en ulykke, og at der derfor var kommet en kæmpe lang kø. Al trafik stod stille, men heldigvis nåede GPS'en, at guide mig ad en ny rute, på den måde undgik jeg kø. Smart, ik?

For mange, mange år siden – mere end 2.000 år siden blev der født et lille barn. Det var et helt særligt barn, men kun meget få vidste det. De fleste så bare et lille, nuttet, men hjælpeløst barn. Men mange år tidligere, var der om dette lille barn blevet sagt, at han ville være noget helt særligt. En profet havde sagt, at en dag så ville de, der gik i mørke, se et strålende lys. Det ville ske, når dette helt særlige lille barn ville blive født. Det lille barn ville nemlig blive verdens konge. Man ville bl.a. kalde ham for "underfuld rådgiver". Men hvad er en rådgiver? En rådgiver er én der giver gode råd, én der hjælper os på vej - måske lidt ligesom en GPS?

Har I nogensinde fået et godt råd? Eller måske givet et godt råd? (Skriv alle de gode råd, børnene kan komme i tanke om, op på en tavle. F.eks. "Du skal huske at spise grøntsager" eller "Husk at være en god ven.") Vi får og giver en masse gode råd. Når du synes, dine matematikregnestykker er svære, kommer din lærer hen og prøver at give dig gode huskeråd eller lære dig nye måder at løse opgaverne på.

Men hvad betyder det så, når Jesus gerne vil være vores rådgiver? Bibelen er fyldt med Guds gode råd, de 10 bud er gode råd, og de er givet, fordi de er gode for dig ligesom de er gode for mig – de 10 bud er generelle gode råd som gælder os alle - råd Gud har givet os for at passe på os. Men han ønsker også at være din personlige rådgiver. Det betyder, at han gerne vil tage dig i hånden og skridt for skridt guide dig igennem livet.

Vi har tidligere snakket om, at han ved alt og kan alt, og derfor er han også den eneste, der med sikkerhed kan give dig de råd, der er bedst for dig. Han ønsker at hjælpe dig, når du bliver uvenner med dine venner, når du bliver usikker og bange, eller når du føler, du står over for svære valg og ikke kan vælge. Men han ønsker også at give dig råd og ideer, når du synes, at matematikopgaverne er for svære, når temperamentet løber af med dig, og du skal tilbage og sige undskyld, eller når du føler dig alene, ikke god nok eller ked af det. Vi står ofte i svære valg: Skal jeg høre efter, hvad mine forældre siger, eller skal jeg gøre det, som mine venner/veninder beder mig om? Det helt fantastiske ved at kende Jesus er, at vi ikke behøver træffe alle de svære valg alene, men vi kan spørge Jesus til råd og han vil hjælpe os. Måske han svare ved, at du får en indre fornemmelse af, hvad der er rigtigt at gøre - vores samvittighed kan være Jesus måde at tale til os på. Det kan også være, at han sender andre mennesker over til os med hans gode råd. Det kan også være, at vi ser et indre billede af, hvilken konsekvens eller betydning vores valg får, som så bliver en hjælp til at kunne vælge.

Afslut ved at fortælle om en situation fra dit eget liv, hvor du bad Gud om et godt råd og fik det.

Anden søndag

Jesus, som vores vældige Gud

Mørke-skattejagt

Mørklæg rummet og klistr billeder af 4 forskellige julemotiver op (f.eks. hjerte, juletræ, gave og stjerne). Nogle skal være nemme at finde, og andre skal være svære.

Gem f.eks. 16 hjerter, 32 gaver, 9 juletræer og 23 stjerner (husk at tælle dem inden).

Børnene inddeles i hold af 2 eller 3 (alt efter hvor mange lommelygter I har). Holdet får en seddel med et billede af de 4 julemotiver og skal nu rundt og tælle, hvor mange billeder der er gemt af hvert motiv. Hvert hold får en lommelygte til rådighed.

Holdet beslutter selv, hvornår de tror, de er har fundet alle billederne. Når de melder "færdige", skal de tælle sammen, hvor mange de har fundet af hver.

Når alle hold er færdige, tænder I lyset og I spørger ind til, hvor mange hjerter de har fundet. Det hold, som rammer rigtigt eller kommer tættest på, vinder en lille præmie. Dernæst gør I det samme med de 3 andre motiver.

Ideen er, at de erfarer, at i mørke kan de ikke løse opgaven, men med lys forsvinder mørket, og det umulige bliver muligt.

EXPLORE

Jesus, som vores vældige Gud

Dagens tekst finder du i Es. 9:5

Rekvisitter: Lommelygte

Prædiken finder du på næste side.

PRÆDIKEN

Bøn med lys

Sæt en masse fyrfadslys op. Børnene opfordres til at snakke med Gud om en svær eller umulig situation. Når de har fortalt Gud om det, må de tænde et lys som symbol på, at Gud kommer og lyser i deres mørke, og at mørket derfor må forsvinde.

Lyset er en påmindelse om, at Gud er mægtig og kan alt. At han bestemmer over alt, fordi han er den der har skabt alt.

BØN

Jesus, som vores vældige Gud

Har du prøvet at være sådan rigtig bange? Så bange, at du kunne mærke, at hjertet bankede ekstra hurtigt? Fortæl om en gang, hvor du selv følte dig bange. I dag skal vi høre en historie om en ung kvinde. Hun levede et helt almindeligt liv. Hun boede sammen med sin mor, far og en masse søskende. Hver dag hjalp hun sin mor med at gøre rent i huset, handle ind på markedspladsen og lave mad. Hun var forlovet med en mand, der hed Josef. Kvinden hed Maria. Alt var, som det skulle være, og Maria glædede sig til den dag, hun og Josef skulle giftes. En morgen vågnede Maria, det var stadig meget mørkt. Men pludselig med ét blev hele værelset oplyst. En lysende skikkelse stod midt i rummet, og mørket forsvandt. Det var Gabriel - en engel, der pludselig stod midt i rummet. Maria blev bange. Hun vidste ikke, hvor han kom fra, eller hvad han ville. Hun havde aldrig oplevet noget lignende, frygten ramte hende, hendes hjerte bankede hurtigt, og håndfladerne var fugtige. Men Gabriel kiggede på hende men det varmeste blik og sagde "Vær ikke bange, jeg er sendt af Gud, fordi jeg har et vigtigt budskab til dig". Gabriel fortsatte, mens Maria lyttede og prøvede at finde hoved og hale i, hvad det var, hun oplevede. "Maria Gud synes, du er noget helt særligt". Tårerne løb ned ad kinderne på Maria – det her var en oplevelse langt ud over det sædvanlige. Herefter begyndte Gabriel at fortælle hende om Guds vidunderlige plan. Gud ville, at Maria skulle føde en søn. Hun skulle kalde ham Jesus, og han ville komme til at redde hele verden. Barnet, som Maria skulle føde, var Guds egen søn.

Gud ville sende sin søn Jesus til jorden. Mennesker var nemlig blevet onde og egoistiske, og derfor var de kommet på afstand af Gud. Men Gud længtes efter fællesskab med menneskene, som han jo i tidernes morgen havde skabt som en del af hans vidunderlige skaberværk. Men den eneste måde, Gud kunne genskabe relationen mellem mennesker og Gud, var ved at sende sin søn til verden. Han skulle tage straffen for alle menneskenes fejl, synd og ondskab. Med hans død skulle han købe os allesammen fri. Maria kiggede på Gabriel, "Men Gabriel det er da helt umuligt". For det første lyder det helt usandsynligt, at Guds Søn skulle kunne fødes på jorden, og at han ved sit liv kunne redde alle. Men det er jo også helt umuligt, at en jomfru som Maria skulle kunne blive gravid. Maria havde hørt om blomsterne og bierne, så hun vidste godt, at man altså ikke bliver gravid uden en mand, og hende og Josef ville vente med sex, indtil de var blevet gift. Maria forstod ingen ting. Men Gabriel kiggede på hende og sagde, "Er noget umuligt for Gud?" Maria havde ikke en masse oplevelser, hun kunne trække på.

Maria havde ikke tidligere oplevet, at Gud gjorde overnaturlige ting i hendes liv, men hun havde hørt en masse historier fra hendes forældre. Gabriel udviste ingen tvivl, Gabriel havde set Gud gøre mægtige ting; undere og mirakler, som er helt umulige for mennesker. Troen voksede i Maria og hun valgte at tro på, at intet er umuligt for Gud. Det betød ikke, at hun forstod, hvordan det skulle ske – men hun stolede på Gud og hans plan. Kort efter blev Maria på mirakuløs vis gravid. Guds Søn voksede sig stor inde i hendes mave. Jesus blev født.

Jesus var og er Guds Søn. Han døde 33 år senere, men genopstod efter 3 dage. Det skete fuldstændig, som Gud havde sagt og planlagt det. Jesus reddede hele verden. Men alt dette var kun muligt, fordi Gud var og er almægtig, altså at alt er muligt for ham, og fordi ethvert mørke må vige, når Gud træder ind. Gud kan ophæve alle normer for, hvad der er muligt og umuligt. Han er større end Eiffeltårnet, stærkere end Samson, hurtigere end en gepard og mægtigere end alle verdens konger til sammen.

Tænk at Gud kunne gøre Maria gravid, bare ved at knipse med fingrene. Ved Guds ord blev et foster dannet i Marias mave. Fingre, tær, næse - alt voksede som det skulle, og 9 måneder senere blev Jesus født. For Gud er intet umuligt. Det var det ikke den gang, og det er det heller ikke i dag. Gud er almægtig - det betyder, at han kan alt, og at han bestemmer over alt. Intet sker, uden at Gud tillader at det sker. Men bare fordi Gud kan alt, betyder det ikke, at han derfor bare tager den nemme vej og opfylder alle vores ønsker. Det var bestemt ikke den nemme vej for Gud at lade sin søn blive født ind i verden som baby, eller at skulle vente 33 år, før planen var fuldført. For slet ikke at snakke om at skulle ofre sin egen søn!

Gud er almægtig og kan alt, men han er også kærlig og nådig, og derfor tillader Gud også nogle gange at svære ting sker, at ting tager tid, og andre gange ser Gud bedre løsninger end dem, vi selv kan komme på. Men uanset hvor mørkt eller svært det kan være, så kan Gud det der er så magisk – han kan tænde lys og mørket forsvinder. Nogle gange forsvinder mørket hurtigt, og andre gange er det et lille lys, der langsomt bliver større og større. Vov ligesom Maria at turde stole på, at Gud er almægtig, at han kan alt – stol på, at han kan gøre det umulige muligt.

Tredje søndag

Jesus, som vores evige fader

Pynt din billedramme

- En ramme til hvert barn f.eks. fra Ikea eller Amazon.de
- Pynt i form af stentuscher, klistermærker, fjer ol.
- Plakat med "Guds kærlighedsbrev"

Børnene får udleveret en billedramme med en plakat af "Guds kærlighedsbrev". De kan herefter dekorere deres billedramme og gøre den personlig. Billedrammen kan herefter pynte på værelserne til minde om at Gud elsker dem.

Læg explore efter prædikenen og bøn.

Materialet finder du ved at scanne QR-koden

EXPLORE

Jesus, som vores evige fader

Dagens tekst finder du i Es. 9:5

Rekvisitter: En stor konvolut

Prædiken finder du på næste side.

PRÆDIKEN

Kongestol

Gå i grupper af 4-5 børn. Hver gruppe får en stol, som I kalder Kongestolen.

Børnene skiftes til at sætte sig i stolen, hvorefter de andre børn lægger en hånd på vedkommendes skulder, ryg eller arm, og herefter er der 2 børn, der beder for barnet, der sidder i stolen.

Opfordre børnene til, at de inden de beder, aftaler, hvilke to der beder en bøn for den, der sidder i stolen. Og den voksne kan fint komme med et par generelle eksempler på, hvad man f.eks. kan bede for. Mange børn føler sig usikre i det at bede højt for andre, men fortæl, at når vi beder højt, så skaber det tro i andre, ligesom Jesus nogle gange bad højt, selvom Gud udmærket kendte Jesu bøn.

Lad alle, der har lyst, prøve at sidde i stolen og blive bedt for.

BØN

Jesus, som vores evige fader

Sidste søndag hørte vi om, hvordan Maria på mirakuløs vis blev gravid. Hun fødte Jesusbarnet, som er Guds Søn. Og lige præcis derfor fejrer vi her 2000 år senere jul. Vi fejrer, at vi fik den største julegave af alle – nemlig muligheden for en tæt og inderlig relation til vores Far i himlen, og det evige liv.

Gud har altid elsket os med hans ubetingede, store kærlighed. Men som vi hørte sidst, havde vi mennesker trukket os væk fra Gud. Måske I kender historien om Den fortabte Søn, en historie Jesus som voksen fortalte sine venner? To sønner boede på en gård sammen med deres far. Faderen havde mange penge og stor velstand i dyr og afgrøder. Den ene søn begyndte at kede sig og tænkte, der må være mere end bare det her – jeg må gå glip af et eller andet helt fantastisk. Han syntes at livet på gården var blevet for ensformigt og kedeligt. En dag bad han derfor sin far om at få sin del af arven. Han rejste hjemmefra, flyttede ind til byen og brugte alle sine penge på sjov. Var historien skrevet i dag, havde han nok brugt pengene på fastfood, dyre biler, en dyr lejlighed, nyt tøj og en masse gamerudstyr. Han levede i sus og dus, og alle i byen kendte ham og ville så gerne være venner med ham. Men hans venner havde ikke lige så mange penge som ham, så han endte ofte med også at betale for dem. En dag var der ikke flere penge tilbage – han arbejdede jo ikke, så hvordan skulle han tjene flere? Han blev smidt ud af sin lejlighed, måtte sælge sit gamerudstyr, og hans venner mistede interessen for ham. Han var pludselig alene, ingen holdt af ham og alle havde vendt ham ryggen – han følte sig ensom og svigtet. Livet blev sværere og sværere for ham. Hvad skulle han gøre? Han havde mistet alt, også sin familie.

En dag besluttede han alligevel at tage hjem til sin far. Han ville spørge, om han måtte få et job på gården - han vidste godt, at han ikke længere var værdig til at være farens søn. Han havde svigtet sin far og brugt alle hans penge på ligegyldige ting. Han tog hjem, og da han nærmede sig huset, spottede hans far ham ude i horisonten. Hans far smed sine sandaler, hev op i sin kjortel, og så spændte han afsted, alt det han kunne, hen mod sin søn. Hans søn lugtede grimt, og hans tøj var snavset og fyldt med huller. Men hans far var fuldstændig ligeglad, han krammede ham så hårdt og inderligt. Åh, han havde savnet ham, og mange nætter havde faren ligget søvnløs, fordi han var bekymret for sin søn. Intet i hele verden kunne få faderen til at stoppe med at elske sin søn. Ligesom jeres mor og far heller aldrig kan stoppe med at elske jer. Men der er en kærlighed som overgår en mors og en fars kærlighed, og det er Guds kærlighed til os.

Det ultimative bevis på, at Gud vores Far i himlen elsker os, er, at han sendte sin søn til jorden en kold og mørk vinterdag. Inden Jesus blev sendt som barn til jorden, levede Jesus sammen med Gud i himlen. Sammen regerede de over hele verden. Men Gud sendte Jesus væk for at redde os, og den pris var han kun villig til at betale, fordi han elskede os med en for-evig-og-altid-kærlighed.

Det kostede ham alt at elske os, men vi betyder så meget for ham, at han var villig til at betale det, det måtte koste ham. Han sendte sin søn ned på jorden, som en del af os, han måtte for en tid give afkald på sin himmelske søn. Og Gud vidste endda, at han måtte gøre det, for at Jesus 33 år senere ville blive taget til fange, tortureret, pisket og dræbt på et kors. Han vidste, at han sendte sin søn ud i det mest smertefulde mørke. Jeg tror ikke, det var en følelsesmæssig nem beslutning for Gud, jeg tror, hans hjerte græd. For selv om han vidste, at han ville vække Jesus op fra døden, og at de igen en dag ville være genforenet i himlen, så ventede der 33 års afsavn, venten og smerte. Men Gud var aldrig i tvivl om, at det var det rigtige, og at det var prisen værd. Han er din og min Far. Han elsker dig med en kærlighed, som aldrig stopper.

Bibelen er fyldt med historier om, hvordan Gud er villig til at gå igennem ild og vand for at redde dig. Du var i hans tanker, da han planlagde at skabe hele verden. Han formede dig meget nænsomt og lagde gaver og talenter ind i din personlighed. Han har gode planer for dig og elsker dig med en varig og dyb kærlighed. Hvor end du går, så går han med dig, hvor end du er, så er han lige der. For der er intet, der er vigtigere for ham end dig! Han rækker armene ud mod dig og siger "kom mit barn, lad mig passe på dig i al evighed".

Med så stor, dyb og bred en kærlighed elsker han dig! Og det ændrer sig aldrig!

Fjerde søndag

Jesus, som vores fredsfyrste

Pynt muffins

Giv alle børn en muffin som de må pynte med glasur, frosting eller krymmel. Når kagen er pyntet, kan de sætte en kongekrone på, eventuelt af pap, til minde om, at Jesus er vores fredsfyrste/konge.

Når alle har lavet deres kage, spiser I den sammen og ønsker hinanden god jul.

Læg exploren efter prædikenen og bøn.

EXPLORE

Jesus, som vores fredsfyrste

Dagens tekst finder du i Es. 9:5

Rekvisitter: Kongekrone og et scepter

Prædiken finder du på næste side.

PRÆDIKEN

Bøn med fagter

Bed en bøn med fagter. Fagter involverer, kroppen i vores samtale med Gud. Fagter hjælper os også med at huske en bøn, så vi kan bruge den igen og igen.

Det du siger

*“Må julen
minde
os om at du
er vores far
vores mægtige
Gud, vejviser
og konge
Tak
fordi du en mørk
vinternat lod dig føde
fordi du havde en vidunderlig plan
om at redde mig
Jeg
elsker
dig”*

Fagter

lav sne med fingrene
peg på tindingen
peg mod himlen
giv dig selv et kram
lav stærke arme
kør armene langs benene og frem
tegn en krone over dit hoved
saml håndfladerne mod hinanden
hold dig for øjnene
våg en “baby” i dine arme
lav ok tegnet med fingrene
superhelt arm i vejret
peg på dig selv
hjerter med fingrene
peg væk fra dig selv

BØN

Jesus, som vores fredsfyrste

Nu er vi nået til fjerde og sidste søndag i advent. Vi har hørt, at Maria blev gravid på mirakuløs vis, og at det kun var muligt, fordi Gud er en almægtig og vældig Gud – intet er umuligt for ham. Vi har også hørt, at Gud sendte sin søn herved, fordi Gud er vores Far, som elsker os med en for-evig-og-altid-kærlighed. Og så har vi hørt, at Jesus er vores vejviser, han ønsker at hjælpe og guide os gennem livet. I dag skal vi høre om det sidste der står om Jesus i Esajas' bog kap. 9:5. En bog, der blev skrevet så utrolig mange år før, Jesus kom til verden. Der stod nemlig skrevet "For et barn er født os! En søn er os givet! Han skal herske over os, og han skal kaldes; underfuld rådgiver, vældige Gud, evig fader og fredsfyrste."

Jesus blev født en mørk og kold vinterdag. Han blev født i en stald, for der var ikke plads til dem på nogle af kroerne. Han blev født midt om natten, og ingen vidste, at det var en helt særlig nat. Og så alligevel... For langt, langt væk boede der 3 vise mænd. De var en slags astrologer, og de levede af at aflæse himmelrummet med alle dets stjerner. En dag, mens de studerede himlen, opdagede de en ny stjerne – en stjerne de aldrig havde set før. De havde tydet stjerner længe nok til, at de vidste, at stjernen betød, at en ny konge var født. De 3 vise mænd rejste afsted for at møde den nye konge. De havde fine gaver med: guld, røgelse og myrra som var yderst kostbart. Hvis vi i dag skulle besøge en kongesøn, hvilke gaver ville vi så tage med? (lad børnene komme med deres bud).

De vise mænd red afsted på deres kameler, de holdt øje med stjernen og rejste i dens retning. Turen var lang, men endelig kom de til Jerusalem. De spurgte efter den nye kongesøn, men ingen havde hørt om en ny kongesøn. De red op til slottet, men ikke engang kong Herodes kendte noget til en kongesøn. Men Kong Herodes vidste, at havde de vise mænd set en ny stjerne, så måtte der være noget om snakken – men spørgsmålet var hvor denne nye kongesøn var gemt? De vise mænd red videre og i en lille ussel, grim lugtende, møgbeskidt, men ikke Gudsforladt stald fandt de et lille barn sammen med sin mor og far. Det så ikke ud af meget. Kongesønnen havde hverken krone eller scepter. Han boede ikke på et slot, og ingen ud over hans forældre, et par hyrder og nu 3 vise mænd vidste, at han var noget særligt. Men de 3 vise mænd vidste det – de vidste at han var noget særligt! De bukkede højtideligt for Jesusbarnet og overrakte ham deres kostelige gaver. De vidste at han var en kongesøn - en fyrste!

Men hvad er en fyrste? Ordet fyrste betød oprindeligt den første! Det var en betegnelse som blev brugt om en suveræn hersker og det var en meget ærefuld titel. Så at Jesus blev beskrevet som vores fyrste må betyde, at han er vores suveræne hersker – en konge som står over alle andre konger. Men Jesus var ikke nogen almindelig konge – han skulle kaldes fredens konge – fredens fyrste. Jesus gave til os er nemlig, at han midt i en urolig og uforudsigelig verden ønsker at komme med sin fred. Der vil altid være krig og ufred; der vil altid være børn, der sulter; der vil altid være mennesker, som oplever svære ting og er bange eller fortvivlede.

Verden vil altid være urolig og uforudsigelig, men når Jesus får lov at være i vores hjerter og tanker, så kommer han med sin fred – og siger, at det hele nok skal gå, for han er med os.

Nu er der ikke længe til juleaften, og vores håb og ønske for hver og en af jer er, at I må opleve julefreden som Jesus ønsker at give jer i gave. At den må sænke sig hos dig og i jeres familier. Må alt det, der er usikkert falde til ro i jer. Og når I måske alligevel en gang imellem bliver ramt af uroen, så kig op mod Jesus, og husk på, at han er fyrsten over alt og alle. Han reagerer over fred og uro, og han kan til enhver tid tage uroen til fange.

Ven med Jesus

Formål

Ønsket er at børnene gennem Bibelen erfarer, hvordan et venskab med Jesus kan se ud. Jesus havde mange forskellige slags venner, derfor er der ikke kun én rigtig måde at være venner med Jesus på. Jesus elsker alle mennesker og ønsker at være alles ven.

Med temaet ønsker vi at appellere til, at børnene ikke kun *kender* en masse til Gud (viden om Gud) og de historier, der står i Bibelen, men at de også *erfarer* ham og lærer at være forbundet med ham. Bøn er vores samtale med Jesus, og derfor er det væsentligt at bruge dette tema til at udruste børnenes bønsliv. Det er oplagt at bruge temaet til at invitere børn til at tage imod Jesu invitation til at gøre ham til deres ven og frelser.

Jesus taler til os primært på følgende måder:

Gennem kroppen

Kulde/varme
Kuldegysning
Sitren i kroppen
Uro/ro

Gennem tankerne

Få en idé/tanke
Aha-oplevelser

Gennem drømme

Gennem øjne eller ører

Se billeder
Naturen
Høre lyde
Sang
Bibelvers

Gennem følelser

Glæde
Ubehag
Fred
Ked af det

Gennem hjertet

Vished
Uretfærd

Undertemaer vi kommer omkring:

- 1. Søndag:** Peter bliver kaldt til discipel
- 2. Søndag:** Zakæus får besøg af Jesus
- 3. Søndag:** Samuel hører Gud tale
- 4. Søndag:** Paulus møder Jesus

tidslinje

Hvem er Gud?

Tros-
helte der
fejlede

Tro og tillid

Ude af
kurs

Guds store
plan

Ven med
Jesus

Jesus
møder men-
nesker

Jesus kan
alt

Jesus er
konge

Helligånden

Mens vi
venter

Første søndag

Peter bliver kaldt til discipel

5 på stribe

Alle får en spilleplade med forskellige felter. I et felt kan der f.eks. stå "Fløjet i flyvemaskine", "Ejer mere end 10 par sko", "Har en kanin" osv. Børnene skal så gå rundt mellem hinanden og spørge, om nogle af de andre børn passer på nogle af beskrivelserne. Finder man en, der f.eks. har en kanin, kan man strege feltet på sin plade. Man må ikke bruge sig selv på sin egen bingo-plade. Herfra gælder det om først at få 5 på stribe.

Materialet finder du ved at scanne QR-koden

EXPLORE

Peter bliver kaldt til discipel

Dagens tekst finder du i Matt. 4:18-22

Prædiken finder du på næste side.

PRAEDIKEN

Frelsesbøn

Fortæl, at om lidt beder du alle børnene om at lukke øjnene. Det tager kun et øjeblik, til gengæld er det vigtigt, at de ikke forstyrrer de andre, men giver alle mulighed for at være stille.

Gud ønsker at være din ven, og han spørger, om du også vil være hans ven for evigt.

Så om lidt beder jeg en bøn, og imens kan du overveje, om du vil reagere på det. Du skal ikke gøre det for min skyld, heller ikke fordi det gør alle de andre, eller fordi du ikke vil gøre Jesus ked af det. Jesus ønsker dit ja, men først når du er klar – Gud er en tålmodig Gud.

Måske har du allerede sagt "ja" til Gud, men hvis ikke du har, og godt kunne tænke dig det, så ræk hænderne frem, som var du klar til at modtage en gave, for det er faktisk det, vi gør. Vi modtager en gave fra Gud, som er et venskab med ham, der varer for evigt.

"Kære Jesus

Tak fordi du elsker mig højt.

Jeg gør ikke altid alt det rigtige, og for det må du undskylde.

Tak fordi du vil være min ven.

Jeg ønsker også at være din ven.

Jeg ønsker, at du er en del af mig og en del af min hverdag.

Det er ikke altid lige nemt at tro.

Men jeg tror på, at du er Guds søn.

I dag siger jeg det højt.

Du er min Gud, min far i himmelen, min ven.

Og jeg er din.

Amen."

BØN

Peter bliver kaldt til discipel

I julen hørte vi om, hvordan Jesus for over 2000 år siden blev født i en stald i Betlehem. Han blev født som menneske på jorden, fordi han havde en vigtig opgave, som han skulle udføre. Jesus voksede op, og han blev en ung mand.

En dag gik Jesus langs stranden, og i det øjeblik begyndte alt det, der havde været planen lige fra starten af, at tage form. Længere nede ad stranden var fiskerne kommet i land og var nu ved at rengøre deres net. Jesus stoppede op, da han kom forbi to brødre, som hed Simon og Andreas. De stod i vandkanten og var stadig i gang med at fiske. Jesus kiggede på dem og sagde: "Kom med mig, så skal jeg gøre jer til menneskefiskere."

De to brødre smed deres kastenet og fulgte Jesus. Jeg tror ærligt ikke, at hverken Simon eller Andreas på det tidspunkt helt forstod, hvad det ville betyde at være en menneskefisker, men de så noget i Jesus, som de blev draget af. De vidste ikke, at Jesus var Guds søn, men de fornemmede, at han var noget helt særligt. Simon, som senere fik ændret navn til Peter, og hans bror Andreas var de første disciple, Jesus kaldte. Jesus fandt herefter yderligere ti mænd, som blev nogle af hans bedste venner. Peter var en af Jesus' tætteste venner. De lavede alt sammen, og Peter så alle mirakler helt tæt på.

En dag sad Jesus sammen med sine disciple og snakkede. Jesus spurgte dem: "Hvem siger folk, jeg er?" Disciplene fortalte, at nogen sagde, at Jesus var en stor profet, og andre sagde, at han var Johannes Døberens søn, som var genopstået. Men ingen af dem havde ret. Jesus kiggede på sin ven Peter og spurgte ham direkte: "Hvem tror du, at jeg er?"

Peter var ikke i tvivl, og han svarede: "Du er Guds søn." Det var her, Peter fik sit nye navn, Peter, og det fik han, fordi Peter betyder klippe. Peters tro og tillid til Gud var klippefast.

Nogle gange var Peter en rigtig god ven, men andre gange var han ikke så god en ven. Nogle gange forsvarede han Jesus, som f.eks. den gang han huggede et øre af en soldat, fordi soldaten ville fange Jesus, men andre gange var han fej og svigtede sin ven Jesus.

For selvom Jesus og Peter var virkelig gode venner, og selvom Peters tro var klippefast, så var han alligevel bare et helt almindeligt menneske, som en gang imellem lavede fejl. Se, da Jesus nogle år senere blev taget til fange af de romerske myndigheder, så fulgte Peter efter ham, men han holdt sig lidt på afstand.

Tre gange var der en tilfældig forbipasserende, der spurgte, om ikke Peter var Jesus' ven – hver gang sagde Peter: "Nej, jeg kendte ikke den mand." Peter var bange for selv at blive taget til fange, så bange, at han svigtede sin allerbedste ven.

Mon du har prøvet at svigte en af dine gode venner? Prøvet at være en dårlig ven? Hvis vi skal være ærlige, har vi så ikke alle sammen det? Peter vidste godt, han ikke var nogen super god ven i det øjeblik. Han følte det hele – den dårlige samvittighed, frygten for at have ødelagt venskabet og utilfredsheden over sig selv.

Heldigvis var Jesus den bedste ven, man overhovedet kunne ønske sig. I stedet for at pege fingre og sige “du gjorde...” eller “hvor var du?” eller “du er verdens dårligste ven, Peter”, så kiggede Jesus på Peter med mildhed og sagde: “Du er stadig min bedste ven – jeg tilgiver dig.”

Se, Jesus var en trofast ven. Han brugte masser af tid sammen med Peter. Han elskede Peter og fortalte Peter en masse fortrolige ting. Han heppede på Peter, og han gav Peter ansvar. Han fortalte også Peter om alt det svære, om hans vrede mod dem, der lyver om, hvem Gud er, og hans frygt for døden.

Peter så, når Jesus var passioneret, glad, ked af det, bange, vred og fortvivlet. Jesus og Peter var bedste venner. Og det er det samme venskab, Jesus ønsker at have med dig.

Han ønsker at være din fortrolige – den, du ærligt kan fortælle, hvordan du har det. Ham, du kan grine med og opleve store ting med. Ham, der altid har din ryg og aldrig lader dig i stikken.

Han elsker dig ubetinget, og han er altid villig til at tilgive dig. Han hepper på dig og har store planer i vente for dig – spørgsmålet er, om du vil være hans ven?

Og måske tænker du: “Og hvordan er man så ven med en, man ikke kan se? – Præcis ligesom med en ven, man kan se.” Selvom vi ikke kan se Jesus, så er han lige ved siden af os hele tiden.

Jesus er altid hos os, men der er tidspunkter i løbet af min dag, hvor jeg er mere bevidst om at være sammen med Jesus – tidspunkter, hvor jeg bevidst prioriterer at lave noget sammen med Jesus. For mig personligt så elsker jeg at... (fortæl lidt fra dit eget liv om, hvordan du er sammen med Gud).

Historien for i dag slutter her. Næste gang skal vi høre om en af Jesus’ mange andre venner. Men inden vi slutter, har jeg lyst til at give dig muligheden for at fortælle Jesus, at du også vil være hans ven. Det skal du selvfølgelig kun gøre, hvis du har lyst og er klar.

Anden søndag

Zakæus får besøg af Jesus

Kan det holde?

Børnene deles op, så der er 4-8 på hvert hold. Hvert hold får en god håndfuld spaghetti (lange og tørre) og en håndfuld små skumfiduser. De får også et Kinderæg uden chokolade (kun ægget). Nu gælder det om, at hvert hold får bygget et træ ud af spaghettierne og skumfiduserne.

Det gælder om at bygge det højeste træ, men ægget SKAL kunne sidde i træet uden, at træet knækker. Alle hold får 10 min. – brug evt. visuelt stopur.

Udfordringen er, om træet er stærkt nok til at holde ægget.

Formålet med legen er, at nogle gange knækker spaghettierne, men så må man prøve igen. Sådan er det også med vores venskab til Jesus. Nogle gange er vi en dårlig ven over for Jesus, nogle gange trækker vi os væk fra Jesus. Men Jesus tilgiver os altid. Så selvom vores relation til Jesus nogle gange knækker, kan den altid genoprettes igen.

EXPLORE

Zakæus får besøg af Jesus

Dagens tekst finder du i Luk. 19:1-10

Prædiken finder du på næste side.

PRÆDIKEN

Tilgivelse

Det sker, at vi kommer til at gøre noget forkert, der gør andre kede af det, eller noget, der skaber afstand mellem os og Gud. Det er umuligt altid at gøre det rigtige, det var jo netop derfor, Jesus måtte dø for vores skyld.

Det vigtige er, hvordan vi håndterer det at have gjort noget forkert.

I Bibelen står der, at vi må bekende, altså at vi må indrømme, at vi har gjort noget forkert, og derefter sige undskyld – ligesom Zakæus gjorde, da han mødte Jesus.

Find papir og blyant frem. Tænk over, om du i den seneste tid har gjort noget, der ikke var helt okay. Skriv det nu ned på et stykke papir.

Når alle er færdige, folder I papiret sammen, så ingen kan se, hvad der står. Herefter smider I det i en balje vand. Ligesom teksten på dit papir nu er opløst, på samme måde har Gud tilgivet dig for det, du måtte have gjort forkert, for sådan er Gud. Han tilgiver altid, for hans venskab med dig betyder meget for ham.

BØN

Zakæus får besøg af Jesus

Hvad er de mest specielle navne, I kender eller har hørt om? Jeg har læst, at man kan hedde noget så skørt som Amen, Piphat eller Badr. I Israel, der hvor Jesus levede, hed de også alle mulige mærkelige navne – i hvert fald for os danskere. I dag skal vi høre om en mand, som hed Zakæus.

Zakæus var ikke så høj, til gengæld var han meget rig. Han arbejdede som tolder, dvs. at hans job var at indkræve penge fra folk. I dag sker det helt automatisk – men dengang for mange år siden var det altså Zakæus og de andre tolderes job at gå fra hus til hus og indkræve pengene.

Mange af tolderne havde desværre tendens til at bede om flere penge, end de reelt skulle, og de ekstra penge, som de fik, røg direkte ned i deres egen lomme. Zakæus var overtolder og var derfor meget rig, men også meget hadet. Zakæus var sådan en, man bare ikke ville være venner med, ikke engang sød og høflig over for. Han var sikkert nærig, fuld af løgn og ikke til at stole på. Han snød og tænkte altid på sig selv først.

En dag kom Jesus gående gennem den by, Zakæus boede i. Mennesker flokkedes omkring ham – de måtte se, om alt det, de havde hørt, virkelig passede. Zakæus havde også i smug hørt en masse om Jesus, og noget inde i ham var nysgerrigt for at se, om det virkelig kunne passe, alt det han havde hørt.

Zakæus regnede hurtigt ud, at eftersom han ikke var særlig høj, og nu hvor der var så mange mennesker, så ville han aldrig få et glimt af Jesus. Hver gang han prøvede at komme tæt på, blev han skubbet væk. Ingen havde lyst til at hjælpe ham, men Zakæus var en snu mand med mange gode idéer.

Zakæus løb i forvejen, fandt et træ ved vejen og kravlede op i trækronen. Nu var hans plan bare at vente, til Jesus kom gående forbi lige neden under ham.

Nu nærmede Jesus sig, Zakæus kunne ane ham ude i horisonten. Han sad helt stille og bare ventede. Mon du kan sidde helt stille, ligesom Zakæus, uden at bevæge dig?

Jesus kom nærmere og nærmere, og da han var lige under træet, stoppede han op, kiggede op og fandt Zakæus der mellem alle bladene. Jesus smilede nok som den eneste til Zakæus. Han bad Zakæus klatre ned fra træet og sagde til ham: "Gud vil, at jeg skal besøge dig i dag."

Øj, Zakæus blev glad, men alle de mennesker, der stod omkring ham, blev vrede og forargede. De mente ikke, at Zakæus fortjente Jesus' venlighed efter alt det onde, han havde gjort.

Den dag spiste Jesus mad med Zakæus, og de snakkede sammen og hyggede sig. Samværet med Jesus ændrede noget i Zakæus. Zakæus forstod pludselig, at han havde snydt mennesker og behandlet dem dårligt. Han havde været for optaget af sig selv, og at det ikke var okay.

Jesus skældte ikke Zakæus ud, og Jesus blev ikke vred. Det gjorde noget ved Zakæus at være helt tæt på Jesus, at se ind i hans kærlige og milde øjne fyldt med omsorg, tålmodighed og kærlighed.

Zakæus besluttede at rydde op i alt det snavs, han havde lavet. Han betalte mennesker tilbage, hvad han havde snydt dem for, og han sagde undskyld til dem, han havde gjort kede af det.

Fra den dag øvede Zakæus sig i at gøre det rigtige, fordi han og Jesus var blevet gode venner. Zakæus forstod, at Jesus ikke bare var hvem som helst, men at han var verdens konge. Derfor vidste Zakæus, at det handlede om mere end bare at gøre det rigtige – det handlede om et livslangt venskab med Jesus.

Ligesom Zakæus kunne invitere Jesus på mad, kan vi også invitere Gud med i vores hverdag, f.eks. i en leg – også selvom vi ikke kan se ham. Jesus vil så gerne være sammen med dig, og han vil gerne, at du ligesom Zakæus skal føle dig set, hørt og elsket.

Du kan prøve at invitere Gud med i det, du elsker at lave. Inviter ham med ud og spille bold – snak med Gud, mens du øver skud, og fortæl ham, hvilke spark du øver dig på for tiden.

Du kan også invitere ham med ind og lege med dukker, bygge en hule eller noget helt andet. I kan også se en film sammen, og så kan du viske til Jesus, hvorfor du kan lide lige netop den film, hvilken følelse den skaber hos dig, og hvad du synes er uretfærdigt og tarveligt i filmen.

Det er med Jesus som med alle andre venskaber, at hvis vi ønsker at blive gode venner, så er man nødt til at bruge tid sammen, så man kan lære hinanden at kende. Jesus kender dig, uanset om du bruger tid med ham eller ej, men han ønsker, at du også skal kende ham.

Så tag Jesus med i en leg i dag – prøv at se, om du kan blive klogere på, hvad Jesus kan lide eller ikke lide. En gang imellem kommer vi til at opføre os som en dårlig ven og gør ting, som ikke stemmer overens med Guds hjerte, og så må vi ligesom Zakæus sige undskyld til Jesus.

Tredje søndag

Samuel hører Gud tale

Gæt en lyd

Før I går i gang, skal I lave 20 sedler med nogle lyde på, f.eks. tog, en bid af et æble, trommer, en dør der knirker, en der spiser en kiks, en lastbil der bakker, knallert, kamera der tager et billede, ambulance, æsel, WC der skyller ud, høne, ugle, støvsuger, en and der rapper, et ur der tikker, en gris der offer, en der pudser næse, en telefon der ringer, banjo el.

Sedlerne kommer ned i en pose, og børnene skiftes til at komme frem og trække en seddel og sige lyden, hvor de andre børn skal gætte lyden. Det gælder om at få så mange point som muligt. Man kan evt. dele op i to hold og lave det til en konkurrence. Legen slutter, når der ikke er flere sedler.

Formålet med legen er, at det kan være svært at genkende en lyd, også de lyde, som vi måske hører ret ofte. Nu skal vi høre om en, som også hørte en lyd eller rettere en stemme, som også var svær at genkende.

EXPLORE

Samuel hører Gud tale

Dagens tekst finder du i 1. Sam. 1-3

Prædiken finder du på næste side.

PRAEDIKEN

Snak & Grib

Husk at italesætte, at vi sammen øver os i at snakke med Gud og høre Guds stemme. Selv voksne kan nogle gange have svært ved at høre, hvad Gud siger. Men jo mere vi øver os, jo nemmere bliver det.

“Fortæl Gud, hvad der kan gøre dig glad.”

“Fortæl Gud, hvilken leg du leger i frikvartererne for tiden.”

“Fortæl Gud om en gang, hvor du tror, du måske hørte, mærkede eller så noget, som var fra ham.”

“Fortæl Gud om noget, du godt kunne tænke dig at opleve sammen med ham.”

“Lyt til Gud og spørg: Hvis han skulle beskrive dig med ét ord, hvilket ord ville det så være?” (lyt og mærk efter)

“Giv plads til, at børnene kan dele det, de måske oplevede, at Gud mindede dem om, enten i plenum eller til en voksen bagefter.”

Den voksne afslutter med en kort bøn (maks. 3 sætninger).

BØN

Samuel hører Gud tale

Historien, vi skal dykke ned i, er en historie fra Det Gamle Testamente. Det betyder, at det er en historie, som fandt sted længe før Jesus blev født på jorden. Men alligevel handler historien om Samuels venskab med Jesus.

Hannah og Elkana var gift. Elkana elskede Hannah meget højt, men Hannah var alligevel ofte ked af det. Hannah kunne nemlig ikke få børn. En dag gik Hannah op til templet. Udenfor sad præsten Eli. Hannah græd, mens hun bad til Gud. Hun bad Gud om at få en søn, og hun gav Gud følgende løfte: Giver du mig en søn, giver jeg ham tilbage til dig.

Mon du ligesom Hannah har prøvet at ønske dig noget helt brændende? Måske du har sagt: "Hvis bare jeg må være oppe én time mere, så skal jeg nok... eller hvis jeg må få den af dig, så vil jeg være din bedste ven."

Det gik sådan, at Hannah fødte en lille dreng. Hun passede ham og elskede ham. Men Hannah holdt sit løfte til Gud. Da Samuel ikke længere blev ammet, afleverede Hannah Samuel i templet hos Eli. Hannah ønskede for Samuel, at han skulle vokse op og kende Gud, at Samuel skulle tjene Gud. Samuel kom i lære hos Eli. Eli var præst og havde selv et par sønner. Dengang var det sådan, at præstens sønner også en dag skulle være præster. Men Elis sønner opførte sig ikke pænt. De tog ting, der ikke var deres, og de opførte sig tarveligt over for andre. Men sådan var Samuel ikke.

Om Samuel står der: Samuel tjente Herren, selvom han endnu kun var et barn. Samuel voksede op og var vellidt af både Gud og mennesker. Samuel troede på Gud, og han gjorde sit bedste for altid at gøre det rigtige.

En nat, da både Eli og Samuel sov, skete der noget mærkeligt. Pludselig vågnede Samuel, nogen kaldte på ham. Eli var blevet både gammel og blind, så Samuel var vant til at hjælpe Eli. Samuel skyndte sig ind til Eli og spurgte, hvad han kunne hjælpe med. Eli vågnede helt søvnig og forvirret. Han havde ikke kaldt på Samuel. Samuel gik tilbage i seng, og det samme skete en gang mere. Mærkeligt, Samuel hørte nogen kalde, men det var ikke Eli. Samuel gik tilbage i seng, og da det skete tredje gang, gik det op for Eli, at det var Gud, der kaldte på Samuel.

Samuel havde aldrig hørt Guds stemme før, derfor genkendte han den ikke. Eli sagde til Samuel: "Næste gang du hører stemmen, så svar: 'Ja Gud, din tjener lytter' – og så lyt." Og tænk sig, Gud begyndte at fortælle Samuel nogle ret vilde ting, ting som ingen andre end Gud vidste. Med tiden blev Samuel rigtig god til at genkende Guds stemme, og Gud fortalte ham så mange ting, at man kaldte Samuel for en stor profet, altså en der hører fra Gud og fortæller det videre. Samuel fortalte alt, hvad Gud havde sagt til Eli.

Måske har du ligesom Samuel også troet på Gud hele dit liv. Måske troede din mor og far på Gud allerede inden du blev født og tog dig med i kirke, allerede da du var helt lille. Men måske har du ligesom Samuel svært ved at genkende Guds stemme.

(Fortæl her et kort eksempel fra dit eget liv om det at lære Guds stemme at kende).

Noget af det, der er særlig fantastisk ved denne historie, er først og fremmest, at Gud taler til et barn – det synes jeg er helt vildt sejt! Noget andet jeg elsker er, at jeg kan genkende lidt af mig selv i Samuel.

Samuel kendte godt Gud, men det betød ikke, at han ikke kunne komme i tvivl om, det virkelig var Gud, der talte. Historien minder os om, at for at lære Guds stemme at kende, må vi øve os, ligesom med alt andet vi skal lære.

Vi må gøre det igen og igen, og over tid bliver det nemmere og nemmere. At tro på Gud er at have en dyb tillid – “jeg ved, at jeg ved det”. Samtidig ønsker Jesus at være vores ven, og det venskab bliver stærkere, jo mere vi er sammen med ham. Når vi taler til ham, når vi er stille og lytter til ham, når vi læser i Bibelen eller gør noget, vi kan mærke stemmer overens med hans hjerte, som f.eks. at smile til en, der ser trist ud, tømme opvaskeren, selvom det ikke er din tur, eller når vi inviterer en anden med i legen.

Min opfordring er, at I ligesom mig øver jer i at genkende Jesus' stemme.

Fjerde søndag

Paulus møder Jesus

Legen du elsker at hade

Alle børn deles ind på 2 hold. Alle får et skilt med et hade- og elske-emojis på hver sin side. Alle børn svarer individuelt, så man behøver ikke være enig med resten af sit hold.

Et barn inviteres op, og den voksne siger: "Elsker eller hader Valdemar at spille fodbold?" Valdemar vender ryggen til, mens de andre vælger deres svar. Når alle har svaret, vender Valdemar sig om og viser det rigtige svar. Det hold, der har flest rigtige svar, får pointet. Et nyt barn kommer op, og sådan fortsætter legen.

Forslag til spørgsmål

Fodbold, violinspil, at tage et bad, at lave mad, dansk i skolen, at have nederdel på, at flyve i flyvemaskine, broccoli, ost, at være på stranden, at fiske, peanutbutter (eller jordnøddesmør), at shoppe tøj, at tegne, at køre på bilferie, at stå på skøjter, at være på en scene, at sove længe osv. Find selv på flere.

Materialet finder du ved at scanne QR-koden

EXPLORE

Paulus møder Jesus

Dagens tekst finder du i ApG. 9:1-25

Prædiken finder du på næste side.

PRAEDIKEN

Popcornbønner

Fortæl, at I nu skal bede sammen. Start med at være stille, og lad derefter en voksen begynde.

I dag er der fokus på taknemmelighed. Skiftes til at takke Gud. Det kan være: tak fordi du vil være vores ven, tak fordi vi kan fortælle dig alt, eller tak fordi du lytter, når vi beder.

Man må gerne bede flere gange. Tanken er at skabe rum for små, korte bønner, som popper ind imellem hinanden – ligesom popcorn.

Fortæl, at hvis man kommer til at starte samtidig med en anden, er det helt okay. Så venter man bare og prøver igen. Ingen griner.

BØN

Paulus møder Jesus

Dagens historie handler om at være ven med Jesus, selvom det undervejs kan være ganske svært at få øje på.

Paulus levede på samme tid som Jesus, men Paulus havde aldrig mødt Jesus. Paulus havde til gengæld hørt en masse om Jesus, og han brød sig ikke om det, han hørte. Paulus var enormt klog og kendte den jødiske lov til punkt og prikke. Paulus havde hørt, at Jesus kaldte sig selv for Guds søn, at han gjorde mirakler, og at han nogle gange gjorde ting, som jøderne mente var forkerte i forhold til Det Gamle Testamente. Paulus var overbevist om, at Jesus var en fupmager. Han kunne ikke fordrage Jesus, og han kunne heller ikke udstå de kristne. Derfor så han det som sin opgave at forfølge de kristne og om nødvendigt slå dem ihjel.

På dette tidspunkt levede Jesus ikke længere på jorden, men Paulus hadede stadig alle de kristne, som troede på Jesus. Paulus var fuld af raseri. Han var så vred, at han næsten ikke kunne være i sig selv. Han var på vej til byen Damaskus, fordi han ville have de jødiske ledere til at fængsle og straffe nogle af de mennesker, som troede på Jesus.

Pludselig skete der noget mærkeligt. Et stort lysglimt fra himlen blændede ham, og han faldt til jorden. Paulus kunne intet se på grund af det stærke lys, men så hørte han en stemme sige: "Hvorfor forfølger du mig?"

Paulus spurgte, hvem der talte, og Jesus svarede: "Jeg er Jesus, ham du forfølger."

På dette tidspunkt var Jesus jo allerede blevet korsfæstet, genopstået og steget op til himlen, så Jesus stod ikke fysisk foran Paulus. Paulus oplevede det som et syn – en slags vågen drøm. Jesus bad Paulus rejse sig og fortsætte sin rejse. Da lyset forsvandt, kunne Paulus stadig ikke se. Han var blevet blind.

Lyder det som et fedt venskab?

Det kan se ud som om, at Jesus straffede Paulus, men sandheden var, at Jesus elskede ham – også selvom Paulus hadede ham. Samtidig med at Jesus mødte Paulus, talte Jesus også til en anden mand i en anden by, nemlig en af sine mange disciple, Ananias.

Jesus gav Ananias en adresse og bad ham tage hen og bede for Paulus og fortælle ham om Jesus. Ananias havde hørt om Paulus og var bange for, hvad han kunne finde på. Men Ananias havde tillid til Jesus og gjorde, som han blev bedt om. Pyha, det må have krævet en stor portion mod og tro!

Da Ananias mødte Paulus, bad han for ham, og Jesus helbredte Paulus.

Paulus kom til tro på Jesus og blev døbt.

Herfra gik det stærkt. Alt hadet i Paulus blev forvandlet til kærlighed. Ingen andre end Jesus kunne have overbevist Paulus om, at Jesus virkelig var Guds søn. Pludselig forstod Paulus det hele, og hans venskab med Jesus blev stærkt.

Paulus blev en discipel, som fortalte både jøder, grækere og hedninger om Jesus. Han rejste rundt til kirker og opmuntrede de kristne til at leve i tro og holde sig tæt til Jesus. Han skrev mange af bøgerne i Det Nye Testamente i Bibelen.

Paulus kom til at elske Jesus mere end nogen anden, men det var ikke uden omkostninger. Ligesom han selv tidligere havde forfulgt de kristne, blev han nu selv forfulgt. Han var på flugt flere gange, sad i fængsel og endte til sidst med at blive slået ihjel på grund af sin tro. Men Paulus så sig aldrig tilbage. Han vidste, at hans venskab med Jesus var vigtigere end noget andet, og han brugte sit liv på at give andre mennesker samme mulighed for at få et tæt og personligt forhold til Jesus.

Det er aldrig for sent at vælge at tro på Jesus.

Det er aldrig for sent at blive ven med Jesus. Paulus vidste meget om Jesus, men det var først, da han mødte ham, at troen blev virkelig for ham.

Vi kan også vide en masse om Jesus, men ligesom Paulus må vi også møde ham personligt. Vi må mærke, fornemme og erfare, at han er til stede i vores liv. For vi vil alle komme i tvivl indimellem. Det er uundgåeligt. Men ligesom for Paulus er det kun Jesus selv, der virkelig kan vise os, hvem han er. Derfor må vi turde tro og turde gå på opdagelse i troen.

Vi har valgt at bruge navnet Paulus (Paulus hed Saulus inden sit møde med Jesus) hele vejen igennem historien for at undgå forvirring og holde fokus på det vigtigste, nemlig venskabet mellem Paulus og Jesus.

Jesus møder mennesker

Formål

Vi skal se nærmere på, hvordan Jesus møder mennesker, særligt hvordan han møder udsatte og sårbare mennesker. Temaet skal på den ene side være med til at vise os Jesu omsorg for mennesker, og på den anden side være til inspiration og opmuntring til, hvordan vi med Guds kærlighed kan række ud.

Måden hvorpå Jesus møder mennesker, viser os også en hel del om, hvordan Guds rige fungerer. Guds riges principper vender ofte op og ned på vores verdens kultur. Jesus tydeliggør at alle mennesker har lige stor værdi, og at intet menneske er hævet over andre. Vi kommer også til at se nærmere på hvordan Jesus regerer på uretfærdighed, synd og selvophøjelse.

Undertemaer vi kommer omkring:

1. **Søndag:** *Lignelsen om fåret der er blevet væk*
2. **Søndag:** *Lignelsen om den fortabte søn*
3. **Søndag:** *Jesus møder kvinden som alle fordømte*
4. **Søndag:** *Jesus rydder op i templet*

fidslinje

Hvem er Gud?

Tros-
helte der
fejlede

Tro og tillid

Ude af
kurs

Guds store
plan

Ven med
Jesus

Jesus
møder men-
nesker

Jesus kan
alt

Jesus er
konge

Helligånden

Mens vi
venter

Første søndag

Lignelsen om fåret der er blevet væk

Kims leg

Del børnegruppen ind i 2 hold eller hold af ca. 10 børn.

Hvert hold får en kasse med et viskestykke hen over. De skal nu finde 20 ting, som skal bruges til Kims-leg. Når holdet har fundet sine 20 ting, bytter man kasse med det andet hold. Hvert hold har en voksen, som styrer legen.

De voksne lægger de 20 ting op med et viskestykke over. Herefter får holdet 30 sekunder til at se tingene, hvorefter de dækkes til. Holdet skal nu ved fælles hjælp huske alle 20 ting.

Der kan spilles et par runder mere, hvis man har tid til det, hvor man fjerner en eller flere ting, og så er deres opgave at finde den eller de ting, som mangler.

Formålet med legen er at erfare, at alle tingene er vigtige, for at kunne løse opgaven. At vi både må have øje for helheden og den enkelte.

EXPLORE

Lignelsen om fåret der er blevet væk

Dagens tekst finder du i Luk. 15:1-7

Prædiken finder du på næste side.

PRÆDIKEN

Bed for en ven

Alle børn får et papirhjerter i hånden, hvor de skriver deres eget navn. Først takker vi Gud for, at vi hører til hans flok, og at han ser hver enkelt af os som et meget vigtigt og værdifuldt menneske.

Herefter vender de hjertet om og skriver på bagsiden et navn, på en, de kender, som er blevet væk fra Jesus. Det kan være en klassekammerat, der ikke tror på Jesus, eller en onkel der ikke kommer i kirke så ofte osv. Når alle har skrevet et navn på hjertet, beder den voksne en kort bøn for alle de navne, der står på hjerterne og herefter får alle børn mulighed for at bede til Jesus inden i dem selv, for den person, de har skrevet på hjertet.

BØN

Lignelsen om fåret der er blevet væk

Mon I nogen sinde har været ude på en bondegård, hvor de havde masser af køer eller grise? Det kan også være, at I er kørt forbi en mark fyldt med får? I gamle, gamle, gamle dage var der mange mennesker, der arbejdede som fårehyrder. Deres opgave var, at de hver morgen skulle guide alle fårene ud på græs, beskytte dem mod farlige dyr og guide dem hjem igen, når solen gik ned. Nogle gange var de nødt til at gå langt for at finde friskt græs eller vand. Men fårene var vigtige, for mennesker levede nemlig af at spise eller sælge fårekød.

I dag skal I høre en historie, som blev fortalt for første gang for omkring 2000 år siden. Ham der fortalte historien, var Jesus. Denne dag stod solen højt på himlen, mennesker asede og masede for at møde Jesus. Nogen troede på ham og alt det, han fortalte, andre gjorde slet ikke og mente, at han løj. En hel masse andre vidste ikke, hvad de skulle tro, men de var nysgerrige. Der stod en masse mennesker omkring Jesus, mennesker, der blev omtalt som samfundets udstødte. Der var både skatteopkrævere, hjemløse, fattige og tyve. Præsterne begyndte at hviske højlydt "Hvorfor bruger Jesus tid på dem? De er ingenting værd! De er ulækre og fulde af løgn". Flere og flere begyndte at hviske "Hvis han virkelig er Guds Søn, hvordan kan han så retfærdiggøre, at han omgiver sig med syndere?" "Han spiser sågar med dem!" "Måske er det, fordi han selv er en bedrager?" Jesus vidste, hvad præsterne snakkede om, så han begyndte at fortælle dem denne historie.

Der var engang en fårehyrde, han havde 100 får. Ikke 99 får heller ikke 101 får, men præcis 100 får! Hver morgen skulle han guide sine får ud på markerne, så de kunne spise sig mætte. Vejen var lang og til tider farlig. De vilde dyr fulgte ham nøje, og de ventede på et gyldent øjeblik, hvor de kunne angribe og snuppe sig et får. Med jævne mellemrum talte han sine får for at sikre, at han havde alle 100 får med. Men da han sidst på eftermiddagen, kort før de skulle vende hjemad, talte sin får, var der kun 99 får. Han talte igen og igen, han måtte have overset et. Men nej, der var kun 99 får. Ét får var enten løbet væk eller blevet spist af et rovdyr. Hvad skulle han gøre? Gik han ud for at lede efter det ene får, kunne han risikere at miste alle de andre, men tog han de 99 andre hjem, ville han måske aldrig finde det sidste får? Hvad ville I have gjort? Det var ikke et nemt dilemma. Jesus fortalte videre, og han sagde, "lader fårehyrden så ikke de 99 blive på græsgangene, mens han går ud og leder efter det, der er blevet væk, indtil han finder det? Og når han finder det, lægger han det på sine skuldre og bærer det hjem med glæde".

Jesus fortalte denne historie for at gøre det helt tydeligt for os, at ligesom en hyrde holder af alle sine får, elsker Jesus også ALLE mennesker. ALLE mennesker er værdifulde for ham, og han stopper aldrig med at lede efter os, hvis vi bliver væk. For det sker nogle gange, at vi ligesom fåret kommer væk fra Jesus. At vi glemmer ham eller bliver alt for optaget af os selv og det vi gerne selv vil.

Jesus vil at vi skal vide, at vi er vigtige for ham, men han vil også at vi skal vide, at han elsker alle lige højt, også den hjemløse, der ikke har et sted at sove; ham, der drikker for mange øl; dem der ikke har penge nok til mad; de kriminelle; hende, der mobber andre eller ham, der lyver. Når vi er ven med Jesus, så beder han os om at elske ALLE, også dem, der kan være svære at elske. Jesus siger, at det vigtigste bud i Bibelen er, at vi elsker Gud af hele vores hjerte, men der er et andet bud der, er lige så vigtigt, og det er, at vi skal elske andre som os selv. Det er måske en af de sværeste opgaver, Jesus giver os, men vi skal heldigvis ikke gøre det alene. Jesus vil gerne hjælpe os med at elske andre, men vi bliver nødt til at se os omkring og se mennesker, som Jesus ser dem, nemlig med kærlighed og omsorg.

Så prøv i løbet af den næste uge at lægge mærke til, om du kommer forbi nogen, der på en særlig måde godt kunne have brug for at mærke, at Jesus også elsker dem, og lyt så til Jesus. Måske Jesus minder dig om at købe noget mad til en fattig, smile til en hjemløs, bede for en syg eller lege med ham/hende, som ingen gider lege med.

Anden søndag

Lignelsen om den fortabte søn

Hvem af jer ... ?

Lav en explore hvor et søskendepar/bedste venner sidder med ryggen til hinanden. De får begge en af deres egen sko og en af den andens sko. Du stiller nogle spørgsmål (find gerne selv på nogen):

- Hvem af jer har mest temperament?
- Hvem af jer bruger flest penge?
- Hvem er jer er bedst til at hjælpe til derhjemme?
- Hvem af jer er sjovest?
- Hvem af jer ser mest på skærm?
- Hvem af jer går til flest fritidsinteresser?
- Hvem går oftest i bad?
- Hvem spiser mest slik?
- Hvem laver oftest noget, man får skældud for?
- Hvem larmer mest?
- Hvis værelse er oftest ryddet op?

Den, de mener spørgsmålet passer på, er dens sko, som de så skal række op i vejret, uden at kunne se den andens svar. Det sjove bliver at se dem røbe "sandheder" om sig selv og den anden. Formålet er, at de formentlig er lige så forskellige som de her to brødre i historien.

EXPLORE

Lignelsen om den fortabte søn

Dagens tekst finder du i Luk. 15:11-32

Prædiken finder du på næste side.

PRAEDIKEN

Bøn med fagter

Det du siger

*"Hej far!
Tak
fordi du altid elsker mig
lige meget
om jeg rammer lidt forkert
eller meget forkert.
Tilgiv mig
og hjælp mig
til at gøre det rigtige.
Hjælp mig
til at se
andre med milde øjne.
Amen."*

Fagter

lav en halvcirkel med armen hen over hoved
fold hænderne
form et stort hjerte med armene
tegn en vandret streg med hænderne ud fra brystet
vis en lille afstand
vis en stor afstand
hånden på brystet
vis håndflader
2 x thumbs up
vis håndflader
peg på øjnene
læg hænderne under hagen og se artig ud
klask hænderne sammen

BØN

Lignelsen om den fortabte søn

Der var engang to brødre, de var begge voksne, men de boede stadig hjemme hos deres far. Faren var rig, han boede i et stort hus, havde mange tjenere og ejede en masse ting. Han manglede ingenting. Men han var også en arbejdsom mand, han var sparsommelig og fornuftig. Han sørgede for at have en del på sin opsparing, så han var sikret mod hårde tider. De to brødre var meget forskellige, sådan som søskende oftest er.

Som sagt var de her brødre meget forskellige. En dag valgte den ene bror, at han gerne ville ud og opleve verden. Det var for så vidt fint nok, men han havde ingen penge at rejse for. Han gik til sin far og forlangte at få et forskud på sin arv. Faren gav modvilligt sønnen det, der en dag skulle blive hans. Sønnen pakkede sine ting, og rejste ud i verden. Han brugte pengene hurtigere end en snurretop kunne spinne.

Han købte det dyreste af det dyreste. Han brugte mange penge på sig selv, og betalte måske for sine venners mad og drikke, når de var ude og spise. Han levede i sus og dus. Men han brugte også sine penge på dumme ting eller ting, han bagefter fortrød at have købt. Men pludselig en dag slap pengene op, alle pengene. Han kunne ikke betale sine regninger. Han blev smidt ud af kroen, som han boede på, og måtte sælge alle sine ting. Hans venner gad ham ikke længere, nu, hvor han ikke havde flere penge. Og selv om han havde betalt for mange af sine venner, var der ingen af dem, der ville betale for ham. Alle forlod ham. Han måtte tage et dårlig betalt job i en svinestald. Hans tøj var slidt og hullet, han lugtede af gris og havde ingen venner. Ofte havde han ikke engang råd til mad. Hans liv var ikke længere luksuriøst. Tiden gik, og han blev mere og mere trist.

Han turde ikke tage hjem til sin far. Han vidste, at han havde ødslet med hans penge, at han havde været egoistisk og egenrådig. Han havde slet ikke tænkt på dem derhjemme imens han nød livet og han havde været helt ligeglad med, at hans far havde haft brug for ham på gården. Men en dag blev det hele for meget. Alt så sort og trist ud. Med frygt og følelsen af skam begav han sig hjem. Han ville spørge sin far, om han måtte få et job på gården. Han vidste godt, at hans far ikke skyldte ham noget. Han vidste, at han havde svigtet sin far, og at han havde misbrugt hans tillid.

Ude i horisonten fik hans far øje på ham. Faren blev så vred "hvor vover han at komme tilbage, efter at have brugt alle mine penge?". Faren var rasende. Eller hov, vent... Nej det faktisk ikke rigtigt. I det øjeblik han så sin søn, græd han af glæde. Han løb ham i møde, krammede ham og holdt ham tæt. Selvom han havde opført sig egoistisk og tarveligt, og selv om han havde svigtet sin far, så var kærligheden stærkere end nogensinde. Faren sendte en tjener ud for at købe nyt tøj til ham. Han gjorde et bad klar og sørgede for, at han blev vasket med de skønneste sæber. Han gav ham parfume og nye sko. Faren inviterede hele landsbyen til fest. Han brugte sin opsparing på mad, drikkevarer, musik og pynt.

Han slagtede sit bedste dyr, lavede de dejligste retter mad og købte den dyreste vin. Nu brugte faren alle sine penge på at fejre den søn, der havde svigtet ham. Faren var generøs, han gav sin søn meget mere, end han fortjente. Han gav ham alt det bedste, han havde. Faren holdt intet tilbage. Han var god mod sin søn, han var god mod alle gæsterne, som kom fra nær og fjern. Han brugte sine penge på andre. Han var også generøs med ros og anerkendelse, hele aftenen pralede han over for alle gæsterne over, hvor fantastisk hans søn var.

Faren løj ikke, rigtig nok var hans søn også fuld af fejl, men når faren talte om ham, talte han ud af kærlighed, omsorg og med en enorm varme. Jesus fortalte os historien, dengang han levede her på jorden. Han fortalte os den, for at vi skulle forstå, at det er en generøs Gud, en generøs Far, vi har. Han elsker os ubetinget, og han ønsker at give os det bedste, han har. Vi tror på en Gud, der ser det bedste i os, og som giver os bedre gaver, end vi kan forestille os. Den vildeste gave, han giver os, er sin ubetingede kærlighed. Ligesom vi har en generøs Gud, der elsker os, så ønsker han også, at vi skal ligne ham og være generøse i vores kærlighed til andre.

Tredje søndag

Jesus møder kvinden som alle fordømte

Skyd på mål

- NERF gun (1-2 stk.)
- Målskive (1-2 stk.)
- Tape (til at illustrere hvor man skal skyde fra)

Lav en bane på 3-5 m. I den ene ende sætter du målskiven, i den anden en tape linje, som illustrerer, hvorfra de skal skyde. Alle børnene står på en række bag tape linjen og skal nu forsøge at ramme midten af målskiven. Har I to sæt skyderedskaber, kan I med fordel lave to skydebaner. Det første barn i rækken får en NERF gun og får 2 forsøg til at ramme plet. Legen fortsætter, indtil alle har været igennem.

Formålet med legen er at illustrere, at selv om det lykkes for nogen at komme ganske tæt på midten af målskiven, så har de stadig ramt ved siden af.

EXPLORE

Jesus møder kvinden som alle fordømte

Dagens tekst finder du i Joh. 8:1-11

Prædiken finder du på næste side.

PRAEDIKEN

At lægge stenen fra sig

Det skal du bruge

- Små sten (en til hvert barn)

Alle børn får en sten i hånden. Bed børnene om at fokusere på stenen. Sig til børnene: Hold stenen i hånden. Mærk den med fingrene. Den er hård og lidt tung. Stenen minder os om, at vi nogle gange kan komme til at gøre hinanden ondt. Det kan være med ord, med handlinger eller med tanker. Alle mennesker laver fejl. Det gør børn. Det gør voksne. Det ved Jesus godt.

“Da Jesus stod sammen med kvinden fra historien så valgte han tilgivelse, han valgte kærlighed”

Tænk på en person, som I måske har svært ved at tilgive, nogen som måske har gjort noget forkert? Og hvor du måske har lyst til, at de skal blive straffet for det forkerte, som de måske har gjort. Måske har de drillet, slået, sagt nogle grimme eller onde ting? Om lidt må I én ad gangen gå hen og lægge jeres sten i bunken.

I lægger stenen forsigtigt. I kaster den ikke. For Jesus kaster ikke sten.

Når I lægger stenen, gør I det samme, som Jesus gjorde. Når du lægger stenen, kan du stille sig inde i dig selv:

“Jesus, jeg vælger kærlighed.”

Slut af med en fælles bøn: Jesus, se alle vores sten. Vi lægger dem fra os, fordi vi ikke vil være hårde ved hinanden. Hjælp os til at sige undskyld, tilgive hinanden og blive ved med at prøve at gøre det rigtige selvom det nogle gange er rigtig svært. Amen.

BØN

Jesus møder kvinden som alle fordømte

Jeg har sådan glædet mig til at skulle fortælle jer det, jeg nu skal fortælle. For i går hørte jeg noget, som var helt vildt. Der var en dame som var gået ind i et supermarked. Hun gik og kiggede på en masse forskellige varer. Pludselig, mens ingen så det, tog hun et glas med nutella og gemte det inde under sin jakke. Hun kiggede lidt videre, inden hun bevægede sig over mod døren. Og ved I, hvad hun gjorde? Hun gik ud uden at betale for nutellaen! Hun tog den bare! Pludselig begyndte alarmen at ringe meget, meget højt, og en vagt kom løbende. Han fik stoppet hende. En anden mand kom nu derhen og sagde, at han havde set hende tage nutellaen, og alle begyndte at blande sig. Nogle mente, at hun skulle have en bøde, andre mente, at de skulle ringe efter politiet og nogle tredje mente at hun aldrig måtte komme i supermarkedet igen. Hvad ville du mon have gjort, hvis du stod i supermarkedet og så det hele?

Faktisk er det ikke noget, jeg har hørt. Det er en historie jeg selv har fundet på. Men historien minder om en barsk historie fra bibelen. Jesus sad sammen med en masse kloge mennesker. Pludselig kom en af dem slæbende med en ung kvinde. Han skubbede hende ind i midten, over mod Jesus. Kvinden græd og så bange ud. De havde fanget kvinden i at gøre noget forkert. Hun havde nemlig stjålet en anden kvindes mand. Alle de kloge mænd omkring Jesus kiggede på kvinden mens de rystede på hoved, de hviskede til hinanden og kiggede bebrejdende på hende. Nogle spyttede efter hende, andre mente hun skulle slås ihjel, for det, hun havde gjort, var forkert og utilgiveligt. En dristede sig til at spørge Jesus: "Kvinden her har ødelagt et ægteskab, hvilket man ikke må ifølge de 10 bud, hvad skal vi gøre ved hende?". Ifølge deres lov, skulle hun stenes. At stene nogen betyder at man kaster tunge sten efter vedkommende indtil de dør. Men hvad skulle Jesus gøre? Jesus kendte godt loven, Jesus mente bestemt også, at det var forkert at ødelægge andres ægteskab, men vi ved også at Jesus elsker ALLE mennesker.

Alle ventede i stilhed på Jesu svar, spændt på, hvordan han ville tackle denne situation. Jesus kiggede ned i jorden og begyndte at tegne i sandet med en pind. Efter lidt tid sagde han "okay, den af jer som er uden synd (dvs. en af jer der aldrig har gjort noget forkert), skal kaste den første sten". Jesus tegnede videre i sandet, og lige så stille begyndte alle de kloge mennesker at liste væk. De sagde ingen ting, de listede bare væk. Efter noget tid kiggede Jesus igen op, og han så på kvinden. Der var ikke andre tilbage. Jesus spurgte hende, hvor alle de vrede mænd var blevet af?

De vidste godt, at de også selv havde gjort ting, der var forkerte og ikke stemte overens med Guds hjerte. For der er ingen mennesker, der altid kan gøre det rigtige, vi vil før eller siden og endda mange gange komme til at træde ved siden af, komme til at gøre ting, vi godt ved, vi ikke må, eller som ikke er rigtige. Jesus kiggede på kvinden og sagde, "jeg fordømmer dig heller ikke", hvilket betyder "kommer heller ikke til at kaste sten på dig, jeg tilgiver dig, men fra nu af skal du forsøge at gøre det rigtige."

Jesus fortalte os denne historie, fordi han ønsker, at vi skal behandle hinanden ordentligt, med respekt og omsorg. Han beder os om at lade være med at være hårde over for hinanden. Der er ingen af os, der er uden fejl eller synd, og før eller siden får vi brug for Jesus tilgivelse. Nogle gange rammer vi kun lidt forkert, andre gange dummer vi os måske virkelig meget, men uanset så rammer vi ved siden af. Forkert er forkert, uanset om det er en lille løgn, vi siger for at undgå at få skældud, eller om vi fortæller noget usandt om andre. Så vi må passe på ikke at tænke om os selv, at vi er bedre end andre. Vi må bære over med hinanden, ligesom vi nogle gange får brug for, at andre bærer over med os. Jesus er ikke optaget af straf eller konsekvens, han er optaget af, at mennesker omvender sig. At omvende sig betyder, at man siger undskyld, at man bliver tilgivet og at man derfra gør det rigtige eller forsøger at gøre det rigtige. For ja, vi kommer til at lave fejl igen, men vi må aldrig stoppe med at forsøge at gøre det rigtige.

Jo mere vi snakker med Jesus, læser i Bibelen og mærker Jesus hjerte, jo nemmere bliver det for os at gøre det rigtige, for så hjælper han os. Følelsen af god eller dårlig samvittighed kan være en af de måder, Jesus taler til os på og hjælper os med at træffe de rigtige valg i forskellige situationer.

Fjerde søndag

Jesus rydder op i templet

Urimelige vilkår

Opdel i hold og lav konkurrencer, hvor de dyster mod hinanden. Vælg et hold, uden noget ved det, som du favoriserer.

Ideer til konkurrencer:

Snørebånds konkurrence, hvor det ene hold får en kortere snøre end de andre.

Kaste flest papir kugler i spand på 30 sekunder, hvor det ene holds spand står tættere på end de andres eller at de får lidt ekstra tid.

Byg det højeste tårn, hvert hold får en forskellig ting at bygge med f.eks. skumfiduser, terninger, bøger mm. og det sidste hold får f.eks. duplo klodser

Stafet, som hvert hold skal igennem. Se igennem fingrene med at dit "favorit" hold snyder eller lad dem undervejs springe noget af banen over.

Udråb dit "favorit" hold som vinder uanset hvor godt eller dårligt de har klaret sig. Forsøg ikke at vise alt for åbenlyst, at du har et "favorit" hold i starten, men lad det blive tydeligere hen mod slutningen.

Formålet er, at de erfarer at det faktisk er helt i orden at blive vred, hvis/når man oplever noget, der er uretfærdigt eller uetisk. Men at der kan være forskel på, hvordan den vrede kommer til udtryk. Vær opmærksom på at passe på de børn, hvor vreden kan være alt for svær at håndtere.

EXPLORE

Jesus rydder op i templet

Dagens tekst finder du i Joh. 2:13-25

Prædiken finder du på næste side.

PRÆDIKEN

Bøn for kirken

Gå i mindre grupper, hvor I beder for kirken, Guds hus.

Sæt jer i en rundkreds og tag hinanden i hænderne. En starter med at bede for kirken, at kirken må være som Gud havde tænkt den. Når vedkommende er færdig med at bede, giver han/hun den næste et klem, for derved at signalere at nu er det den næstes tur. Barnet bestemmer selv om vedkommende vil bede højt eller inde i sig selv.

I kan evt. inden tage en snak om, hvad Gud ønsker at bruge kirken til, nu hvor vi ved, at det i hvert fald ikke er hans ønske, at vi omdanner den til en markedsplads.

Lad alle i rundkredsen bede og afslut med et amen.

BØN

Jesus rydder op i templet

Vi har hørt forskellige historier om, hvordan Jesus møder mennesker, og Jesus mødte alle slags mennesker. Nogle gange kan man godt få indtrykket af, at Jesus elsker og rummer alle slags mennesker. Man kan få indtrykket af, at Jesus altid møder os mennesker med venlighed og overbærenhed og siger, "det forstår jeg godt, det er okay". Men i dag skal jeg fortælle jer en lidt anderledes historie.

Påsken nærmede sig, og Jesus var rejst til Jerusalem for at fejre højtiden. Jesus var ikke den eneste, der havde fået den idé, for hvert år i forbindelse med Påsken var Jerusalem fyldt til bristepunktet af mennesker. Det summede af liv alle steder. I Jerusalem var folk overvejende jøder af religion, det betød at de troede på den samme Gud som os, men ikke troede på Jesus som Guds søn. Jødernes kirke hed et tempel, og i Jerusalem var der et stort tempel. Mennesker kom til templet for at bede til Gud, nogle gange i form af bønner, andre gange med sang og andre gange ved at offerdyr eller ved at betale med mønter og korn. Så templet var altså en kirke, et sted, de troende mødtes og havde fællesskab med Gud og med hinanden. Men når det var Påske, så udnyttede man, at der var mange mennesker i byen. Tempelpladsen var fyldt med handlende, der solgte dyr, der var både køer, får og fugle. Der var også andre sælgere, som solgte krydderier, frugter eller tekstiler. Tempelpladsen virkede mest af alt som en markedsplads. Ind imellem alle boderne fandt man også vekselerer, som sad og vekslede penge, folk kom jo langvejs fra så de havde forskellige møntenheder. Der var en summen af liv, penge der klirrede, mennesker, der råbte. og dyr, der larmede. Jesus nærmede sig tempelpladsen, og det gik op for ham, at mennesker havde omdannet templet til en markedsplads. Jesus tænkte, hvor er det smart! Han skulle alligevel handle lidt, så nu kunne han slå to fluer med et smæk, han kunne både bede til Gud og købe et får samtidigt, det var jo mega smart.

Ej, det var faktisk overhoved ikke det der skete. Der skete faktisk det, at Jesus blev så vred over det han så, at han tog et stykke reb, lavede det til en pisk og begyndte så at drive alle dyrene væk – sikke et kaos med dyr der pludselig løb i alle retninger. Han blev også så vred, at han væltede alle vekselerernes borde, og alle mønterne fløj flere meter op i luften og landede over alt på den hårde jord. Jesus råbte "Pak jeres ting sammen og forsvind herfra". Jeg siger jer, alle sælgerne fik travlt med at samle deres ting sammen og komme afsted. Jesus var så vred.

Han var vred over, at de havde omdannet Guds hus – Guds kirke – til en markedsplads. Pludselig var det ikke Gud, de kom for at være sammen med i templet, men de kom for at købe og sælge ting. Farisæerne og dem, der arbejdede i templet, gik op til Jesus og sagde "Hvad bilder du dig ind, hvem er du, at du kan tillade dig at smide mennesker ud af templet?" Farisæerne mente helt bestemt, at det var dem, der bestemte i templet. Men Jesus vidste, at han var Guds Søn, og han vidste at han havde ret til at forsvare Guds vilje.

Nogen mente, at Jesus gjorde det rigtige ved at smide alle gadesælgerne ud af templet, andre mente at det havde han ikke ret til.

Er I nogensinde blevet lige så vrede, som Jesus blev her? Så vrede, at I smed en controller, fordi I tabte et spil, eller smækkede hårdt med døren, fordi jeres forældre var urimelige, eller måske slået ud efter nogen eller råbt noget grimt efter nogen? Jesus blev virkelig vred, for han syntes det var fuldstændig urimeligt, det der foregik i templet. Men han mistede aldrig "kontrollen". Han var vred "med vilje".

For når Jesus møder mennesker, er det altid med udgangspunkt i to ting. Det er for det første ud af kærligheden til Gud og dernæst ud af kærlighed til mennesker. Jesus elsker Gud så højt, at han ikke tolererer, at vi ødelægger hans hus. Det bliver han nødt til at sætte en stopper for, men han elsker også mennesker så højt, at han ikke lader sin vrede løbe løbsk, så mennesker kommer til skade. Jesus lever faktisk efter den regel, som han senere lærer os nemlig at 1) Elske Herren din Gud og 2) Elske din næste (andre mennesker). Det er nemlig de 2 vigtigste bud. Jesus elsker alle mennesker, men det betyder ikke, at han altid elsker det, vi gør.

Når vi ser ting, der ikke passer med hvem Gud er eller det, han står for, må vi ligesom Jesus sige STOP, men vi må aldrig hade mennesket bag.

Det er ALDRIG mennesker, Jesus bliver vred på, men det er på menneskets måde at leve, tænke og handle i de tilfælde, hvor det ikke hænger sammen med Guds værdier. Jesus møder os altid med kærlighed, nogle gange i form af kram, andre gange ved at pege på ting i vores liv, som ikke afspejler det, Gud står for – os så er det op til os at sige stop og gøre noget ved det.

Jesus kan alt

Formål

Vi går på opdagelse i nogle af de mange mirakler, Jesus gjorde, da han gik på jorden. Vi kommer både forbi helbredelser, Jesu magt til at bestemme over naturlove, samt mirakler. For at få en begrebsforståelse af, hvad mirakler er, består alle 4 x explorers af et tryllesnummer. I materialet foreslår vi 4 forholdsvis nemme tryllekunstner, men som alle kræver lidt øvelse og forberedelse. Du kan også google dig til sjove tricks og tryllesnumre. Ideen med at starte med et tryllesnummer er, at børnene erfarer det at blive overrasket over at det umulige er muligt. Det er selvfølgelig vigtigt at forklare børnene, at når vi tryller, snyder vi (det er fup og fidus), og at det kun er Jesus, der er i stand til at gøre ægte mirakler. Vi ønsker med dette tema at hjælpe børn til at turde tro på, at selvom det virker umuligt, så er Jesus ikke begrænset, og han kan derfor alt. Målet er, at børnene får øjnene op for, at Jesus er mægtig, og at han kan og vil gribe ind i vores liv – nogle gange på de mest overnaturlige måder.

Det kan være en mulighed at supplere undervisningen med vidnesbyrd, som handler om mirakler og undere, og som giver os et billede af, hvad Gud gør i dag. Vidnesbyrd er med til at opbygge tro.

En tryllekunstner må ALDRIG afsløre sine tricks, dels forsvinder følelsen af magi og overraskelse, men har man først forklaret tricket, kan man heller aldrig bruge det igen. Du kan købe nemme begynder- eller børnetrylleri på hjemmesiden www.pjerrotmagic.dk

Undertemaer vi kommer omkring:

1. **Søndag:** *Jesus skaffer mad til mange*
2. **Søndag:** *Jesus helbreder en lam mand*
3. **Søndag:** *Jesus taler til stormen*
4. **Søndag:** *Jesus helbreder gennem Peter og Johannes*

fidslinje

Hvem er
Gud?

Tros-
helte der
fejtede

Tro og tillid

Ude af
kurs

Guds store
plan

Ven med
Jesus

Jesus
møder men-
nesker

Jesus kan
alt

Jesus er
konge

Helligånden

Mens vi
venter

Første søndag

Jesus skaffer mad til mange

Vis et tryllesnummer

Køb et tryllesnummer og øv dig. Det er ikke en forudsætning at du kan trylle, og det er også helt ok, at du føler dig på udebane. Du vil blive overrasket over hvor lidt der skal til, for at det virker. Vis gerne dit tryllesnummer et par gange for børnene, men røb aldrig din hemmelighed. Vi anbefaler følgende tryllesnummeret: Change Bag inkl. 4 små silketørklæder.

Kort intro: Du har en stofpose, med 2 rum. Put et silketørklæde ned i stofposen, sig en trylleremse og op hiver du 2-3 nye tørklæder. Et tørklæde bliver således på magiskvis til 2-3 (fordi du åbner rum nr. 2).

Fortæl bagefter: "I virkeligheden kan jeg ikke trylle – jeg er ikke engang specielt god til at lade som om. Men vidste I, at bibelen er fyldt med ægte magi? I dag skal vi høre én af de historier, en historie som viser, at Jesus virkelig kunne mangedoble.

Jesus skaffer mad til mange

Dagens tekst finder du i Mark. 6:30-44

Rekvisitter: Medbring en madpakke med 5 brød og 2 fisk (rigtig gerne ægte brød og lugtende fisk). Medbring også boller nok, så alle børnene kan få et stykke brød hver.

Prædiken finder du på næste side.

Refleksionsbøn - hvad ved du om Jesus?

Guide børnene, mens de har lukket øjne, gennem en refleksion over hvem Jesus er og hvad han kan. Alle børn får udleveret en tegning af et brød/bolle, inde i brødet skal de efter refleksionen skrive den sandhed om Jesus, de sidder tilbage med. Det kan være "Jesus kan alt" eller "Jesus har omsorg for mig" osv.

Bed børnene om at lukke øjnene. Fortæl: Forestil dig, at du sidder på en bakke. Græsset kilder lidt på dine ben. Solen er ved at gå ned, men de sidste stråler varmer dit ansigt. Rundt om dig sidder mange mennesker. Der er voksne og børn ligesom dig. Nogle snakker lavt. Andre lytter. Foran jer står Jesus. Han taler roligt. Hans stemme er venlig. Når han ser på dig, føles det, som om han virkelig ser dig. Du lytter opmærksomt, men pludselig mærker du, at din mave begynder at rumle. Du kan mærke, at du er sulten. Du har glemt at tage mad med. Du kigger rundt, men der er heller ikke andre, der har mad med. En dreng har en madpakke med, kun lige nok til ham selv. Du ser at han giver sin madpakke til Jesus. Jesus tager madpakken med brød og fisk i sine hænder. Han takker Gud og så begynder han at dele ud. Du rækker hænderne frem. Der kommer et stykke brød i dine hænder. Det dufter godt. Der er nok. Der er mere end nok.

Hvad fortæller det dig om Jesus, at han ud af ingen ting kunne skaffe mad til så mange mennesker? (kort pause) Og hvad fortæller det dig om Jesus, at han så at folk var sulte, og han gav dem mad? (kort pause)

Når du i dine tanker har formuleret det du nu ved om Jesus, må du igen åbne øjnene. Herefter skrive/tegner du på dit papir, den sandhed om Jesus du nu har lært. Børnene må først åbne øjnene igen, når de ved, hvilken sandhed de vil skrive på deres tegning. Når refleksionen er færdig, og alle børn har skrevet en sandhed, skiftes de til at rejse sig og lægge deres "brød" ned i en brødkurv, mens de siger sandheden højt, gerne så højt at de andre børn også hører sandheden om Jesus.

Materialet finder du ved at scanne QR-koden

Jesus skaffer mad til mange

En morgen for længe, længe siden havde Jesus fået en nyhed, som gjorde ham ked af det. Johannes Døberen var blevet slået ihjel. Jesus som normalt brugte meget af sin tid på at snakke med mennesker og fortælle historier om sin Far i himmelen, havde i dag brug for at være alene sammen med sine disciple. Jesus og disciplene besluttede at sejle væk til en øde by længere nede af kysten. Men menneskemængden fulgte med, de havde stadig masser af spørgsmål og var nysgerrige, og de kunne stadig ikke blive helt klog på, hvem ham Jesus var.

Da Jesus så alle de mænd, kvinder og børn, der havde fulgt efter ham, fik han medlidenhed med dem. Han gik i land, snakkede med dem, helbredte dem og underviste dem om Gud. Klokker blev mange og mørket sneg sig langsomt ind på dem. Disciplene blev bekymret. De vidste godt, at de var langt væk fra byen og at der hér hverken var mulighed for at købe mad eller finde et sted at sove. Disciplene gik forsigtigt op til Jesus og sagde "Jesus du er nødt til at sende alle menneskerne hjem nu, mørket falder på og de har lang vej hjem. Alle er ved at være sultne, og her er ingen mulighed for at købe mad." Jesus sagde, vi behøver ikke sende dem hjem, I kan give dem noget at spise. Disciplene så på hinanden, og på menneskemængden. Med lidt hurtig hovedregning kunne de tælle, at der var mindst 5000 mænd herudover var der også masser af kvinder og børn. Disciplene ville ALDRIG kunne skaffe mad til alle de mennesker. Jesus kendte til deres usikkerhed, men kiggede bare på dem og sagde "gå hen og se hvad vi selv har af mad". Disciplene gik rundt mellem alle menneskene og spurgte efter det, de havde, men ingen havde mad med. En dreng midt i mængden, kiggede op og kom i tanke om, at han jo havde en madpakke med. Tag madpakken med de 5 brød og 2 fisk frem. Den ville han hellere end gerne dele. I hans madpakke var der 5 brød og 2 fisk, det var mere, end drengen selv kunne spise, men slet ikke nok til at mætte flere tusinder af mennesker, faktisk ikke engang nok til at mætte bare 3 mennesker.

Jesus tog det helt roligt. Han tog madpakken og bad alle sætte sig ned. Da der blev stille, åbnede Jesus madpakken, kiggede op mod himlen og takkede Gud for den. Ingen vidste, hvad de skulle forvente. På den ene side, havde de hørt og set Jesus gøre det umulige muligt, men på den anden side virkede det helt utænkeligt, at en lille madpakke skulle kunne mætte så mange. Jesus delte brødene og gav hver discipel et stykke, som de kunne dele ud af. Del ud af "madpakken" dvs. hav nok boller til at du kan dele en bolle ud til hvert barn, som de kan spise mens de hører resten af historien. Hver gang disciplene løb tør, kom de tilbage til Jesus og fik endnu et stykke. Disciplene blev ved med at dele ud, indtil alle var mætte og ikke kunne spise mere. De samlede de sidste rester, og der var stadig 12 kurve med mad tilbage. Hvordan kunne det lade sig gøre? Alle blev mætte og til slut havde de mere, end de havde haft, da de startede.

Hvordan Gud mangedoblede maden, det kommer vi aldrig til at forstå. Vi ved bare, at det skete, og at det skete fordi Jesus kan ALT. Men hvorfor gjorde Jesus det? Hvorfor sendte han ikke bare menneskene hjem i god tid? Han gjorde det for at give tro. Jesus er Guds søn, og har derfor magt til at gøre alting. Men når Gud vælger at bruge sin magt, så er det oftest fordi han føler barmhjertighed for mennesker eller fordi han ønsker, at deres tro skal styrkes. Når vi oplever mirakler i vores liv, er det derfor et udtryk for Guds omsorg for os og med ønske om, at vores tro vokser.

Anden søndag

Jesus helbreder en lam mand

Vis et tryllesnummer

Køb et tryllesnummer og øv dig. Det er ikke en forudsætning at du kan trylle, og det er også helt ok at du føler dig på udebane. Du vil blive overrasket over hvor lidt der skal til for at det virker. Vis gerne dit tryllesnummer et par gange for børnene, men røb aldrig din hemmelighed.

Vi anbefaler følgende tryllesnummeret: Plastik tommelfinger og et lille silketørklæde

Kort intro: Fra start af har du en plastiktommelfinger oven på din egen. Du viser et silketørklæde op foran alle børnene, nu er opgaven at trylle tørklædet væk. Det gør du ved at presse tørklædet ned i din knyttet næve. Første gang sørger du for at plastiktommelfingeren lander i din knyttet næve og herefter bruger du fingrene til at presse tørklædet ned i tommelfingeren. Sidste gang gør du det med din tommelfinger, så du på vej op får plastiktommelfingeren på igen og vupti så er tørklædet forsvundet. Du kan trylle det frem igen på samme måde.

Fortæl bagefter: "I virkeligheden kan jeg ikke trylle – jeg er ikke engang specielt god til at lade som om. Men vidste I, at Bibelen er fyldt med ægte magi? I dag skal vi høre én af de historier, en historie som viser at Jesus virkelig kunne få sygdom til at forsvinde.

EXPLORE

Jesus helbreder en lam mand

Dagens tekst finder du i Luk. 5:17-27

Prædiken finder du på næste side.

PRÆDIKEN

Snak & Grib

"Fortæl Jesus om en af dine favorithistorie fra bibelen, der handler om et sejt mirakel."

"Fortæl Jesus, hvis du for en dag kunne få en superkraft, hvilken ville du vælge og hvorfor?"

"Fortæl Jesus om en situation eller et menneske, hvor du ønsker, at Jesus gør noget stort som normalt ikke kan lade sig gøre."

"Spørg Jesus, hvorfor vi ikke ser lige så mange eller lige så store mirakler i dag som dem vi kan læse om i bibelen?" (lyt og mærk efter)

"Gud vi ved at du kan alt, og at du gør mirakler i dag ligesom du gjorde da du var på jorden. Hjælp os med at se de mirakler du gør, både de små og de store. Amen."

Afslut: Det er meget naturligt, at vi nogle gange kan komme i tvivl, eller der er ting vi ikke kan få til at give mening. Vi er ikke dårlige kristne, når vi kommer i tvivl. Men når vi kommer i tvivl, så vil Jesus gerne at vi snakker med ham om det. Det er også en god ide at snakke med sine forældre eller andre voksne, man har tillid til. Vi bliver som regel klogere, når vi undrer os sammen.

BØN

Jesus helbreder en lam mand

Rygterne om Jesus spredte sig hurtigt. Mennesker hørte om alle de mirakler, Jesus udførte, og de kom rejsende langvejs fra for at møde ham. Jesus befandt sig denne eftermiddag i et hus i byen Kapernaum. Det varede ikke længe, før der var så mange mennesker samlet, at de stod i kø langt nede af gaden. Det var umuligt at høre, hvad Jesus sagde, og det var endnu mere umuligt at komme ind til ham. Folk asede og masede, og rygterne om, hvad der skete inde i huset, spredte sig hurtigt. Guds kraft var til stede, så Jesus kunne helbrede mennesker. I mængden stod der 4 mænd med deres ven, som var lam. De havde båret ham derhen i håb, om at Jesus ville og kunne helbrede deres ven.

Den lamme mand havde været lam længe, måske endda hele sit liv. Han kunne intet bevæge, hverken arme eller ben. Han var afhængig af, at mennesker bar ham, at de hjalp ham med at spise mad og vaskede ham. De forsøgte først at møve sig frem, så forsøgte de med "undskyld må vi komme forbi", men ingen ville opgive deres plads eller lade andre komme til. Den ene af mændene fik en idé, "Okay hør her venner, jeg har fået en idé, den er helt tosset, men jeg tror det er vores eneste mulighed". De andre lyttede spændt. "Vi kravler op på taget, ødelægger taget lige oven over der, hvor Jesus står. Hullet skal være lige akkurat stort nok til at vi med reb kan fire vores lamme ven ned, så han lander lige foran Jesus". Vennerne var enige, det var en helt tosset ide. Det blev ikke let at få den lamme mand op på taget, og hvem skulle betale for og reparere det store hul de fik lavet, hvad ville alle de andre tænke og kunne det overhoved lade sig gøre? Men de vidste, at det var en risiko der var værd at løbe, for tænk hvis Jesus virkelig kunne helbrede? Mens Jesus fortsatte med at helbrede og fortælle inde i huset, gjorde vennerne klar til aktion.

Det lykkedes dem at komme op på taget, sveden piblede ned fra panden, det havde ikke været uden hårde anstrengelser. De begyndte at lave hul i taget. Folk inden i huset blev utrygge, hvad sker der? Til sidst var hullet stort nok. De fæstede rebene fast omkring den lamme mand, og holdt godt fast i den anden ende. Der blev fuldstændig stille inde i huset, man ville kunne høre en knappenål falde til jorden. Ingen sagde noget, alle holdt vejret, mens de kiggede op mod taget. Langsomt firede de ham ned, alles øjne hvilede på manden. Den lamme mand kom tættere og tættere på menneskemængden og ramte nu jorden. Nu kiggede folk ikke længere på den lamme mand, nu kiggede alle på Jesus. Hvad mon Jesus ville gøre?

Jesus kiggede på den lamme mand og sendte ham det varmeste smil. Dernæst kiggede han op mod taget, hvor de 4 venner sad og kiggede ned. Jesus så de 4 venners tro, han så håbet og længslen i deres øjne. Han anerkendte, at de dybt i deres indre var overbevist om, at hvis Jesus ville, så kunne han helbrede deres ven. Derfor var de villige til at gøre noget så tosset og svært som at fire deres ven ned gennem taget. Jesus vendte nu sit blik mod den lamme man igen og sagde "Min ven dine synder er dig tilgivet".

Det skabte et røre, for alle de kloge jøder vidste, at kun Gud havde lov til at tilgive synder, så hvad bildte Jesus sig ind. Jesus vidste godt, hvad de tænkte. Han kiggede på den lamme mand igen, som jo nu var tilgivet, men stadig ikke kunne gå. Herefter helbredte Jesus den lamme mand, han sagde "Rejs dig op, tag din bære og gå hjem" og manden begyndte at bevæge fødderne, så fingrene og armene og til sidst hele kroppen.

Hvorfor sagde Jesus først det med "dine synder er dig tilgivet" og først derefter helbredte ham? Det gjorde han for at understrege, at det han siger, har han også magt til. Jesus helbredte den lamme mand, men han beviste samtidig over for alle, at han virkelig er Gud. Manden rejste sig, tog sin bære og gik sammen med sine venner, glad og taknemmelig for det mirakel Jesus havde udført og med en voksende tro på at han netop nu havde mødt verdens frelser.

Tredje søndag

Jesus taler til stormen

Vis et tryllesnummer

Køb et tryllesnummer og øv dig. Det er ikke en forudsætning, at du kan trylle, og det er også helt ok, at du føler dig på udebane. Du vil blive overrasket over, hvor lidt der skal til, for at det virker. Vis gerne dit tryllesnummer et par gange for børnene, men røb aldrig din hemmelighed.

Vi anbefaler følgende tryllesnummeret: Stiff rope

Kort intro: Du står med et bløde og smidige reb som pludselig bliver fuldstændig stift og svæve vandret ud i luften. Det er måske ikke så mærkeligt, for du holder i begge ender af rebet, MEN giver nu slip i den ene ende af rebet, og se at det er stadig stift som et bræt.

Fortæl bagefter: "I virkeligheden kan jeg ikke trylle – jeg er ikke engang specielt god til at lade som om. Men vidste I at Bibelen er fyldt med ægte magi? I dag skal vi høre én af de historier, en historie som viser at Jesus ægte havde magt over alle naturlove.

EXPLORE

Jesus taler til stormen

Dagens tekst finder du i Mark 4:35-41

Rekvisitter: Lyden af storm og uvejr, kan findes på YouTube.

Prædiken finder du på næste side.

PRÆDIKEN

Vers på panden

Børnene øver sig på Esa. 41:10 på en sjov og interaktiv måde. De samarbejder om at sætte verset i korrekt rækkefølge og lærer ordene at kende.

Verset (15 ord):

"Frygt ikke for jeg er med dig; fortvivl ikke for jeg er din Gud." – Esajas 41:10

Forberedelse

Den voksne har ansigtsmalingstusch eller vandbaseret tusch klar. Hvert barn får skrevet ét ord på panden, så barnet ikke kan se sit eget ord, men de andre kan. Hvis der er færre end 15 børn, kan nogle få to ord på panden og er der flere, kan man lave flere grupper.

Sådan gør I: Børnene står spredt og kan ikke se deres eget ord. Ved fælles hjælp skal de finde den rigtige rækkefølge, så verset giver mening. Når de tror, de har fundet rækkefølgen, stiller de sig i denne rækkefølge:

Frygt – ikke – for – jeg – er – med – dig; – fortvivl – ikke – for – jeg – er – din – Gud. – Esajas 41:10

Når alle står korrekt, siger gruppen verset højt sammen.

Hvis man ønsker at gøre det sværere kan man efter at have fundet rækkefølgen, en ad gangen, holde hånden over ens ord, så ingen kan se dem. Nu skal hele gruppen huske verset uden hjælp fra ordene på panden.

BØN

Jesus taler til stormen

Mon I har husket jeres fiskestænger? For i dagens prædiken skal vi nemlig med disciplene ud at sejle. Mange af disciplene var fiskere, inden de blev Jesu disciple, så de var vant til at være på vandet. De vidste alt, om hvilke fisk der var i vandet, hvordan man læste vinden, og hvornår et uvejr var under opsejling.

I dag var en fin dag at tage på havet. Mørket var så småt ved at falde på, men vandet var roligt. Det var lige hvad disciplene havde brug for efter en lang dag. Disciplene havde som altid været sammen med Jesus, de havde snakket med mange mennesker, og nu trængte de alle til lidt ro.

De steg om bord på båden, lagde fra land og hejste sejlene. Den blide vind førte dem afsted, og bølgerne havde lige så roligt vugget Jesus i søvn. Disciplene sad i den anden ende af båden og slappede af. Måske spillede de et spil? Måske snakkede de med dæmpede stemmer? Eller måske sad de bare hver for sig og nød stilheden, mens de spejdede ud over det blikstille hav?

(Afspil lyden af et voldsomt uvejr)

Pludselig uden varsel blev himlen sort, og vinden tog til i styrke. Bølgerne slog ind mod båden og det store sejl blev revet itu. Med ét forvandlede deres situation sig. Peter, Andreas, Jakob og Johannes som alle var fiskere, sprang op og gjorde, hvad de kunne, for at få båden i sikkerhed, men lige lidt hjalp det. De blev ramt af rædsel, og panikken spredte sig som en steppebrand. En af disciplene fik kæmpet sig op i den anden ende af båden, op til Jesus. Til sin store overraskelse så han at Jesus stadig lå og sov. Hvordan var det overhovedet muligt? Han ruskede i Jesus, mens han råbte "Mester vågn op, er du ligeglad med at vi drukner?". Jesus kom langsomt til sig selv, han så rædslen i disciplens øjne. Han kiggede sig omkring og så, hvordan bølgerne slog ind mod båden og ind over båden. Jesus rejste sig, kiggede ud over vandet. Han sagde med rolig stemme, men med stor autoritet "Storm læg dig". Med ét blev der stille, blikstille. Stormen faldt til ro og båden fandt igen sit rolige tempo. Disciplene pustede ud og faldt sammen på gulvet i båden. Det tog dem lidt tid at genfinde roen. Jesus spurgte dem "hvorfor blev i så bange? Har I stadig ikke lært at tro?". De kiggede op på Jesus med forundring og ærefrygt. Selvom de vidste, at Jesus var Guds Søn, blev de alligevel overrasket over, at selv stormen og sønen adlød ham. Disciplene blev mindet om, at Jesus virkelig kunne alt. Jesus kunne med få ord kontrollere vejret og gøre det umulige muligt. Når Jesus gør lige præcis dette tegn foran disciplene, så gør han det for at vise dem, at han er i kontrol og at de derfor kunne være helt trygge. Han fortalte disciplene, at de aldrig behøvede være bange, for han ville være med dem.

I dag kan vi læse historien i bibelen og det kan vi fordi Jesus på samme måde ønsker, at fortælle os at han har magt over alt sågar også vejret og naturlovene. Jesus understreger at der ikke findes nogen magter som er større end ham.

En gang imellem sker det, at vi i vores liv oplever uvejr. Altså ikke sådan et fysisk uvejr, men et uvejr inden i os. Vi kan opleve, at konflikterne i skolen gør os bange og usikre. Eller at nogen, vi holder af, bliver alvorligt syge. Det kan også være, at du har overhørt et skænderi mellem din mor og far eller en snak om en svær økonomi.

Fortæl en kort historie fra dit eget liv, hvor du oplevede at Gud tog dit indre uvejr og gav dig fred i stedet for.

Uanset hvilket stormvejr vi kan opleve, så ønsker Jesus, at du skal vide, at han har magt og styrke til at skabe fred midt i stormen.

Fjerde søndag

Jesus helbreder gennem Peter og Johannes

Vis et tryllesnummer

Køb et tryllesnummer og øv dig. Det er ikke en forudsætning at du kan trylle, og det er også helt ok, at du føler dig på udebane. Du vil blive overrasket over hvor lidt der skal til for at det virker. Vis gerne dit tryllesnummer et par gange for børnene, men røb aldrig din hemmelighed.

Vi anbefaler følgende tryllesnummeret: Magisk malebog

Kort intro: Først viser du, at din malebog kun har alle tomme sider. Beder børnene om at pege på malebogen og sige en trylleformular. Du viser så, at der er en tegning på hver side – men tegningen er dog ikke farvelagt. Dernæst beder du børnene om at råbe deres yndlingsfarver! Du åbner bogen igen og HELE tegningen er nu på magisk vis blevet farvelagt.

Fortæl bagefter: "I virkeligheden kan jeg ikke trylle – jeg er ikke engang specielt god til at lade som om. Men vidste I, at Bibelen er fyldt med ægte magi? I dag skal vi høre én af de historier, en historie som viser, at Jesus virkelig kunne få sygdom til at forsvinde også uden selv at være der.

EXPLORE

Jesus helbreder gennem Peter og Johannes

Dagens tekst finder du i ApG. 3:1-10

Prædiken finder du på næste side.

PRAEDIKEN

Plaster på kors "I Jesu navn"

Lær børnene at bede for syge og svære ting på en konkret og tryk måde. Børnene lærer, at det ikke er dem, der helbreder, men at Jesus kan handle, når vi beder i hans navn.

Materialer

- Et kors (hvis du ikke har et trækorss kan du tegne et stort kors på papir).
- Plastre som man kan skrive på.
- Tusser eller kuglepen

"I historien i dag kunne Peter og Johannes ikke selv helbrede manden. Men de bad i Jesu navn, og Jesus gjorde ham rask."

Tal kort om, at der også i dag er mennesker, som er syge eller har det svært. Bed børnene tænke på en person, der er syg (det kan være dem selv eller nogen, de kender). Hvert barn skriver det navn, de tænkte på, på et plaster som de får udleveret. Barnet sætter en efter en et plaster på korset som tegn på: "Jesus, vi lægger det her hos dig." Når alle plastre er sat på, kan I stå eller sidde stille et øjeblik.

Den voksne kan sige: "Jesus du ser det hele og du kan alt, vi beder dig om at helbrede (lad børnene en efter en sige navnet som de har skrevet på plasket) i Jesus navn Amen".

BØN

Jesus helbreder gennem Peter og Johannes

Jesus gik, som vi ved, rundt her på jorden sammen med sine disciple. I cirka 3 år gjorde Jesus tegn og undere for at mennesker skulle komme til tro. Mennesker så, at det var sandt, Jesus var Gud søn og han havde magt til at udføre mirakler.

Men en dag, da Jesus kun var omkring 33 år, var hans opgave her på jorden ved at nå sin afslutning. Jesus døde, hvilket havde været planen helt fra start, men på tredjedagen opstod han. Ikke engang døden kunne holde ham. Jesus tog til himlen, hvor han nu er indtil den dag, hvor han igen kommer til jorden for at være fysisk sammen med os for altid. Men da han tog tilbage til himlen for knap 2000 år siden, sendte han en anden, en stedfortræder. Han sendte Helligånden. Helligånden skulle være disciplenes hjælper.

En dag var Peter og Johannes på vej op til templet for at deltage i eftermiddagsbøn. Ved indgangen lå en lam mand. Han kunne ikke selv gå, faktisk kunne han hverken bevæge sit hoved, sine arme eller sine ben. Han havde været lam, lige siden han kom ud af sin mors mave. Hver dag bar hans forældre ham op til indgangen til templet og placerede ham med en tom hat i hånden. Deres tanke var, at når alle de troende kom til templet, så fik de medlidenhed med ham og gav ham et par mønter. På den måde håbede hans forældre, at de kunne tjene lidt penge på hans elendighed. I det Peter og Johannes skulle til at gå ind i templet kiggede den lamme mand op på dem og spurgte om de mon havde en lille skilling de kunne undvære. Peter og Johannes stoppede op, de så på ham, mens tankerne fløj rundt i hoved på dem. "Hvad var det nu Jesus havde sagt? Mon det virkelig ville virke, nu hvor Jesus ikke var her længere"... De mærkede begge to en stikken i hjertet og de vidste, hvad de burde gøre - men det krævede lidt mod.

Peter kiggede igen på den lamme mand og sagde "prøv at se på os"... Mere fik han ikke sagt før den lamme mand kiggede håbefuldt op på dem, spændt på om de ville give ham noget. Peter fortsatte "Jeg ejer hverken guld eller sølv". Den lamme mand kiggede ned og så modløs ud. Peter fortsatte "men hvad jeg har, det giver jeg dig. Så på vegne af nazaræeren Jesus, som er Messias, og med hans autoritet siger jeg til dig: Rejs dig op og gå! Peter rakte hånden ud mod manden, og i et par sekunder stod alt stille, sådan føltes det i hvert fald. Den lamme mand kiggede op, og straks blev mandens fødder og ankler stærke, han rejste sig op og støttede på benene. Han begyndte at gå omkring, først med forsigtige skridt, men til sidst i fuld fart. Manden havde ALDRIG stået på sine ben og nu dansede han rundt. Med Helligånden blev disciplene i stand, til at fortsætte med at udføre Jesus mirakler. Det var stadig med kraft fra Jesus, men disciplene fik lov til at være Jesus redskab. Selv på afstand kunne Jesus helbrede.

Hvor er det vildt at Jesus oppe fra himlen kan udføre mirakler her på jorden, lige her midt i dit og i mit liv. Jesus kan virkelig ALT.

Samme invitationen som Peter og Johannes fik, sammen invitation får vi. Jesus spørger dig og mig, om vi sammen med ham vil udføre hans tegn, undere og mirakler. Det eneste, vi skal gøre, er at reagere på det lille stik vi nogle gange mærker inden i. At vove at spørge, om vi må bede for dem, der er syge, dem, der har brug for et Jesus mirakel. Og så er det op til Jesus at udføre miraklet.

Jesus er konge

Formål

Vi ønsker at lære børn om påskens budskab, men i sammenhæng så de forstår dagene før, under og efter Påske. Der sker så utrolig meget mellem Palmesøndag og Påskesøndag, og det er umuligt at få det hele med. Pas på ikke at ville for meget, men fortæl det vigtigste, så frelsesbudskabet står klart og tydeligt for børnene.

Første år i undervisningsmaterialet ønsker vi at børnene så enkelt som muligt forstår Påskens gave til os og bliver i stand til selv at formulere korsets betydning.

Undertemaer vi kommer omkring:

1. **Søndag:** *Vejen gennem Påsken*
2. **Søndag:** *Jesus hyldes som konge (Palmesøndag)*
3. **Søndag:** *Jesu død & opstandelse (Skærtorsdag - 1. Påskedag)*
4. **Søndag:** *Jesus møder disciplene (2. Påskedag)*

fidslinje

Hvem er Gud?

Tros-
helte der
fejlede

Tro og tillid

Ude af
kurs

Guds store
plan

Ven med
Jesus

Jesus
møder men-
nesker

Jesus kan
alt

Jesus er
konge

Helligånden

Mens vi
venter

Første søndag

Vejen gennem Påsken

Fortæl påskens historie "Historie-pakke"

Det kan være svært at videregive en historie, især hvis man ikke helt selv forstår den. I denne explore hjælper vi børnene med at sætte fysiske billeder og symboler på påskens historie, så de lettere kan huske og fortælle den videre til andre.

Lav 5 krea-værksteder, som børnene skal rundt til. Ved hvert værksted skal de lave en ting, som de skal bruge til deres historiepakke.

Materialet finder du ved at scanne QR-koden

EXPLORE

Vejen gennem Påsken

Dagens tekst finder du i Matt.21:1-11, Matt. 27:45-66 & Matt.28:1-10

Rekvisitter: Lav de 5 remedier i stor (palmeblad, kors, sten, krone & bibelvers), så de kan understøtte din fortælling.

Prædiken finder du på næste side.

PRÆDIKEN

Følg fodsporene

Denne aktivitet kombinerer bevægelse, leg og bøn, og hjælper børnene med at lære og forstå Johannes 3,16 på en levende og mindeværdig måde.

Bibelvers

"For således elskede Gud verden, at han gav sin enbårne søn, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv." – Johannes 3:16

Materialer

Fodspor, med ét ord fra verset skrevet på hvert fodspor.
Plads til at hoppe eller gå fra fodspor til fodspor i den rigtige rækkefølge.

Sådan gør du

1. Læg fodsporene ud på jorden i en række eller snoet sti (har du mange børn kan du lave flere stier).
2. Hvert barn skal hoppe fra fodspor til fodspor og sige ordet højt, de står på.
3. For at gøre det sjovere kan du blande nogle ekstra fodspor med ord, som ikke hører til verset, så børnene skal finde den rigtige vej gennem verset (er valgfrit).
4. Når hele verset er sagt i rækkefølge, gentager I det sammen.

Til slut beder den voksne denne bøn: "Kære Gud, tak fordi du elskede verden så højt, at du gav din Søn til os. Hjælp os at tro på dig, så vi aldrig skal fortabes, men få evigt liv hos dig. Amen."

Materialet finder du ved at scanne QR-koden

BØN

Vejen gennem Påsken

Selvom Påsken som vi kender den i dag skete for længe siden, så er det stadig den begivenhed i verdenshistorien, der har haft størst betydning for os mennesker. Selv for os der lever i dag, er Påsken den største gave.

(Palmeblad) Påskens fortælling starter sådan for alvor Palmesøndag, hvor Jesus kom ridende på et æsel gennem Jerusalems gader. Mennesker havde hørt en masse godt om Jesus så de fejrede ham, som var han deres konge. De flagede med palmegrene og lavede en løber af deres kapper og tørklæder.

(Kors) Men fejringen blev kort, for det var langt fra alle der troede på, at Jesus var Guds søn, den Messias de alle ventede på. De magtfulde mennesker fik Jesus dømt til døden, og de torturerede ham og hang ham på et kors.

(Sten) Jesus døde natten til fredag og de begravede ham i en gravhule. Men døden kunne ikke holde ham, og efter 3 dage genopstod Jesus.

(Krone) Jesus beviste, at han virkelig var Guds søn, verdens konge! Med sin død reddede han alle mennesker, som levede den gang, men også alle mennesker som siden er blevet til.

(Hjerte med bibelverset) For som der står i bibelen. "For således elskede Gud verden, at han gav sin enbårne søn, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv".

Jesus havde aldrig gjort noget forkert. Han fortjente ikke at dø. Men der var kommet synd ind i verden, og det adskilte mennesker fra Gud. Jesus kom til verden for at genoprette relationen mellem Gud og mennesker, og med sin død betalte Jesus prisen for al den synd vi begår, og med sin opstandelse viste han, at han er kongen over alle konger.

Når vi bevæger os gennem påsken og dens mange dage, så mindes vi at Gud gav alt for at redde dig og mig.

Herefter skal børnene gå sammen 2 og 2 og øve sig i at fortælle påskens budskab for hinanden. Øvelsen går ikke ud på at kunne huske det hele ordret, men at øve sig i at fortælle andre om Jesus og hvad hans død betyder for os i dag.

Anden søndag

Jesus hyldes som konge (Palmesøndag)

Kongens efterfølger

Én person vælges som "kongen" (et barn). De andre stiller sig bag kongen på en række. Kongen går forrest og begynder at bevæge sig rundt i rummet. Alle skal gøre præcis det samme som kongen f.eks.: Gå normalt, hoppe, liste, gå meget langsomt, vifte med armene, dreje rundt, kravle eller gå baglæns. Efter 1–3 minutter skiftes kongen, så en ny kommer forrest. Til sidst er det en voksen, der er konge. Start med noget fjollet men uskyldigt, f.eks.: Lave abelyde og -bevægelser, Gå overdrevent sjovt, lave skøre ansigter til den bagved, lugte hinanden under armen. Pointen er, at det gradvist bliver så pinligt, at nogle får lyst til at stoppe med at følge med.

Det skal aldrig være grænseoverskridende – bare tydeligt fjollet og lidt akavet.

Opfølgning

Du kan fx spørge: Hvornår var det sjovt at følge kongen? Hvornår begyndte det at føles lidt svært? Og var der et tidspunkt, hvor du ikke havde lyst til at være med?

Det er nemt at følge med, når alle gør det samme, og når det føles trygt. Men når det begynder at føles pinligt og man er den eneste, så bliver det sværere.

EXPLORE

Jesus hyldes som konge (Palmesøndag)

Dagens tekst finder du i Joh. 12:12-15

Prædiken finder du på næste side.

PRÆDIKEN

Nadver

Nadver er et måltid, som Jesus begyndte sammen med sine disciple. Det er også noget, Jesus i dag inviterer os til at gøre sammen med ham og hinanden. Vi har nadver sammen for at huske på, at Jesus med sin død tog al vores skyld for det, vi gør forkert. På samme måde som disciplene havde nadver, så skal vi også have nadver sammen i dag og mindes det, Jesus gjorde for os. Jesus sagde: "Dette er mit legeme, som gives for jer." Og han tog bægeret og sagde: "Dette er mit blod, som udgydes for jer." Og de spiste brødet som et symbol på Jesus' krop som blev brudt og drak vinen som et symbol på Jesus blod.

Om lidt kommer I op og tage et styk brød og et glas saft, som ligner vin. Når I står heroppe, rækker I hænderne frem, som et tegn på, at I gerne vil modtage.

Først får I et stykke brød som "Kristi legeme." (og så spiser vi det)
Bagefter får I bægeret som: "Kristi blod." (og så drikker vi det)

Når I har fået brød og saft/vin, kan I gå stille tilbage til jeres plads. Der er ikke noget, I skal præstere. Der er ikke noget, I skal kunne. Nadver er en gave, ligesom Jesus død var en gave til os, som gør det muligt, at vi i dag kan være sammen med Gud og være hans barn.

Slut af med en kort fælles takkebøn.

BØN

Jesus hyldes som konge (Palmesøndag)

Vi er landet midt i den jødiske Påske, som var fejringen af, at Gud for mange år siden befriede israelitterne fra Egypten. Jesus og hans disciple var på vej mod Jerusalem for at fejre højtiden. Inde i Jerusalem havde de hørt om Jesus og rygtet sagde, at Jesus var kommet for at redde jøderne. "Har I hørt det? har I hørt det?". Jerusalem sidrede af forventning og glæde. Der var musik i gaderne, og alle ventede i spænding.

I det samme hørte de lydene af hove, der trampede i den tørre jord. "Han kommer! Han kommer" råbte folk. De stimlede sammen, for alle ville fejre Jesus. De knækkede store palmegrene af træerne, som kunne bruges som flag. De forventede en helt særlig konge. Menneskemængden kastede deres kapper og sjaler ned på jorden foran Jesus så han ikke skulle betræde den støvede jord. De viftede med palmegrenene og råbte "Hosianna, velsignet er den, som kommer i Herrens navn". Jesus blev fejret som en stor konge. Alle var i forventning. Hvad mon sådan en stor konge ville bruge sin magt til?

Forestil dig at være en af Jesus' 12 disciple? Der havde ikke været meget glimmer over de sidste 3 år sammen med Jesus. De havde selvfølgelig oplevet mange vilde ting, men det havde på mange måder været et meget almindeligt liv uden nogen form for luksus. Men i dag kulminerede det hele, og Jesus blev pludselig behandlet som en helt. Forestil dig at være hans discipel, en af dem der fik lov at være helt tæt på? Når folk snakkede om "ham der Jesus" kunne du sige: "ham kender jeg."

Men der var noget mærkeligt ved denne konge, noget var anderledes. Jesus lignede ikke en konge og han var heller ikke rig. Han kom fra en "tømmerfamilie" og red nu på et lånt æsel ind i Israels hovedstad Jerusalem. Jesus opførte sig heller ikke som en almindelig konge. Set udefra så det ud, som om Jesus konfronterede alle de forkerte. Han udfordrede de jødiske ledere og pegede på ting i deres liv, som ikke var Guds vilje. Jesus endte også med at tømme templet for mennesker, dyr og handlende. Guds hus blev ikke længere brugt som mødestedet mellem Gud og mennesker, men som en markedsplads, hvor mennesker kunne tjene penge. Noget foruroligende var under opsejling.

Den helt store påskefejring skulle nu fejres, og for alle jøder startede påsken med et overdådigt påskemåltid bestående af lam. Den aften mødtes Jesus med sine disciple, hvor de spiste sammen. De sad på hynder på gulvet, omkring et lavt spisebord. De må helt sikkert have snakket om hvor vild en modtagelse de fik Palmesøndag i Jerusalem, men de snakkede nok også om hvordan stemningen var ved at vende. Særligt de jødiske ledere troede ikke på, at Jesus var deres frelser. Mens de spiste, fortalte Jesus sine disciple ting, som de ikke blev glade for at høre. Jesus fortalte dem:

De jødiske ledere hader mig, og de vil gøre alt, hvad der står i deres magt for at slå mig ihjel.

En af jer, en af mine tætteste venner, vil udlevere mig, fortælle hvor jeg er, og siger ting om mig som ikke er rigtige.

En af jer, en af mine tætteste venner, vil tage afstand fra mig og 3 gange nægte nogensinde at have kendt mig.

Det vil lykkes dem at slå mig ihjel. De vil torturere mig, piske mig og korsfæste mig.

Stemningen blev med et tung og stille. Men Jesus fortsatte. Han tog et brød, takkede Gud, brækkede det i stykker og delte det ud. "Dette er mit legeme", sagde Jesus. Derefter tog han et bæger med vin, takkede Gud, og sendte det rundt, så alle kunne tage en tår. "Dette er mit blod", sagde Jesus. Jesus pointe var, at han ville fortælle disciplene, at han om lidt skulle dø, og det ville han gøre for at redde mennesker. Dette var første gang, Jesus introducerede mennesker for nadveren. Bagefter sang disciplene lovsange sammen, inden de sidst på aftenen besluttede at gå en tur, mens de snakkede videre. Disciplene forstod ikke, hvad Jesus mente med alt det, han fortalte dem, men det skulle de snart komme til.

Tredje søndag

Jesus død & opstandelse (Skærtorsdag - 1. Påskedag)

Ståtrold (Påske-udgave)

Formålet med legen er at give børnene en kropslig og sjov oplevelse af påskens budskab. Når børnene bliver "fanget" og derefter "befriet", kan de erfare noget af den glæde og frihed, som påsken handler om: At Jesus stod op fra graven og satte mennesker fri. Legen kan hjælpe børnene med at forstå, at Jesus overvandt døden og giver nyt liv og frihed.

Vælg 1-2 børn som fangere. De skal forsøge at fange de andre børn ved at røre dem. Når et barn bliver fanget, skal barnet stå stille med benene lidt fra hinanden, som en "åben grav". Barnet kan blive befriet, når et andet barn kravler gennem benene på den, der er fanget. Når et barn kravler gennem benene, er det et billede på, at Jesus kom ud af graven og bragte frihed og barnet må løbe videre igen. Fangeren fortsætter med at fange, mens børnene hjælper hinanden fri. Efter et par minutter kan I vælge nye fangere.

EXPLORE

Jesus død & opstandelse (Skærtorsdag - 1. Påskedag)

Dagens tekst finder du i Joh. 8:1-11

Prædiken finder du på næste side.

PRÆDIKEN

Snak & Grib

Husk at italesætte at vi sammen øver os i at snakke med Gud og høre Guds stemme. Selv voksne kan nogle gange have svært ved at høre hvad Gud siger. Men jo mere vi øver os, jo nemmere bliver det.

"Fortæl Gud om en gang du gjorde noget godt for en ven."

"Fortæl Gud om en god oplevelse fra din påskeferie."

"Fortæl Gud hvad eller hvem der betyder så meget for dig, at du ville være villig til at ofre noget for at passe på det/dem."

"Spørg Gud, hvorfor han ville dø for at redde dig?" (lyt og mærk efter)

Den voksne afslutter med en kort bøn (max 3 sætninger)

BØN

Jesus død & opstandelse (Skærtorsdag - 1. Påskedag)

Sidste søndag hørte vi, hvordan Jesus var på vej til Jerusalem og blev fejret som konge. Men vi fik også en forsmag på, at noget var under opsejling. Jeg siger jer, meget er sket siden sidste søndag, hvor det var Palmesøndag, så hold nu godt fast.

Det skete nemlig præcis, som Jesus havde forudsagt. De jødiske ledere havde anklaget Jesus for at være en svindler. Judas en af Jesus' disciple havde lavet en aftale med fjenden, og mod betaling havde han udleveret Jesus til de jødiske ledere. Peter, en anden af Jesus' disciple havde gjort præcis, som Jesus forudsagde, 3 gange havde han hævdet at han ikke kendte Jesus. Og efter flere afhøringer lykkedes det dem at få Jesus dømt til døden.

Nu skete der noget meget forfærdeligt.

Soldaterne lavede en krans af torne, som de pressede ned over Jesus' hoved. De rev hans tøj itu, og piskede ham. De tvang ham til at slæbe et kors gennem byen og ud til Golgata, som var stedet, hvor de korsfæstede forbrydere. Da de kom frem til Golgata, smed de korset på jorden, og Jesus oven på. Soldaterne tog nogle meget store søm, og hamrede dem igennem Jesus' hænder, så Jesus hang fast på korset. Det samme gjorde de ved hans fødder. De rejste korset op, og Jesus hang nu på korset. Det var en af de mest smertefulde måder at dø på. Jesus var træt, udmattet og forslået. Han var blevet pisket til ukendelighed, spyttet på og tortureret. Og mens Jesus hang der på korset, råbte folk til ham: "Hvis du virkelig er Guds søn og kan alt, som du siger, så red dig selv og kom ned fra det kors.". Men Jesus blev hængende på korset, og sent på aftenen trak han vejret for sidste gang og døde. Men i sekunderne inden råbte Jesus: "Det er fuldbragt!" - Det betyder: "Det er overstået." eller "Det er klaret".

Jesus' mor og nogle af disciple stod og så det hele, og de var meget kede af det. Soldaterne tog Jesus krop ned. En venlig mand, som havde en flot gravhule, tilbød at de kunne lægge Jesus ind i hans gravhule. Så det gjorde de. De rullede en stor tung sten for graven. Jesus var død! Ham, de troede skulle redde verden, ham de troede var Guds søn, var død. Disciplene kunne ikke forstå det. Hvorfor skulle Jesus dø? De havde set ham gøre så mange vilde og seje ting: Han havde gjort syge raske og vakt døde til live. De havde set ham gøre det umulige muligt. De havde set ham gøre 5 brød og 2 fisk til nok mad for over 10.000 mennesker. Hvorfor reddede han så ikke sig selv? Jeg tror, det var sådan, disciplene tænkte. Jeg tror, de var meget forvirrede, fortvivlede og kede af det. Da de vågnede næste morgen, tror jeg, at de håbede, at det hele bare havde været et ondt mareridt. Men det var det ikke, det var virkeligheden. Jesus var død! De havde set det med deres egne øjne.

Det blev søndag morgen, ligesom nu. En af Jesus' venner, der hed Maria Magdalene og hans mor, der også hed Maria, gik en morgentur. De gik ud for at se gravhulen, der hvor Jesus var begravet. Pludselig begyndte jorden at ryste voldsomt.

En engel var kommet og havde rullet stenen væk fra graven! Englen skinnede og strålede med et stærkt lys. Vagterne, som stod ved graven og holdt vagt, rystede af skræk, da de så englen.

Englen sagde til Maria Magdalene og Maria: "I skal ikke være bange! Jeg ved, at I søger efter Jesus, som blev korsfæstet. Men han er ikke her! Han er genopstået, sådan som han forudsagde. Kom og se, hvor han lå. Og skynd jer så hen og sig til hans disciple: Jesus er genopstået fra de døde! Og han vil tage til Galilæa for at mødes med jer." Jesus var virkelig genopstået, end ikke døden kunne holde ham. Jesus gjorde det, som kun en almægtig, kærlig og altopofrende Gud kan gøre - han ofrede sin søn, for at du og jeg kunne gå fri. Men det sluttede ikke der, for Gud genoprettede det hele igen ved at lade Jesus genopstå fra døden, dette for at kunne tilbyde dig et evigt venskab med ham. Ligesom I blev befriet i ståtroid, fortæller påsken os, at Jesus stod op fra graven. Han overvandt døden og bringer frihed og nyt liv til mennesker.

Jesus er virkelig konge! Den kærligste, retfærdigste og almægtigste konge. Det er påskens barske, men altopofrende kærlighedsbudskab og det er de bedste nyheder, verden nogen sinde har hørt.

Fjerde søndag

Jesus møder disciplene (2. Påskedag)

Fup eller fakta

Formålet med aktiviteten er at få børnene til at tænke over, hvor svært det nogle gange kan være at vide, hvad der er sandt eller falsk. Gennem fup eller fakta-legen oplever de, at nogle ting lyder så vilde, at de kan være svære at tro på, ligesom da Maria fortalte disciplene, at Jesus var stået op fra graven.

Sådan gør du

Fortæl udsagnet til alle børnene. Hvis de tror at det er fup skal de sætte sig ned, men tror de at det er fakta skal de stille sig op.

- En ged kan have firkantede pupiller i øjnene. (Fakta)
- Kaniner kan blive så store som en ko. (Fup)
- Nogle skildpadder kan blive over 100 år gamle. (Fakta)
- En struds kan flyve højere end en ørn. (Fup)
- En kænguru kan hoppe længere end en bus. (Fakta – ca. 8-9 meter)
- En blåhval er større end en dinosaur. (Fakta – den største der nogensinde har levet)
- Man kan finde fisk, der kan lyse i mørket. (Fakta)
- Alle katte hader vand. (Fup)
- En snegl kan have over 10.000 tænder. (Fakta)
- En pingvin kan flyve, hvis den løber hurtigt nok. (Fup)

EXPLORE

Jesus møder disciplene (2. Påskedag)

Dagens tekst finder du i Joh. 20:19-23

Prædiken finder du på næste side.

PRÆDIKEN

Krone-tatovering

- Midlertidige tatoveringer med krone Se QR kode (kan bestilles og printes online, søg: midlertidige tatoveringer eget design)
- Post-its som børnene kan skrive eller tegne på.
- Et stort Kors (træ eller pap)

Sådan gør du

Børnene sætter tatoveringen på inder armen ved håndleddet. Fortæl, at den skal blive på hele ugen. Hver gang de ser tatoveringen, kan de kigge på kronen og huske på at: Jesus er konge, han kan alt, og han er med mig.

Derefter kan de gå over, og skrive takkebønner på post-its og sætte dem på korset.

De kan skrive noget, de gerne vil takke Jesus for, noget de er taknemlige over ved påsken.

Materialet finder du ved at scanne QR-koden

BØN

Jesus møder disciplene (2. Påskedag)

Har du nogen sinde prøvet at blive så ked af det, at du låst dig ind på værelset for at være alene? (Fortæl en personlig historie).

Jesus' disciple oplevede også at sidde bag en låst dør fordi de var ked af det og måske i virkeligheden også lidt bange. Jesus var død, men han var ikke længere i graven. Rygtet sagde at Jesus var genopstået. Disciplene var forvirrede og forstod ingenting, for de havde ikke haft noget med det at gøre. Sidste gang disciplene havde set Jesus, var da de begravede ham. De jødiske ledere var ikke glade for rygtet om, at Jesus var opstået, for det ville betyde, at de havde taget fejl, og at de havde dræbt selveste Guds søn. I stedet for igangsatte de et rygte om, at disciplene havde stjålet Jesus' lig imens alle andre sov, og at de nu havde gemt liget, sådan at de kunne narre folk til at tro, at Jesus var alt det, han havde prædikeret.

Maria Magdalene og Maria var, som vi hørte sidste søndag, de første der kom ud til graven og så, hvad der var sket. De havde mødt englen, som fortalte dem at Jesus var opstået fra døden. Men det var faktisk ikke kun englen de havde mødt, de mødte også en mand som de ved første øjekast troede var en gartner, som arbejdede ved gravpladsen. Det viste sig dog, at det ikke var gartneren, men at det var Jesus. Jesus sagde til kvinderne, at de skulle gå tilbage til de andre disciple og sige, at Jesus ville møde dem i Galilæa.

Var der nogle af udsagnene i fup eller fakta, som var svære at tro på? Nogle gange kan noget lyde så vildt, at man tænker: Det kan ikke passe! Sådan havde Jesu venner det også, da Maria fortalte dem, at Jesus var levende igen.

Disciplene var allerede samlet i Galilæa, men de holdt sig inde bag lukkede og låste døre af frygt for de jødiske ledere. De var både kede af det, opgivende og bange. Men pludselig, lige der midt i rummet, kom Jesus og stod midt iblandt dem. Døren var stadig låst. Jesus sagde "Fred være med jer." Disciplene blev overraskede og forstod endnu mindre af, hvad der foregik. Men Jesus viste dem sine hænder, hvor der stadig var mærker efter sømmene. Disciplene blev så lettede over at finde ud af, at han virkelig var den genopstandne Jesus. Disciplene kom i tanke om, at de manglede Thomas, som også var en af Jesus disciple. Han havde endnu ikke hørt de fantastiske nyheder. De kunne ikke vente med at fortælle ham det, så snart de så ham igen. Jeg forestiller mig, at alle disciplene må have talt i munden på hinanden, da de skulle fortælle Thomas om alt det, de havde oplevet. Men Thomas troede ikke på dem. Det er derfor vi i dag kalder Thomas for Tvivleren, for han tvivlede virkelig på om alt det Jesus havde sagt var rigtigt (???). Men da alle disciplene og også Thomas nogle dage senere er samlet igen, dukker Jesus pludselig op. Igen hilser Jesus dem med "Fred være med jer." Jesus vendte sig med det samme mod Thomas, og lod Thomas undersøge hans sår. Thomas havde brug for beviser for at kunne tro. Jesus mødte Thomas midt i tvivlen.

Jesus forstod godt, at det kunne være svært at tro. Efter at have set og mærket sårene var Thomas ikke længere i tvivl.

Jesus var virkelig genopstået!

Jesus var og er virkelig Guds søn!

Jesus er verdens konge og befrier!

Efter disse møder, som må have været noget af det vildeste for disciplene at være vidne til, sagde og gjorde Jesus noget som skulle få stor betydning for dem. Han sagde "Som faderen har udsendt mig, sender jeg også jer." Disciplene skulle fortælle mennesker, hvad de havde set og hørt. Da han havde sagt, det blæste han ånde i dem og sagde "modtag Helligånden"!

Helligånden

Formål

Vi ønsker, at børnene opdager, at Gud ikke er fjern, men nærværende i deres liv gennem Helligånden. At de ikke står alene, men at Gud er tæt på dem i deres hverdag – både i glæde, tvivl og udfordringer. Vi ønsker at børnene bliver fortrolige med, hvad Helligånden er for en størrelse. At Helligånden ikke er noget skræmmende eller svært, men noget godt, trygt og levende. Undervisningen introducerer børnene til både dåb i vand og dåb i Helligånden. Dåben i vand er det synlige tegn på den tro, der bor i hjertet, et valg om at høre til hos Gud og følge Jesus. Dåben i Helligånden peger på den gave og kraft, Gud ønsker at give, hvor Helligånden kommer og virker i os og gennem os.

Vi ønsker, at børnene får en forståelse af, hvad der skete til pinse, hvor Helligånden kom til disciplene, og hvordan det blev starten på den store kirkens fødselsdag. At de ser, hvordan helt almindelige mennesker blev fyldt med mod og at den samme Gud stadig møder mennesker i dag. Håbet er, at de får mulighed for at erfare, hvordan Helligånden kan virke i deres hverdag.

Undertemaer vi kommer omkring:

1. **Søndag:** Jesu dåb i vand og Helligånden der kommer over ham
2. **Søndag:** Kristi himmelfart
3. **Søndag:** Pinsedag
4. **Søndag:** Den første kirke

tidslinje

Hvem er Gud?

Tros-
helte der
fejlede

Tro og tillid

Ude af
kurs

Guds store
plan

Ven med
Jesus

Jesus
møder men-
nesker

Jesus kan
alt

Jesus er
konge

Helligånden

Mens vi
venter

Første søndag

Jesu dåb i vand og Helligånden der kommer over ham

Kan du se det?

Formålet med aktiviteten er at give børnene en oplevelse af, at noget kan være til stede, selvom vi ikke altid kan se det. Gennem legen med UV-lys opdager børnene, at skjulte bogstaver bliver synlige med det rette lys. Dåben er synliggørelsen af troen som er i vores hjerter. Dåben er et tegn på, at vi hører til hos Gud, at vi har valgt at tro på at Jesus er Guds søn som døde for os og at vi har valgt at følge ham.

Det skal du bruge

- UV-lommelygter (én til hvert barn eller pr. gruppe)
- Hvide A4-ark
- UV-tusch til at skrive de skjulte bogstaver på A4-ark (D, Å, B)
- 50 Ekstra A4-ark med Xér på (snyde-ark)

Forbered rummet ved at hænge de hvide A4-ark op forskellige steder. På nogle af arkene skriver du bogstaverne D, Å og B med UV-tusch. På andre ark laver du "snyde-ark" (f.eks. med et X). Sørg for, at bogstaverne er fordelt rundt i rummet, så børnene skal bevæge sig lidt for at finde dem. Giv hvert barn (eller hver gruppe) en UV-lommelygte. Fortæl børnene, at der er gemt noget i rummet, som ikke kan ses med det blotte øje, men kun med det rigtige lys. Send børnene på opdagelse. De skal lyse på arkene for at finde de skjulte bogstaver. Mind dem om, at ikke alle ark er "rigtige", nogle er snyd. Når de finder et bogstav, kan de enten huske det eller skrive det ned. Når alle bogstaver er fundet, samles I og hjælpes ad med at finde ud af, hvilket ord de danner.

Afslør ordet DÅB. Ligesom bogstaverne var usynlige, kan vores tro også virke usynlig. Men i dag skal vi høre om noget der ligesom lygten kan gøre vores tro mere synlig.

Jesu dåb i vand og Helligånden der kommer over ham

Dagens tekst finder du i Matt. 3:13-17

Prædiken finder du på næste side.

Snak & Grib

Husk at italesætte at vi sammen øver os i at snakke med Gud og høre Guds stemme. Selv voksne kan nogle gange have svært ved at høre hvad Gud siger. Men jo mere vi øver os, jo nemmere bliver det.

"Fortæl Jesus, hvordan du har det med vand."

"Måske du kender eller har set nogen, som er blevet døbt? Fortæl Jesus om en gang, du så nogen blive døbt."

"Fortæl Jesus om, hvordan du har det med dåb – uanset om det føles spændende, svært eller noget helt andet? Så fortæl Jesus om det."

"Måske du undrer dig over noget i forhold til dåben? Måske du har et spørgsmål, du gerne vil stille Jesus om dåben? Det kan været et stort spørgsmål, eller det kan være et praktisk spørgsmål. Prøv at stil dine spørgsmål om dåb og se, hvad Jesus svarer."

"Spørg Jesus, hvornår man er klar til at blive døbt."

Den voksne afslutter med en kort bøn (max 3 sætninger)

Jesu dåb i vand og Helligånden der kommer over ham

Har I hørt det? Der går en mand rundt ude i ørkenen, hans kappe er vævet af kamelhår og han har et læderbælte om livet. Hans hår er langt og ustyrligt. Han lever af græshopper og honning fra vilde bier. Hans navn er Johannes. De kalder ham "døberen" - Johannes døberen!

Alle havde hørt om ham den lidt mærkelige mand, der levede ude i ørkenen. Rygtet sagde, at han døbte mennesker ude i floden. I mange år havde man døbt mennesker, så det, at han døbte mennesker, var i sig selv ikke så mærkeligt. Dåben viste, hvilken religiøs leder man fulgte. Men man sagde om Johannes, at han var en særlig profet, fordi han fortalte om den Messias, som alle jøderne ventede på. Han fortalte om Jesus! - men ingen vidste eller forstod, at Jesus allerede var iblandt dem.

En dag, besluttede Jesus sig for at tage ud i ørkenen - ud til Johannes. Jesus ville nemlig gerne, at Johannes skulle døbe ham. Johannes var allerede i gang med at døbe mennesker, da Jesus kom ud til ham. Køen var lang, og solen bagte. Da det blev Jesus' tur, genkendte Johannes ham, og Johannes nægtede at døbe Jesus. Det gav simpelthen ikke mening for Johannes! Hvorfor ville Johannes mon ikke døbe Jesus?

Johannes vidste, at Jesus var Guds søn, at Jesus var den Messias, alle havde ventet på. Det burde være Jesus, der døbte Johannes og ikke omvendt, så Johannes nægtede. Men Jesus kiggede på Johannes og sagde "Gør det nu bare - for så gør du Guds vilje".

Normalt, når Johannes døbte mennesker i vand, bekendte de deres synd og Johannes fortalte dem, at de fremover skulle leve efter Guds vilje. Dåben var et tegn på omvendelse, at man forlod noget gammelt og trådte ind i noget nyt. Men Jesus havde aldrig syndet. Noget modvilligt gik Johannes med til at døbe Jesus i vand. De trådte ud, så vandet gik til midt på lårene. Herefter førte Johannes langsomt Jesus under vandet og op igen. Det tog kun et splitsekund, men i det øjeblik Jesus steg op ad vandet, skete der noget der aldrig plejede at ske. Det var som om, at himlen åbnede sig, et lys skinnede så klart, mens Guds Ånd langsomt dalene ned og omsluttede Jesus. I det samme lød en stemme, som kom fra himlen "Du er min elskede søn, og dig er jeg fuldt ud tilfreds med".

For Jesus markerede dåben også en ny start. Jesus var ikke længere bare en ukendt tømrersøn, fra denne dag trådte han ud i sin helt store opgave, nemlig at redde alle mennesker. Herfra tog det fart. For med Guds Ånd over sig begyndte Jesus at udføre mægtige mirakler, tegn og undere.

Jesus blev døbt i vand og bagefter i Ånd for at vise os, hvordan vi skal gøre. Jesus' egen dåb blev disciplenes model for, hvordan de forenede tro og dåb.

For da disciplene nogle år senere etablerede den første menighed, kan vi læse: "De, som tog imod hans ord, blev døbt". Når mennesker hørte om Gud og begyndte at tro, var det altså helt naturligt, at de blev døbt lige bagefter. Faktisk døbte de mere end 3.000 mennesker på bare den ene dag.

Jesus viste os med sit eget eksempel, at når vi tror på Gud og på, at Jesus er Gud søn, som døde for os, så skal vi lade os døbe i vand. Dåben i vand er nemlig et synligt tegn på vores tro, som er inden i os og derfor kan virke usynlig for andre. Når vi bliver døbt i vand, viser vi, at der er et vendepunkt, at vi forlader noget gammelt og starter på noget nyt. Faktisk lidt ligesom når man bliver gift, der markerer man også at der er et vendepunkt, hvor man går fra at være alene til at leve sit liv "sammen". Sådan er det også med dåben. Vi siger ja til, at vi tror på Gud, og at vi går fra at være alene til at leve et liv sammen med Gud.

Afslut prædikenen ved at fortælle, hvordan I helt konkret praktiserer dåb i jeres menighed. Gør det så konkret som muligt, kom evt. ind på alder, dåbsritual, praktiske omstændigheder (vis f.eks. et billede af jeres dåbsgrav/dåbsbassin/døbefont) mm. Du kan også supplere ved at fortælle om din egen dåbsoplevelse.

Nogle gange kan vi komme til at tro, at dåben først kan finde sted, når vi har forstået det hele. Men Jesus viser os, at dåben ikke handler om at have forstået det hele, men at det er begyndelsen på vores venskab med Jesus. Troen, som bor i vores hjerter, er usynlig, lidt ligesom de bogstaver vi før skulle ud at finde, men når vi bliver døbt, bliver troen synlig som et slags ydre tegn på vi har besluttet at leve et liv sammen med Gud.

Anden søndag

Kristi himmelfart

Vandraket eksperiment

- 1,5–2 liters plastikflaske (gerne sodavandsflaske)
- Prop (korkprop, der passer stramt)
- Cykelpumpe med ventil
- Pap eller plastik til finner
- Pap til keglespids
- Gaffatape
- Vand

Sådan gør du (Du kan nemt finde en “sådan gør du”-video på YouTube)

Lav finner: Klip 3–4 finner af pap eller plastik. Tape dem fast på flasken, så raketten kan flyve stabilt. Lav en spids: Lav en kegleformet spids af pap og tape den fast på bunden af flasken. Fyld vand i: Hæld vand i flasken, så den er ca. 1/3 fyldt. Gør klar til affyring: Sæt proppen (med ventil) fast i flaskens åbning. Vend flasken på hovedet og stil den på en affyringsrampe, så den peger opad. Skyd raketten af: Pump luft ind i flasken med cykelpumpen. Når trykket bliver højt nok, flyver raketten op i luften

Sikkerhed

Stå **ALDRIG** over raketten under opsendelse Brug kun raketten udendørs på en åben plads. Brug sodavandsflasker – de kan bedre tåle tryk.

Eksperimentet hjælper os også med at forstå og tale om Kristi himmelfart. Hvordan Jesus blev løftet op fra jorden og taget op til himlen. Selvom en raket ikke er det samme, giver det os et billede af, at Jesus ikke bare forsvandt, men blev løftet op og nu er konge i himlen.

Kristi himmelfart

Dagens tekst finder du i Luk. 24:50-53

Prædiken finder du på næste side.

Mit sted hos Jesus - tegnebog

Jesus sagde til sine venner, at han tog afsted til himlen for at gøre en bolig klar til dem. Det betyder, at Jesus tænker på os og forbereder et sted, hvor vi en dag kan være sammen med ham. Han kender os rigtig godt – han ved, hvad vi elsker, hvad der gør os trygge, og hvad der gør os glade.

Sådan gør du

Alle børnene får et stykke papir og en masse tuscher til at tegne med.

Bønnen går ud på, at de skal tegne den bolig, de forestiller sig, at Jesus er ved at gøre klar til dem. Vi kan selvfølgelig ikke vide, hvordan det kommer til at blive, men vi kan bruge vores fantasi og fortælle Jesus, hvad vi godt kunne drømme om lige nu.

Imens børnene tegner, kan du stille dem undringsspørgsmål: Hvordan ser dit sted ud hos Jesus? Er det et hus, et slot, en hytte eller noget helt andet? Er det i naturen, i byen eller et helt særligt sted? Hvordan føles det at være der? Er der fred, glæde og trykthed? Hvad gør dig glad der? Hvem er sammen med dig? Er der nogen, du glæder dig særligt til at se? Hvad kan man lave der? Er der musik, leg, dyr eller natur? Er der noget, du elsker at gøre, som også er der? Hvor er Jesus henne i dit billede? Hvad laver du sammen med ham? Hvordan er det at være sammen med Jesus der?

Den voksne beder en afsluttende bøn på max 3 sætninger.

EXPLORE

PRAEDIKEN

BØN

Kristi himmelfart

I Påsken, for kun et par søndage siden, hørte vi om, at Jesus døde og 3 dage senere genopstod. Vi springer derfor ind i dagens historie på et tidspunkt, hvor Jesus igen var genforenet med sine disciple. Disciplene havde i Påsken oplevet smerten ved at miste deres Gud – deres ven, men nu var han endelig hos dem igen. De var lettede og glade, men kun for en meget kort tid.

For der gik ikke længe, før Jesus begyndte at forberede dem på, at han en dag inden så længe ville tage afsted igen. Jesus ville tage et sted hen, hvor disciplene som ellers altid fulgte efter ham, ikke kunne tage med. Men samtidig sagde Jesus også, at han aldrig nogen sinde ville forlade dem! Hvordan kan det hænge sammen? På den ene side sagde Jesus altså, at han altid ville være hos dem, men på den anden side sagde Jesus, at han lige om lidt ville tage af sted. Disciplene var forvirrede, for man kan vel ikke begge dele samtidigt, kan man?

Selvom det lød skørt for disciplene, så var det faktisk ikke første gang, at Jesus sagde noget der var modsatrettet, og som ikke helt gav mening for disciplene. Jesus havde sagt noget lignende tidligere, som f.eks. dengang han sagde "jeg skal dø, men jeg skal også genopstå". Den gang forstod disciplene heller ikke, hvordan man både kunne dø og leve samtidigt, men Jesus havde vist dem, at alt var muligt, også selv om det ikke altid virkede logisk for disciplene.

Hvis jeg havde været Jesus' discipel den gang, så ville jeg have haft 1000 spørgsmål. Hvor skulle Jesus hen? Hvor længe ville han være væk? Og hvad var meningen med, at Jesus skulle stå op fra døden, hvis han alligevel havde tænkt sig at smutte igen? Nogle gange kan vi fejlagtigt tro, at hvis vi stiller mange spørgsmål, så er det fordi, vi ikke tror nok. Men sådan ser Jesus slet ikke på vores spørgsmål, Jesus stillede selv mange spørgsmål, når han snakkede med mennesker.

Jesus prøvede på bedste vis at forklare og forberede disciplene på det, der skulle ske, men det var ret kompliceret, så uanset hvordan Jesus forklarede det, så var det først langt senere, at det hele kom til at give mening.

Jesus vidste, at hans tid her på jorden var slut. Han vidste at han skulle tilbage til himlen, fordi han nu havde fuldført den opgave, der gjorde, at han 33 år forinden var blev sendt til jorden. Jesus tog sine disciple med lidt uden for byen. Der står, at Jesus løftede sine hænder og velsignede disciplene. Alt imens han langsomt blev taget op til himlen, og dér satte han sig på tronen ved siden af sin himmelske Far. Måske disciplene stod og kiggede op mod himlen, ligesom når vi kigger efter en flyvemaskine. Jesus forsvandt længere og længere væk, indtil de pludselig ikke kunne se ham længere.

Der står i Bibelen (Joh. 14:2), at Jesus tog tilbage til himmelen for at gøre en bolig klar til alle os, som tror. Det har helt fra begyndelsen været Guds tanke, at mennesket skulle bo og leve sammen med ham. Men fordi synden kom ind i verden, blev vi for en tid adskilt. Når vi tror på Gud, så ved vi, at vi skal leve evigt. Når livet her på jorden stopper, er vi lovet et evigt liv i himlen sammen med Gud. Og derfor er Jesus taget til himlen, hvor han tålmodigt venter på os. En dag flytter vi op i himlen, og får permanent adresse hos Gud.

Men inden Jesus tog afsted, sagde han to vigtige ting. Den ene ting var, at han en dag ville komme igen på præcis samme måde som han tog afsted. Den del er ikke sket endnu. Den anden vigtige ting, han sagde, var at han altid ville være hos os. Han ville ikke længere være på jorden fysisk, men han ville sende en stedfortræder, en vejleder, der altid ville være hos menneskene.

Den vejleder, som Gud ville sende, er Helligånden. Disciplene havde aldrig hørt om Helligånden før, og de må uden tvivl have haft svært ved at forestille sig hvordan sådan en ånd må have set ud. Jesus sagde om Helligånden at "Helligånden skal vejlede jer i alle ting og minde jer om alt det, jeg har sagt til jer."

Men Helligånden havde altid været der – ja helt fra begyndelsen. I den allerførste bog i bibelen, helt i begyndelsen (1. mosebog 1:1) står der (vis gerne en bibel, så de kan se at det er helt i begyndelsen): "I begyndelsen skabte Gud himlen og jorden. Jorden var først en formløs masse, og hele verdensrummet lå hen i totalt mørke, men GUDS ÅND svævede over de mørke vande". Så vi ved at Guds ånd var der, allerede inden jorden blev skabt, Guds ånd var allerede i funktion, langt før Han skulle fungere som stedfortræder for Jesus her på jorden.

Selvom Jesus er Gud, var han begrænset af det at være menneske. Når Jesus var på jorden i fysisk form, kunne han kun være ét sted ad gangen. Men nu, i dag, så kan Jesus gennem Helligånden være overalt, med alle, hos hver og en, på én gang. Helligånden er nemlig Guds nærvær i os.

Jesus tog tilbage til himlen, men disciplene følte Guds nærvær, selv om Jesus ikke længere var hos dem. Og på samme måde kan du og jeg også føle Guds nærvær, selvom Jesus fysisk ikke længere er her på jorden.

Men hvem er Helligånden? Hvordan så den mon ud? Og hvordan ville den komme? Det skal vi høre mere om næste søndag.

Tredje søndag

Pinsedag

Sprog-quiz

- Print flag (ét sæt pr. barn eller gruppe)
- Telefon/computer med google oversætter (eller lignende til oplæsning)

Sådan gør du

Giv hvert barn (eller gruppe) en række flag. Indsæt sætningerne i google oversæt og få dem læst højt ét ad gangen. Børnene skal lytte og gætte sproget ved at løfte det flag, de tror passer.

Sætninger "Jeg elsker at hoppe og danse" (Dansk)

- Ich liebe es zu springen und zu tanzen (Tysk)
- Me encanta saltar y bailar (Spansk)
- Uwielbiam skakać i tańczyć (Polsk)
- Amo saltare e ballare (Italiensk)
- Я люблю прыгать и танцевать (Russisk)
- I love to jump and dance (Engelsk)
- J'adore sauter et danser (Svensk)
- Ik hou ervan om te springen en te dansen (Hollandsk)
- Eu adoro saltar e dançar (Portugisisk)
- Ég elska að hoppa og dansa (Islandsk)

Afslutning

Slut legen af med nogle fællesspørgsmål: Hvordan lød de forskellige sprog? Var nogle lettere at gætte end andre? Hvordan ville det være pludselig at kunne tale et nyt sprog?

I dag har vi kun prøvet at gætte forskellige sprog, men til pinse skete der noget helt vildt. Disciplene begyndte faktisk at tale sprog, de aldrig havde lært før.

Pinsedag

Dagens tekst finder du i ApG. 2:1-13

Prædiken finder du på næste side.

Helligånd - flyt ind

I dag beder jeg (den voksne) en bøn højt, og du kan bede med højt, hvis du ønsker at invitere Helligånden ind i dit hjerte i dag. Hvis du ikke er klar til det endnu, er det også helt okay. Hvis du har lyst til at tage imod Helligånden som en gave fra Gud, kan du vise det ved at række dine hænder frem med håndfladerne opad, ligesom når du tager imod en gave.

Du kan bede med højt eller i dine tanker:

*"Kære Gud
Tak fordi du elsker mig og gerne vil give mig gode gaver.
Tak for Helligånden.
Jeg vil gerne modtage Helligånden som en gave fra dig.
Helligånd kom og bo i mit hjerte.
Selvom jeg ikke forstår det hele endnu,
vil jeg gerne være tæt på dig og følges med dig.
Tak fordi jeg aldrig er alene,
fordi du har sagt at du altid er hos mig og aldrig forlader mig.
Amen"*

EXPLORE

PRÆDIKEN

BØN

Pinsedag

I dagene efter Jesus var taget til himlen, mødtes disciplene jævnligt. De snakkede om hvad der nu skulle ske, og de bad sammen. De var efterhånden langt mere end bare 12 disciple. Disciplene havde fået at vide, at de skulle blive i Jerusalem indtil de havde modtaget Helligånden. Pinsemorgen, ca. 10 dage efter Jesus var taget til himlen, var disciplene igen samlet.

Pludselig med ét hørte de en høj susende lyd og en stærk vind blæste, som var det et voldsomt åndepust. Det peb gennem væggene og raslede i halmen på gulvet. Og oppe fra himlen dalede nu små blafrende flammer af ild. Hver flamme landede på hver enkel af disciplene. De havde aldrig set nogen lignende. Da flammerne landede på dem, blev disciplene fyldt med Helligånden og pludselig kunne de tale alle mulige forskellige sprog, de ikke kendte og aldrig havde lært.

Det kan virke mærkeligt, men det, der skete, var, at de alle blev fyldt med Helligånden, Guds ånd kom som et mægtigt vingesus og flyttede ind i deres hjerter. Det var, som om Guds nærvær fyldte dem op indefra. Ilden gjorde ingen skade, den var ikke farlig, men i deres hjerter mærkede de en varme.

Det kan umuligt have gået stille for sig, for mennesker begyndte at strømme til. Alle var nysgerrige. Hvad i alverden foregik der? Nogle af de folk der kom til for at se hvad der skete, de troede at disciplene havde drukket sig fulde i vin og nu talte volapyk. Men der var andre i menneskemængden, som kom fra de omkringliggende lande, der genkendte de mange sprog, som disciplene pludselig kunne tale. Disciplene forstod det ikke selv, men dem, der stod og lyttede, forstod mærkeligt nok det hele.

Mennesker, som kom fra de omkringliggende lande, kunne fortælle, at disciplene fortalte om Gud på mange forskellige sprog. Det var altså ikke volapyk. Disciplene talte flydende, og alt, hvad der kom ud af deres mund, var sammenhængende og forklarede, hvem Gud er. Ordene kom fra Gud gennem Helligånden.

Helligånden kender alle sprog og er større end den sprogbarriere, der nogle gange kan være mellem os mennesker. Helligånden talte sprog igennem disciplene, som disciplene ikke kendte, men som dem, der lyttede til dem, forstod. Pludselig kunne disciplene ikke kun fortælle jøderne eller grækerne om Gud, men med Helligånden i sig kunne de pludselig fortælle alle mennesker i hele verden om Gud på alle folkeslags eget modersmål. Gud gjorde det muligt for alle mennesker at høre om Jesus, uanset hvilket sprog de talte. Forestil dig, at du pludselig ud af det blå begyndte at tale flydende kinesisk eller fransk? Disciplene forstod jo ikke selv, hvad de sagde, men de så, at mennesker med andre modersmål, begyndte at tro på Gud.

Efter at alle disciplene var blevet fyldt med Helligånden, var de klar til at gå med den specifikke opgave, som Gud gav hver enkelt af dem. At Helligånden havde fyldt dem, gjorde at de ikke gik alene, men at Guds ånd altid var med dem. De skulle derfor ikke klare opgaven alene, men Gud banede vejen, ledte dem, gav dem ord på rette tid og fyldte dem med tro og ro. Vi ved om disciplene, at de herefter fordelte sig og rejste ud i hele verden for at fortælle om alt det, de havde set og hørt. De fortalte om Jesus som den Messias, der gjorde det muligt for os at være forbundet med Gud.

Peter, som også var en af disciplene, var med til at starte en masse kirker rundt om i verden. I Peters første officielle tale sagde han at Gud ville "Fylde ALLE med Helligånden, ALLE vil komme til at profetere (fortæller ting som kun Gud ved), ALLE vil se syner og drømme drømme." Ligesom Gud er for alle, så er Helligånden og dens virke også for os alle.

Helligånden var ikke kun for disciplene. Ligesom Helligånden fyldte Jesus og efterfølgende disciplene, sådan ønsker Gud også at Helligånden skal være i os som en trofast følgesvend, der altid er med os. Men Helligånden er en gentleman, han tvinger sig ikke på, han kommer ikke brasende ind i dit liv. Han venter på en invitation – en invitation fra dig. Så hvordan eller hvornår flytter Helligånden ind i vores hjerter? Paulus lærte disciplene 3 trin, de 3 trin som Jesus viste os. Nemlig at vi først må tro på Gud, herefter blive døbt i vand for at bekræfte at vi tror på Jesus, og dernæst beder vi Helligånden flytte ind i vores hjerter. Nogle gange bytter Gud om på rækkefølgen. Men at bede Helligånden flytte ind er ikke noget, vi kan tvinge den til, det er noget vi beder om og så kommer Gud os nær og lader hans kraft få frit spil i vores liv og hverdag. Et liv med Helligånden er langt fra kedeligt, og det bedste af det hele er, at du aldrig er alene.

Suppler prædikenen ved at fortælle, om dit eget første møde med Helligånden eller hvordan du mærker at Helligånden er på spil dit liv og hverdag, gør det kort og konkret.

Pinsedag er altså den dag, hvor det løfte som Jesus gav disciplene om for altid at være hos dem, gik i opfyldelse. Pinsemorgen mødte Helligånden disciplene og de blev fyldt med Guds kraft og det forandrede alt.

Må Pinsen minde os om, at Helligånden bor i os, at Helligånden virker i os, og at Helligånden altid ønsker at vejlede os.

Fjerde søndag

Den første kirke

Fødselsdag

I dag skal vi fejre fødselsdag!

Når vi har fødselsdag, fejrer vi, at vi er blevet et år ældre og at vi er noget helt særligt. Kirken har faktisk også har en fødselsdag. Det skal vi høre mere om bagefter, men først skal vi selvfølgelig lege fødselsdagslege.

Vælg en eller flere lege:

1. **Stopdans:** Musik spiller → alle danser. Når musikken stopper, skal man stå helt stille! Hvis man bevæger sig, er man ude af legen.
2. **Flødebolle-spisningskonkurrence:** Alle får en flødebolle. Hænderne skal være på ryggen og så gælder det om at spise den hurtigst!
3. **Ballonleg:** Bind en ballon om anklen. Nu gælder det om at sprænge de andres balloner uden at få sin egen sprunget!
4. **Boogie Woogie:** Stil jer i en rundkreds. Sæt sangen på og følg fagterne.
5. **Snørebåndskonkurrence:** Hvem kan spise et slik-snørebånd hurtigst?
6. **Stoledans:** Gå rundt om stolene mens musikken spiller. Når musikken stopper, skal du hurtigt finde en stol! Den som ikke har en stol, når sangen stopper, er ude.

EXPLORE

Den første kirke

Dagens tekst finder du i ApG. 2:14-47 & 8:26-40

Prædiken finder du på næste side.

PRAEDIKEN

Takkebrev til Helligånden

Vi har lige hørt om, at Helligånden er en gave fra Gud. Vi har fejret kirkens fødselsdag lidt ligesom en stor fødselsdagsfest! Når vi har været til fest og fået gaver, er der noget vigtigt, vi gør: Vi siger tak. Vi skal nu sige tak til Gud for den gave, som Helligånden er for os.

Det skal du bruge

- Papir eller postkort
- Farveblyanter

Du kan enten tegne eller skrive en takkebøn til Gud. Tegn noget, du er glad for, Gud har givet dig eller skriv en lille bøn, hvor du siger tak for Helligånden.

Når vi siger tak til Gud, viser vi, at vi har set og modtaget hans gaver. Helligånden er en gave, som altid er hos os også når vi ikke kan se den. Gud er tæt på dig, og han glæder sig over at høre din bøn. Lad os slutte med at sige sammen: "Tak Gud for din Helligånd". Amen.

BØN

Den første kirke

Vi har de sidste søndage snakket om, hvordan Helligånden dalede ned fra himmelen og landede på Jesus, dengang Jesus blev døbt. Vi har også hørt om, hvordan Helligånden kom til alle mennesker, da Jesus tog tilbage til himlen, hvor han nu er indtil den dag han vender tilbage til jorden. Og så har vi hørt om, hvordan Helligånden kom som små flammer, og hvordan disciplene pludselig kunne tale alle mulige og umulige sprog.

Men Helligånden gav ikke kun disciplene et nyt sprog. Helligånden gav også disciplene mod og styrke og vejledte dem i, hvad de skulle gøre. Helligånden mødte Peter med så meget mod og styrke, at Peter turde stille sig op foran flere tusinde mennesker for at fortælle dem om Gud. Peter holdt den vildeste power prædiken, hvor han fortalte om Jesus' død og opstandelse, om Helligånden og om hvordan Helligånden ville gøre store tegn og under. Peter fortalte om Jesus som verdens frelser, og at mennesket måtte stoppe med at gøre oprør mod Gud. Der står, at Peters tale ramte dem, der lyttede, lige i hjertet, og at 3000 mennesker den dag blev døbt i vand og modtog Helligånden som en gave. Det blev startskuddet til den allerførste kirke. De lavede små fællesskaber, hvor de modtog undervisning om Gud, bad sammen og spiste sammen. Hver dag tilføjede Gud flere til fællesskabet.

Helligånden virkede igennem disciplene. De udførte tegn og mirakler, og de fik hele tiden mod til at fortælle flere mennesker om Gud. To af disciplene, Peter og Johannes, blev arresteret og kom i fængsel, men Helligånden var med dem og igen og igen fyldte Helligånden dem med tro, mod og styrke. Mange disciple forlod Jerusalem i disse dage, fordi de blev forfulgt for deres tro. De rejste i stedet for ud i verden, alle med Helligånden som deres følgesvend. Kirken voksede, og der startede flere små og store kirker rundt om i verden. Det var altså i Pinsen, at den første kristne kirke blev dannet. Man siger derfor, at det er kirkens fødselsdag. Ikke kun vores kirkes fødselsdag, men ALLE kirker i hele verdens fødselsdag. Den store kristne kirke er efterhånden lidt op i årene - faktisk omkring 2000 år gammel. Vi fejrer kirkens fødselsdag, og at vi som gave fik Helligånden i os.

Jeg skal fortælle jer om en af de disciple, som rejste ud i verden. Disciplen Filip var rejst til byen Samaria, og på en af sine mange rejser frem og tilbage mødte Filip en engel, som fortalte ham at han skulle tage en omvej.

Mens han gik der, kom der pludselig en meget fin hestevogn kørende. I landet Etiopien, havde Dronningen af Etiopien en skatmester. En skatmester var en, der holdt styr på dronningens penge og skatte. Det var ham, skatmesteren, der kom kørende i denne fine hestevogn. Han havde være i Jerusalem, og var nu på vej hjem.

Helligånden talte til Filip ved at give ham en tanke – en ide: "Gå hen til den vogn."

Og det gjorde Filip. Da han kom derhen, kunne han høre, at manden sad og læste op fra det Gamle Testamente, men han kunne ikke forstå det, han læste. Filip spurgte manden, om han forstod det, men det gjorde han jo ikke. Filip satte sig op i vognen til ham. Skatmesteren læste om forudsigelserne i Det gamle Testamente om, at Jesus skulle komme. Filip fortalte skatmesteren alt, hvad han vidste om Jesus, og nu gav det hele meget bedre mening. Manden kom til tro på Jesus og blev med det samme døbt i vand. Alt dette skete, fordi Helligånden talte til Filip, og fordi Filip havde mod til at gøre, hvad Helligånden sagde.

Ligesom Helligånden virkede igennem Filip og alle disciplene, på samme måde virker Helligånden også i dag gennem dig og mig. Nogle gange er vi ikke i tvivl, andre gange er vi ikke helt sikre på, om det virkelig er Helligånden eller "bare" os selv. Men vi kan øve os i at genkende og mærke Helligånden.

Helligånden virker ved:

Guds nærvær i os:

Oplevelsen af at være forbundet med Gud, at han elsker dig, og aldrig forlader dig. En oplevelse af at Gud er tæt på.

Giver os kraft og mod:

Helligånden giver os mod til at gøre ting, vi ikke altid føler os modige nok til. Det krævede nok lidt mod for Filip at gå hen til skatmesteren uden helt at vide, hvad han skulle der henne. Helligånden giver os også kraft til at bede for mennesker og svære livssituationer. Og Helligånden hjælper os igennem livet, når det ser allermest sort og svært ud.

Vores indre kompas:

Helligånden hjælper os med at vurdere og huske, hvad der er rigtigt og hvad der er forkert. Helligånden hjælper os med at forstå Guds hjerte og handle efter det.

Giver os indskydelser, tanker og ideer:

Måske du mærker, at du skal give en opmuntring om at være sød overfor en i din klasse, der bliver drillet eller har en dårlig dag. Helligånden taler til os på vegne af Gud og guider os.

Helligånden går i forbøn for os:

Der står i Bibelen, at når vi føler, at det kan være svært at bede til Gud, så går Helligånden i forbøn for os. Det betyder at Helligånden hele tiden hepper på os og beder Gud hjælpe os.

Nu havde disciplene fået Helligånden, og det betød, at de i alle mulige situationer, hvor de ikke selv kunne finde ud af, hvad de skulle gøre, altid fandt ud af, hvad de skulle gøre, fordi de stolede på Helligåndens vejledning. Ligesom Helligånden var med Filip, på samme måde er Helligånden med jer.

Mens vi venter

Formål

Året afsluttes ved at kigge frem mod det der venter. Månedens tema har til formål at berøre hvad vi venter på – at Jesus kommer igen – men også hvad ventetiden betyder for os. Vi skal se, om vi kan blive klogere på, hvad Jesus tænkte om denne “ventetid”. Han gav os Missionsbefalingen som opgave og en masse lignelser og fortællinger om, hvordan vi kan udføre den opgave.

Undertemaer vi kommer omkring:

1. **Søndag:** *Lignelsen om huset på klippegrund*
2. **Søndag:** *Missionsbefalingen*
3. **Søndag:** *Lignelsen om talenterne*
4. **Søndag:** *Lignelsen om brudepigerne*

tidslinje

Hvem er Gud?

Tros-
helte der
fejlede

Tro og tillid

Ude af
kurs

Guds store
plan

Ven med
Jesus

Jesus
møder men-
nesker

Jesus kan
alt

Jesus er
konge

Helligånden

Mens vi
venter

Første søndag

Lignelsen om huset på klippegrund

3,2,1, byg

- 2 ens IKEA-møbler (små og enkle, men med mindst 5 dele) OBS: Vælg gerne et lille møbel, som I alligevel mangler i børnekirken fx et lille rullebord til kreative ting fra IKEA.
- 1 samlevejledning (kun til det ene hold)
- Værktøj hvis nødvendigt (fx unbrakonøgle)

Sådan gør du

Del børnene op i to hold. Giv hvert hold et IKEA-møbel, som skal samles. Det ene hold får samlevejledningen (manualen). Det andet hold får ingen vejledning. Begge hold går i gang med at samle deres møbel samtidig. Lad dem arbejde i 10–15 minutter, og stop så derefter og kig på, hvor langt de er nået. Saml alle, og kig på resultaterne: Hvilket møbel blev mest stabilt? Hvad var svært uden manual? Hvordan hjalp manualen?

Afrunding:

Ligesom det er meget lettere at bygge noget, der holder, når man har en manual, sådan er det også lettere at navigere i livet, når man kender "manualen" for det gode liv.

Lignelsen om huset på klippegrund

Dagens tekst finder du i Matt. 7:24-27

Prædiken finder du på næste side.

Byg dit liv på klippen

- Sten (én til hvert barn)
- Tuscher (én til hvert barn)
- Stille musik (valgfrit, men skaber ro)

Sådan gør du

Nogle gange i livet føles det som en storm. Ting kan være svære, utrygge eller forvirrende. Men Gud vil gerne være vores faste klippe, noget der aldrig flytter sig. Giv børnene en sten. Bed dem holde stenen i hånden.

Spørg børnene

Hvordan føles den?

Er den hård? Tung? Fast?

Stenen minder os om at Gud er stærk, fast og til at stole på.

Giv derefter børnene en tusch og bed børnene tegne et lille hus på deres sten. Dit hus er dit liv, dine tanker, din familie, dine venner og din hverdag. Bed børnene sidde stille med deres sten i hånden. Fortæl dem, at de nu får 1 minut i stilhed, hvor de kan tale med Gud om det, de kom til at tænke på, mens de tegnede deres hus på klippen. Måske du får lyst til at takke Gud for at være din klippe eller bede ham om at hjælpe dig med at leve efter Guds vejledning.

Du behøver ikke klare livet alene. Gud vil være din klippe, et sikkert sted, du kan bygge dit liv på.

Lignelsen om huset på klippegrund

Der var engang to mænd, der begge ville bygge sig et hus. De gjorde sig begge en masse tanker om det hus, de gerne ville bygge. Hvilke materialer ville de bygge med? Hvordan skulle rumfordelingen være? Hvilke farver skulle der være på væggene? Men inden de kunne gå i gang med at bygge, måtte de først finde ud af, hvor huset skulle bygges? Skulle det være tæt på havet? Inde midt i byen? Eller ude på landet lagt væk fra alting? Efter lange og svære overvejelser var de nu endelig klar til at bygge. De samlede værktøj sammen og indkøbte materialerne.

De hamrede, de savede, og de larmede dagen lang indtil en dag, hvor de mest fantastiske huse stod klar til indflytning. Den ene havde valgt at bygge tæt ved vandet, han elskede nemlig sand mellem tæerne og den smukke havudsigt. Den anden havde valgt at bygge sit hus oppe i klipperne, midt i den storslåede natur.

Dagene gik, og de nød begge deres nye hjem. Men en dag trak det op til regn. Regnen styrtede ned, floden gik over sine bredder, og vinden slog imod husene. Åh nej, vejret var alt for voldsomt. Det ene hus faldt sammen med et brag, og alt var på et øjeblik ødelagt. Manden i huset nåede ud lige i rette tid. Det kunne ikke vare længe, før det andet hus også ville kollapse – men det gjorde det ikke. Det ene hus stod stadig stabilt, da stormen havde lagt sig.

Hvilket hus klarede mon det voldsomme uvejr?

Illustrér din pointe ved at lave et hus, der står på en sten, og et hus, der står på en bunke sand. Hæld vand over og se, hvordan sandet flyder ud og huset skrider.

Ser I, manden, der byggede sit hus på sandet, han mistede det hele, men manden, der havde bygget sit hus oppe i klipperne, kom helskindet igennem. Og hvem ved, måske huset står der endnu?

Historien er hentet i Bibelen, men det er faktisk ikke en virkelig historie. Historien er blot en fortælling, som Jesus opdigtede for, at mennesker bedre kunne forstå hvad han mente. Den slags historier kalder vi lignelser. Med historien ville Jesus fortælle, at det ikke er lige meget, hvad vi bygger vores liv på. Hvis vi gerne vil bygge et hus, der kan klare selv de kraftigste storme, så er der en ting, som er helt afgørende, og det er husets fundament. Fundamentet, altså den del af huset der ligger under gulvet, skal være stærkt nok til at kunne bære husets vægge og tag, men det er også fundamentet, der skal holde vand væk og beskytte bygningen.

I lignelsen er klippen en metafor eller et symbol på det uforanderlige, og Jesus er det eneste, der med garanti aldrig forandrer sig. Sandet er derimod en metafor eller et symbol på alt det, der er usikkert, ustabilt eller midlertidigt, f.eks. penge, regeringer, popularitet, egoisme som i "hvad har jeg lyst til" eller andres ros og anerkendelse.

Jesus' pointe er, at et stærkt fundament i livet, er troen på Jesus. Jesus siger, at "Enhver, som lytter til mine ord og handler på dem, er som en klog mand der byggede sit hus på en klippe". Omvendt siger han også, at enhver som lytter, men IKKE handler, er som en tåbe, der byggede sit hus på sandet. For at have et stærkt fundament er det altså ikke nok kun at lytte til Guds ord og tro på det, vi er også nødt til at leve efter det. Det er det at leve efter Guds manual, der skaber et stærkt fundament, som gør at vi ikke vælter, når stormene rammer. Det kan være livs-storme, som når nogen, du kender, bliver skilt, bliver syge, dør eller noget helt fjerde.

Vi står altså stærkere i livet, når vi vælger at bygge vores liv på Jesus og læner os op ad hans visdom. Men betyder det så, at hvis bare vi tror på Jesus og lever med ham, så rammer intet dårligt os? Nej, det gør det faktisk ikke. For verden er fuld af synd, smerte og ondskab. Men troen kan forandre måden, vi oplever smerten på, og kan give os nogle helt andre værktøjer at handle ud fra – fordi Jesus er med os. Det kan godt være, at huset på klippen havde fået smadret et par vinduer, eller at udhænget var blæst af, men det var ting, der kunne fikses. Huset stod stadig urokkeligt fast. Sådant er det også, når vores fundament er troen, så kan vi stå urokkeligt fast, også selv om vi får nogle knubs og et par ridser i lakken.

Det er faktisk ligesom, da I før skulle bygge med og uden en manual. Det var ikke nemt, bare fordi I havde en manual, men det var klart nemmere end ikke at have nogen. Bare det at have set et billede af, hvordan det skulle se ud til slut, gjorde jeres byggeproces meget mere sikker end det andet hold, som famlede lidt i blinde.

Jesus siger derfor til os "byg dit liv på mig – tro på mig, for jeg er et sikkert fundament". Jesus siger "mig kan du regne med. Jeg bærer dig igennem selv de hårdeste storme". Men vi må vælge at bygge vores hus på klippen, altså på Jesus, og ikke på sandet.

Anden søndag

Missionsbefalingen

Giv det videre - stafet

- 1 stafet (fx en pind, bold eller noget symbolsk) pr. hold
- Kegler, stole eller andre ting til at lave en forhindringsbane
- Tape til at markere bane op

Sådan gør du

Del børnene op i 2 hold. Stil holdene på række bag startlinjen. Lav en bane med nogle forhindringer (fx zigzag, hop, kravle under noget osv.). Giv den første person i hvert hold en stafet. På "klar, parat, start!" løber den første deltager banen igennem. Når de kommer tilbage, giver de stafetten videre til den næste i rækken. Sådan fortsætter det, indtil alle på holdet har været igennem banen.

Det hold, der først får stafetten hele vejen igennem holdet, har vundet.

Ligesom I gav stafetten videre til hinanden, er der også noget andet vigtigt, vi skal give videre, og det skal vi høre om I dag.

EXPLORE

Missionsbefalingen

Dagens tekst finder du i Matt. 28:16-20

Rekvisitter: Et fyrfadslys til alle og en lighter

Prædiken finder du på næste side.

PRÆDIKEN

Bønnevæg - giv det videre

- Post-its
- Kuglepenne/tuscher
- En væg, hvor sedlerne kan hænges op

Sådan gør du

Nogle gange kender vi nogen, som vi rigtig gerne vil have også lærer Gud at kende. Det kan være en ven, en i familien eller en fra skolen. Giv hvert barn nogle post-its. Nu skal vi hver især tænke på en eller flere personer, som vi gerne vil bede for. Bed dem skrive ét navn på hver seddel. De må gerne skrive flere sedler.

Når de er klar, går de op og hænger deres sedler på bønnevæggen.

Lad os gå sammen to og to og bede for de navne og mennesker, som vi alle sammen har skrevet på sedlerne. Vi kan evt. bede om, at Gud må vise sig for dem, så de kan lære ham at kende, og at Gud må hjælpe os med at være en god ven over for dem.

Afslut evt. med en kort fællesbøn.

BØN

Missionsbefalingen

Inden Jesus tog til himlen, fortalte han sine disciple noget om fremtiden. Han fortalte, at Helligånden ville komme som stedfortræder for Jesus, og det gjorde Helligånden på Pinedag.

Jesus fortalte også, at der var 2 bud – 2 vigtige leveregler – som var:

- At elske Gud af hele sit hjerte og
- At elske andre som sig selv.

Men herudover fik vi faktisk også en opgave, et slags arbejde som vi skal arbejde på, indtil Jesus kommer igen. Vi fik alle den helt samme opgave. Nu skal I bare høre.

Jesus var netop genopstået. Han havde mødt et par af disciplene forskellige steder i byen og have bedt dem om at samle alle 11 disciple. Jesus ville mødes med dem ved en bjergskråning i Galilæa, han havde nemlig en vigtig besked til dem.

Jesus sagde: Gud har givet mig al magt i Himlen og på jorden. Gå derfor ud og gør mennesker fra alle folkeslag til mine disciple. Døb dem til at tilhøre Faderen, Sønnen og Helligånden og lær dem at adlyde alt, hvad jeg har befaleet jer. Og husk jeg er altid hos jer lige til denne verden ophører. (skriv sætningen op på en tavle)

Måske I kan hjælpe mig, kan I aflæse eller gennemskue, hvad det er for en opgave Jesus giver disciplene?

- Gå derfor ud og gør mennesker fra alle folkeslag til mine disciple
- Døb dem til at tilhøre Faderen, Sønnen og Helligånden og
- Lær dem at adlyde alt, hvad jeg har befaleet jer.

Opgaven består altså af 3 steps: Fortæl dem - Døb dem - Undervis dem. Så det var altså opgaven. Jesus gav opgaven til disciplene, så de vidste hvad de skulle bruge deres tid på.

Måske disciplene følte, at det var en alt for stor og svær opgave? Måske de slet ikke følte, at de var gode nok eller dygtige nok til at kunne bære den opgave, de var jo bare helt almindelige mennesker, som levede mere eller mindre almindelige liv. Jesus forstod deres usikkerhed. Men Jesus havde ikke brug for superhelte, han havde bare brug for helt almindelige mennesker, som nogle gange er fulde af fejl og andre gange fulde af kærlighed. Jesus kan alt, og han kan derfor også bruge alt og alle. Jesus kiggede på de 11 disciple, og uanset om det var Thomas, der ofte var usikker og tvivlede, eller om det var Peter, der havde fornægtet Jesus, eller om det var en af de andre, så vidste Jesus, at disciplene var de helt rigtige til opgaven.

Men Jesus sagde, at opgaven ikke kun gjaldt disciplene men alle de troende, både de troende, der levede den gang, men også os, der er troende i dag. Vores opgave i dag er derfor at fortælle mennesker, hvem Jesus er. Fortælle dem, at de er skabt af Gud, at Jesus elsker dem og derfor døde på korset for dem og 3 dage senere genopstod. Og at vi en dag igen skal være sammen med Jesus for evigt og altid.

Men jeg lægger mærke til, at Jesus i situationen gjorde noget, der er meget typisk Gud. Inden han gav disciplene opgaven, inden han fortalte dem, hvem de var og hvad de skulle, så startede han et helt andet sted. Gud startede nemlig med at sige, hvem han selv er, inden han sagde hvad vi skulle. Jesus sagde "jeg er den, Gud har givet al magt i Himlen og på jorden".

Det starter altid med, hvem Gud er og hvad Gud kan! At omvende menneskers hjerte kan aldrig være vores opgave, den opgave er Guds alene. Gud er almægtig, det er vi ikke. Vi skal derfor ikke kunne bevise, at Gud er ægte, vi skal ikke overtale nogen til at tro på Gud, den opgave er alene Guds. Men vores opgave er at fortælle mennesker, hvem Jesus er, og så er det op til Gud at røre ved deres hjerter.

De 11 disciple kunne umuligt løse opgaven, og fortælle ALLE mennesker, alle folkeslag i hele verden om Gud. Men disciplene kunne måske fortælle 2 om Jesus, og de 2 kunne så fortælle 2 mere om Jesus. Så selv om discipelen kun havde fortalt 2 mennesker om Jesus, var der nu 6 mennesker, der havde hørt om Jesus. På den måde kom fortællingen om Jesus rundt i hele verden. Disciplene var aldrig i England, Norge, USA eller Danmark, men fordi alle mennesker har fået den samme opgave, så kan vi i fællesskab løse den opgave, Gud har lagt på vores hjerter.

Illustrer din pointe ved at alle får et lys. Du tænder en andens lys, som så tænder den næstes lys og så videre, lad rummet være lidt mørkt så det har en større wow effekt.

Så vi har alle fået den samme opgave, nemlig at fortælle mennesker om Jesus. Men hvordan, vi hver især løser den opgave, kan se meget forskellig ud. Det skal vi høre mere om næste søndag.

Tredje søndag

Lignelsen om talenterne

Det vokser når du bruger det

- Trommer, hvis du vil understøtte rytmen (du kan med fordel tage en trommeslager med og lave øvelsen.)

Sådan gør du

Saml alle børn, så de kan se dig tydeligt. Fortæl dem, at vi skal prøve noget sammen, og det er helt okay, hvis det ikke lyder godt første gang. Lær dem en simpel rytme f.eks. Klap – klap – pause – klap. Gør rytmen sammen første gang. (Det vil typisk lyde rodet) Gentag rytmen 4–5 gange sammen. Hjælp dem med at holde tempo og rytme. Stop efter nogle gentagelser og spørg dem: “Kunne I høre forskellen?” og “Var det nemmere til sidst end i starten?” Gentag så mange gange du vil, med nye rytmer.

Afslutning

I starten var det svært, men jo mere vi gjorde det, jo bedre blev det. Sådan er det også med de talenter, Gud har givet os. Jo mere, vi bruger dem, jo mere vokser de.

EXPLORE

Lignelsen om talenterne

Dagens tekst finder du i Matt. 25:14-30

Prædiken finder du på næste side.

PRÆDIKEN

Snak & Grib

Husk at italesætte at vi sammen øver os i at snakke med Gud og høre Guds stemme. Selv voksne kan nogle gange have svært ved at høre hvad Gud siger. Men jo mere vi øver os, jo nemmere bliver det.

“Fortæl Gud, hvilke talenter eller karaktertræk, du kan se, at Gud har lagt ned i dig.”

“Fortæl Gud, hvilke karaktertræk du godt kan lide hos andre.”

“Gud har super mange talenter og gaver, som han hele tiden sætter i spil til gavn for os. Spørg Gud, hvilke karaktertræk han har?”

“Spørg Gud, hvordan du med din personlighed afspejler en del af Guds natur. På hvilke områder ligner du Ham?”

Den voksne afslutter med en kort bøn (max 3 sætninger)

BØN

Lignelsen om talenterne

Vi har tidligere talt om, at vi er blevet givet en opgave, mens vi venter på, at Jesus kommer igen, nemlig at fortælle alle folkeslag om Jesus. I dag skal vi se, om vi kan blive klogere på, hvordan vi kan løse den opgave. Lad os se nærmere på en af de historier, Jesus fortalte sine disciple.

Der var engang en mand som skulle på en lang rejse. Han ejede en stor gård, var rig og havde derfor mange medarbejdere ansat. Han vidste ikke, hvor længe han skulle være væk, men han forsøgte at planlægge det bedst muligt. Han kaldte 3 af sine bedste medarbejdere ind på sit kontor. Han fortalte dem, at de var de dygtigste, de mest loyale medarbejdere, han havde, og at han havde stor tiltro til dem. Mens han var afsted på rejse, skulle de passe gårde, sørger for at alle de andre medarbejdere passede deres arbejde, og vigtigst af alt skulle de passe på hele hans formue, som han havde optjent ved hårdt arbejde gennem mange år.

De 3 medarbejdere kom ind på kontoret og manden startede "I er min 3 bedste og mest trofaste medarbejdere, derfor har jeg valgt at betro jer min formue, mens jeg er væk. Pas godt på den, mens jeg er væk". De 3 medarbejdere følte sig meget beæret. Manden ejede 8 talenter. Talenter var en møntenhed, en større mængde penge. Den første medarbejder fik 5 talenter, den anden medarbejder fik 2 talenter, og den sidste fik 1 enkelt talent. Herefter tog manden afsted på sin rejse.

Den første medarbejder, medarbejderen med de 5 talenter, gik straks ud og handlede med de 5 talenter og tjente på den måde hurtigt 5 mere. Måske han havde købt noget og solgt det videre endnu dyrere? Han havde sans for en god forretning, og han lod ikke denne mulighed gå til spilde. Den næste medarbejder med de 2 talenter gjorde lige så. Han tjente også hurtigt 2 talenter mere. Men den sidste medarbejder, medarbejderen med kun 1 talent, gravede et hul og gemte alle penge i jorden.

Tiden gik, men endelig, langt om længe kom manden, der ejede det hele, hjem igen. Alle var glade for at se ham – endelig. Han kaldte de 3 medarbejdere, som havde passet gården og pengene, mens han var væk, ind på kontoret. Han spurgte dem, hvad de havde gjort med de talenter, han havde betroet dem med. De første 2 viste ham alle deres tilsammen 14 talenter. Manden var yderst tilfreds, "det har I gjort godt", sagde han til dem. Det havde lykkedes dem at skaffe manden dobbelt så mange penge, som han havde, da han rejste. De blev begge to forfremmet. Nu kaldte han den tredje og sidste medarbejder frem og spurgte glad og i stor forventning "Nå hvad har du så til mig". Herre, svarede han, jeg kender dig som en hård mand, og af frygt for dig gik jeg hen og gemte dit talent i jorden. Se, her har du, hvad der er dit. Manden gravede talentet op og afleverede det. Men den rige herre sagde til ham: "Du er da den dårligste og mest dovne tjener! Hvad bilder du dig egentlig ind. Mens jeg har været væk, har du intet bestilt."

Du kunne da i det mindste have gjort dig den ulejlighed at sætte dem i banken så de kunne have trukket renter!" Manden var skuffet over ham, og han fyrede ham på stedet.

Ligesom de 3 medarbejdere har Gud også betroet dig og mig talenter. Måske ikke penge som i historien her, men gaver, evner og personlighed. Gud har betroet os evner, der falder os nemt f.eks. at være hjælpsom, en god ven, at være musikalsk, logisk tænkende, smilende, kreativ, loyal, sporty osv. Og ligesom manden sagde til medarbejderne, har Gud også bedt os om at forvalte vores talenter ansvarligt. Det gør vi ved, ligesom de første 2 forretningsmænd, at sætte vores talenter i spil. Er vi skabt med sans og interesse inde for det kreative, så forvalter vi det talent bedst ved at bruge det – ved at være kreative. Og jo mere kreative vi er, jo mere kreative bliver vi. Altså vokser vores talent, når vi bruger det. Ved at øve os, bliver vi bedre. Men er vi f.eks. skabt logisk tænkende men aldrig bruger det, og på den måde graver det ned eller gemmer det væk, lige som den tredje medarbejder, så mister vi over tid vores talent.

Gud har lagt en masse små, gode gaver ned i os allesammen, gaver som tilsammen danner vores personlighed og gør os til os. De gaver ønsker han, at vi skal bringe i spil, så de kommer os og andre til gavn. Dit "talent" var ikke tiltænkt at være kun for din egen fornøjelses skyld, men for at du kan bruge det til at hjælpe andre og til at vise Guds kærlighed til mennesker der, endnu ikke kender ham.

Så nu ved vi, at vores opgave er at vise andre mennesker Guds kærlighed og fortælle dem om Jesus, og måden, vi skal gøre det på, er ved at bruge de unikke talenter, Gud har gives os hver især.

Suppler prædikenen ved at fortælle, hvordan du selv har brugt dine gudgivne "talenter" til at vise og fortælle mennesker om Jesus.

Opgaven er den samme for os alle, men måden, vi løser opgaven på, er forskellig. Vi skal være os selv og møde mennesker med de unikke gaver, talenter og personlighed, som Gud har lagt ned i os.

Fjerde søndag

Lignelsen om brudepigerne

Hvad har du brug for?

Du skal bruge et bord med forskellige ting (gerne lidt skøre og blandede): piskeris, skål, ske, boremaskine, hammer, tape, sut, tandbørste, lommelygte, oplader, paraply, nøgler, toiletpapir, gryde, si, viskestykke, saks, ballon, bog, vandflaske.

Sådan gør du

Vælg 3 børn ad gangen, som skal dyste. De stiller sig i den ene ende af lokalet. I den anden ende står et bord med alle tingene. Du (lederen) står ved start og læser et scenarie op. Når scenariet er læst op, løber børnene hen og finder den ting, de mener, de har brug for. De løber tilbage med tingen. Spørg kort: "Hvorfor valgte du den?" (Giv plads til sjove svar) Gentag med nye børn og nye scenarier.

Scenarier

- Du får gæster om en time og vil bage noget – hvad mangler du?
- Det er mørkt, og strømmen er gået – hvad har du brug for?
- Du skal bygge noget, og noget sidder løst – hvad mangler du?
- Du har lavet suppe, men der er klumper i – hvad mangler du?
- Du skal på tur, og det begynder at regne – hvad mangler du?
- Du skal pakke en gave ind – hvad mangler du?
- Du har fået en lille baby på besøg, som græder – hvad mangler du?
- Du har bagt noget varmt – hvad mangler du for ikke at brænde dig?
- Du skal lave pasta – hvad mangler du til at hælde vandet fra?
- Du er tørstig efter sport – hvad mangler du?
- Du kommer hjem, og døren er låst – hvad mangler du?

Nogle gange er det ret tydeligt, og andre gange kan det være lidt sværere. Men hvad sker der, hvis man ikke har det, man mangler når det virkelig gælder? I dag skal vi høre en historie om nogle, som stod i en situation, hvor det viste sig, at de ikke havde det, de havde brug for.

Lignelsen om brudepigerne

Dagens tekst finder du i Matt. 25:1-13

Prædiken finder du på næste side.

Salvet og klar

I Bibelen brugte man olie, når man salvede nogen. Det betød, at personen var udvalgt af Gud og skulle bruges til noget særligt. Olien var et tegn på, at Guds Ånd var med dem. I dag bruger vi også olie som et symbol – ikke fordi olien er magisk, men fordi den minder os om, at Gud er tæt på os og fylder os med sin Helligånd.

Gå sammen to og to. Skiftes til at være den, der beder, og den, der bliver bedt for. Tag en lille smule olie på en finger. Lav forsigtigt et lille kors på den andens hånd eller pande. Mens I gør det, kan I bede en kort bøn for hinanden: må Gud fylde dig med Helligånden, og hjælpe dig til at være klar og leve tæt på ham.

Afslutning

Ligesom de kloge brudepiger var klar med olie i deres lamper, beder vi om, at vi også må være klar – med Helligånden i vores liv, som guider og hjælper os til at holde os tæt på Jesus. Slut af med en kort fælles bøn, hvor I sammen siger tak til Gud, fordi han er nær, og fordi han fylder os med sin Helligånd.

Lignelsen om brudepigerne

Lad mig fortælle jer en historie. Den er formentlig ikke en historie, I har hørt før, så lyt godt med.

Landsbyen summede af liv. I dag skulle der nemlig være bryllup i byen. Alle gjorde klar til den store fest, de pyntede sig med de fineste kjoler.

Men inden brylluppet kunne finde sted, skulle brudgommen forhandle en medgift med brudens familie. Vi befinder os i Israel på Jesus' tid. Den gang havde kvinder svært ved at klare sig uden en mand, det var derfor vigtigt for kvindens familie, at de fik giftet deres piger væk og gerne til en god mand, fra en god og respekteret familie. Forældrene skulle give manden en gave, en såkaldt medgift som tak, fordi han ville tage sig af deres datter. Og denne medgift var altså noget, brudgommen og kvindens forældre skulle blive enige om – lidt lige som når man står og prutter om priser på et landsbymarked.

Nå, tilbage til historien. Det var åbenbart ikke helt nemt for brudgommen og kvindens forældre at blive enige om medgiften, og tiden trak ud. Udenfor huset ventede en flok brudepiger, som skulle følges med brudgommen videre til festen. De ventede, og de ventede. Mørket var faldet på, men de havde heldigvis alle en olielampe med, som kunne lyse for dem. Det blev sent, og der var endnu ikke udsigt til, at brudgommen var på vej. Brudepigerne faldt i søvn med lamperne tændt. Pludselig blev de vækket af opstemte stemmer og musik – brudgommen var på vej. Brudepigerne stillede sig klar, men åh nej, lamperne var gået ud. Al olien var brugt op. Hvad skulle de nu gøre? Heldigvis havde nogle af brudepigerne taget ekstra olie med, men kun lige akkurat nok til sig selv. De brudepiger, der ikke havde taget ekstra olie med, måtte en tur til købmanden. Da brudgommen ankom, var brudepigerne ikke nået tilbage. Kun de, der havde taget ekstra olie med hjemmefra, var klar og kunne følges med brudgommen til bryllupsfesten.

Historien var endnu en af de lignelser, Jesus fortalte sine disciple. Altså ikke en virkelig historie, men en historie der gjorde det nemt for disciplene at forstå, hvad det var Jesus mente.

Lignelsen var en af de sidste fortællinger, Jesus delte med sine disciple, inden han skulle dø. Jesus ville, at disciplene skulle forstå, at de skulle holde sig klar – ligesom brudepigerne, der havde taget ekstra olie med til deres lamper.

Men hvad skulle disciplene holde sig klar til? Helt kort fortalt, så skulle de leve resten af deres liv her på jorden på en måde, som gjorde, at de var klar åndeligt til at tage med Jesus, når han engang kommer igen. Det betød, at de skulle sørge for at passe på deres venskab med Jesus.

Når to mennesker bliver gift, så ved vi, at man holder en stor fest, hvor man fejrer, at to mennesker bliver forenet. Og netop fordi vi alle ved, hvordan et bryllup foregår, brugte Jesus billedet af et bryllup til at lære os noget, der ellers er ret kompliceret.

Jesus sammenligner himlen og det, at vi engang skal forenes med Jesus i himlen, med et bryllup. Brudgommen er Jesus, bruden er Hans menighed, og fordi den består af mange mennesker, bruger Jesus her i stedet brudepigerne som et billede på os. Jesus minder os om vigtigheden af, at vi venter på Jesus, at vi tror på ham og lever et liv sammen med ham. Jesus vidste godt, at der ville være meget, der kunne stjæle vores opmærksomhed. Ting, der kan gøre, at vi nogle gange glemmer vores venskab med Jesus. Det kan være, at vi kommer til at bruge vores tid på ting, vi har lyst til, f.eks. alt for meget computerspil eller intetsigende YouTube videoer, eller vi kommer til at kaste al vores energi og tid i at blive en af de bedste til fodbold, spring eller skole. Jesus er ikke en streng Gud, som forsøger at gøre livet surt for dig ved at lave en masse regler. Men med denne lignelse ønsker han at minde os om, at vi skal passe på, at vi ikke lader alt muligt udefra ødelægge vores relation til Gud, men at vores relation med Gud er noget, vi aktivt skal passe på. Der er intet galt i at øve sig og blive god til noget – Jesus elsker når vi øver os, men det er vigtigt, at det ikke får lov at stjæle vores tid og venskab med Gud.

Brudepigerne, der havde glemt ekstra olie, og derfor måtte en tur til købmanden, nåede aldrig festen. De gik glip af det hele. Det er Jesus' allerstørste håb og længsel, at ingen af os mennesker skal gå glip af genforeningen med ham, når han engang kommer igen. Og ligesom brudepigerne ikke vidste, hvornår brudgommen ville komme, så er der heller ingen af os der ved præcist, hvornår Jesus kommer igen, ikke engang Jesus selv. Kun Gud ved, vores liv her på jorden skal stoppe, og vi får lov at leve et evigt liv i en perfekt verden sammen med Gud. Vi ved, at det liv, vi venter på, var sådan, Gud havde tænkt det fra starten af. Vi ved, at evigheden sammen med Jesus bliver helt perfekt. Så selvom det kan være svært at forestille sig himlen, så kan vi glæde os. Men livet her på jorden er heldigvis også en gave og fuld af mening. Vi får allerede nu lov at leve et liv, hvor vores venskab med Jesus er vores stabile fundament. Vi har hørt, at vi har en opgave i at vise andre mennesker Guds kærlighed, og at vi kan løse opgaven, fordi Gud har lagt unikke gaver og evner ned i os alle. Så indtil Jesus kommer igen, er det egentlig meget simpelt, vi må leve i et tæt venskab med Jesus og være den, han har skabt os til at være.

Materialet er udarbejdet af Gro med Tro og i samarbejde med LFKU og UNG Mosaik.
© Gro med Tro - 2026

